



PRINT/POST PUBLICATION NUMBER 100004295

Maj - junij 2015

# Misli Thoughts

<http://www.glasslovenije.com.au>

LETO - YEAR 64  
ŠTEVILKA - NUMBER 3





# Misli maj - junij 2015

## VSEBINA

Majski in junijski spomin in opomin	3
»Oče miru, nikoli več vojne!«	4
Papež Frančišek	
je razglasil sveto leto usmiljenja	7
Predsednik RS g. Borut Pahor	
in nadškof msgr. Stanislav Zore	7
Izpod Triglava	8
Minister za Slovence v Avstraliji	13
Učenje slovenskega jezika na daljavo	14
Slovenski misijon Sydney	15
Igram Bogu v čast in ljudem v veselje	23
Življenje pri Slovenskem društvu Sydney	25
Iz Kraljčine dežele - QLD	28
Iz kluba Triglav Mounties Group	30
Glas Slovenije je vstopil v 20. leto	35
Slovenski misijon Melbourne	36
Pater Ciril - nadškofov vikar	
za migrante in begunce	44
Nova moč v nadškofiji Melbourne	45
Dogodki in izleti Slovenskega društva Jadran	46
Likovna razstava slikarke Angele Denša	48
To continue our thoughts is nice and free	49
Dvodnevni izlet v deželo kostanjev...	49
Pismo Cilke Žagar	50
Obisk v Avstraliji	51
Vaši darovi	53
Pako Festa v Geelongu	54
Slovenski misijon Adelaide	55
Memories of a World War II childhood	60
Oglasi	62

Katherine Pistor za orglami na koru cerkve Sv. Družine v Adelaidi.  
Naslovnica zgoraj: Posvečenje nadškofa p. Alojzija Cvikla v stolnici v Mariboru, 26.04.2015.  
Naslovnica spodaj: Telovska procesija v Brisbanu, 7. junija 2015. Naša bandera Marije Pomagaj in svetega Cirila in Metoda sta nas tudi letos predstavila na tem prazničnem bogoslužju. Bandero Marije Pomagaj je nosil Bernard Cuderman.

## Majski in junijski spomin in opomin

Z besedami gornjega naslova bi lahko povzel vsebino, ki jo letos ponujata ta dva meseca, ne le vsebino naše revije Misli, pač pa vsebino, s katero se sooča ves svet.

**Minilo je sto let** od neslavnega avstralskega in novozelandskega izkrcanja v Turčiji v 1. svetovni vojni, kjer se je rodil **ANZAC** in je bil letos v **znamenju 100-letnice**. Proslave in govori so se vrstili po vseh avstralskih mestih in večjih naseljih in seveda v Anzac Cove v Turčiji in še po mnogih drugih mestih v Evropi, kjer so se borili in umirali avstralski in novozelandski vojaki. V teh tisočih žrtvah se je rojevala zavest mlade države Avstralije, ki je leta 1901 postala federacija.

**Majski spomin pa so tudi šmarnice.** Ne le močno dišeče majske rožice, ampak tudi prelepa majska pobožnost nebeški Kraljici v čast. V naši cerkvi svetih bratov Cirila in Metoda v Melbournu smo prvo in zadnjo nedeljo, 3. in 31. maja 2015, zapeli prelepe litanije Materi Božji v čast z odpevi, ki na kratko opevajo Marijo Pomagaj in njen klic nam vsem. Ob spominu na nebeško Mater pa seveda ne pozabljamo na naše matere, žive ali že pokojne. Druga nedelja v mesecu maju je v Avstraliji materinski dan. Tudi o tem praznovanju boste lahko brali v teh Mislih. Večer pred praznikom Marije Pomagaj, 23. maja, pa je bil večer slovenskih narodnih in verskih izročil.

Spomin, ki ga je redno v tem času leta obujal pokojni pater Bazilij, je bil spomin na konec 2. svetovne vojne in morijo, ki se je dogajala maja in junija 1945 ob 'izbruhu svobode'. **Letos je minilo 70 let od konca 2. svetovne vojne.** Ob tem jubileju je bilo več spominskih komemoracij. Tudi predsednik Republike Slovenije g. Borut Pahor in ljubljanski nadškof metropolit msgr. Stanislav Zore OFM sta na Plečnikovih Žalah ob Lipi sprave naredila, kot je dejal predsednik, majhen korak za veliko stvar. V soboto, 16. maja 2015, pa je bila na Brezjah maša za vse žrtve vojne in povojnih pobojev. Darovali so jo slovenski škofje in duhovniki ob sodelovanju množice romarjev na trgu pred baziliko Marije Pomagaj. Pri maši sta bila med drugimi političnimi predstavniki tudi predsednik Vlade RS dr. Miro Cerar in predsednik Državnega zbora RS Milan Brglez. Prosil sem g. nadškofa patra Staneta, kot ga sobratje še vedno kličemo, za objavo njegove pomenljive pridige takoj po mojem uvodniku v teh Mislih. Odpisal je: »Naj služi, zato je bila tudi pripravljena in povedana.« Nadaljujte z branjem. Tako obsežnih Misli še niste dobili; tokrat imate pred seboj 64 strani.

Veliko je za premišljevat, se zamisliti in moliti. Bog nas obvaruj.

Marija Pomagaj – prosil za nas!

Bog živi!

**pater Ciril**

Pomenljiv napis  
na Sveti Gori nad Gorico.





## »OČE MIRU, NIKOLI VEČ VOJNE!«

Brezje, 16. maja 2015: Pridiga ljubljanskega nadškofa metropolita msgr. Stanislava Zoreta OFM pri zahvalni maši ob 70. obletnici konca 2. svetovne vojne.



### KAKO JE BILO MOGOČE?

Toda kako je mogoče, da se je mrtvaški ples 2. svetovne vojne sploh začel? Mislim, da lahko pritrdimo misli Dobrice Čosića, ki pravi: „V sodobnem času se vsaka vojna začne z veliko lažjo. Večja je vojna, večja je laž o njenem cilju!“ Kakšne obljube, kako svetlo prihodnost, kakšno veličino so svojemu narodu obljubljali njegovi voditelji. Kakšna blaginja, kakšna vesplošna enakost in bratstvo sta zvenela iz besed. Vse te obljube so bile laž. Navdihoval jih je hudič, ki je „lažnivec in oče laži“ (Jn 8,44). Ljudje so verjeli besedam, ki so donele iz zvočnikov. Dali so se prepričati, da morajo namesto orodja vzeti v roke orožje. Da jim zemlje ni treba obdelovati, ampak jo morajo osvajati. Da jim ni treba proizvajati dobrin, ampak jih lahko vzamejo bogatim. Verjeli so celo, da je treba za osvajanje zemlje in za jemanje dobrin drugim, ubijati. In so začeli ubijati. Jude, Rome, Slovane ... Sosede, krajevne veljake, posestnike ... Res je, bratje in sestre. Niso se vsi dali prepričati, da je treba osvajati zemljo, da je treba jemati dobrine. Mnogi, najbrž kar večina, so bili v to prisiljeni. Raje bi orali njive in delali v tovarnah, a so jim porinili orožje v roke in jim zagrozili: ubijaj, ali pa boš ubit. Ker so mimo domov hodile različne vojske, največkrat ni bila odločitev posameznika, katera vojska ga bo vzela s sabo. Ko so zahtevali, je moral z njimi – v nasprotnem primeru bi trpeli njegovi domači. Zaradi tega so naši možje in fantje nosili uniforme vseh vojskujočih se strani. In ko se danes Bogu zahvaljujemo za konec 2. svetovne vojne, lahko samo v spoštljivi grozi priznamo, da mora naše bogoslužje ostajati zgolj na ravni zahvale za konec vojne in prošnja za mir. Takoj ko bi zapadli skušnjavi, da bi začeli slaviti zmago, bi začeli deliti ljudi, ki so bili ne po svoji krivdi in največkrat tudi ne po svoji odločitvi na tako različnih straneh. Zato me strese mraz, ko z neznosno lahkostjo in neodgovornostjo lepimo ljudem etikete in prištevamo ene med heroje in druge med izdajalce domovine. Res je, da heroje potrebujejo režimi tega sveta, Bog pa, ki je edini gospodar in sodnik zgodovine, zmaguje z mučenci. Slava herojev traja tako dolgo, dokler obstajajo njihovi spomeniki, mučenci pa so zapisani v knjige večnosti.

Spoštovani gospodje škofje, dragi bratje duhovniki in diakoni, dragi bogoslovci, dragi redovniki in sestre redovnice, spoštovani predstavniki državnih oblasti in civilno družbenih organizacij, dragi bratje in sestre romarji. Priromali smo k Mariji Pomagaj, da bi se njej in po njej dobremu Bogu s hvaležnostjo poklonili ob spominjanju 70-letnice konca druge svetovne vojne. Z molitvijo zahvale se oziramo v čas, ko se je po šestletni morji končalo gorje, ki je pomorilo 50 milijonov ljudi, od tega jih je trideset milijonov umrlo med civilisti.

S kakšnim hrepenenjem so ljudje pričakovali ta dan. Dan, ko bi utihnilo orožje. Dan, ko jih ne bi bilo več strah. Dan, ko se ne bi bali oditi spat, ker ne bi vedeli, ali bo noč minila mirno, ali pa bodo ponoči doživeli nenapovedan obisk, ki pogosto ni jemal samo imetja, živeža in živine iz hleva, ampak je mimogrede vzel tudi življenje tega ali onega gospodarja, žene, sina, hčere. Z obiskom je odšel v noč in nikdar več se ni vrnil. Kako težko so pričakovali čas, v katerem bi lahko orali svoje njive in kosili svoje travnike, v katerem bi lahko želi svojo pšenico in se veselili polnih kašč. Kako težko so pričakovali čas, v katerem bi sosed spet lahko bil samo sosed. Čas, v katerem ne bi bilo potrebno šepetati in se neprestano ozirati naokrog, če te morda ne poslušajo nepoklicana ušesa.

Hvala Bogu po Materi Mariji, da je ta dan prišel. Zlo, ki je šest let pustošilo po Evropi in je v vojno norost potegnilo ves svet, je bilo premagano.

### SREDI NAŠEGA NARODA ZAZIJAL PREPAD

Res je, da se je pred sedemdesetimi leti s podpisom nemške kapitulacije formalno končala druga svetovna vojna. A pri nas so bile razmere bistveno bolj zapletene, na kar kaže tudi ugotovitev, ki jo je leta 1990 izrekel tedanji predsednik skupščine republike Slovenije: „S konstituiranjem te skupščine lahko menimo, da se je končala državljanska vojna, ki nas je lomila in hromila.“

Ne moremo si torej zatiskati oči pred vso resnico, saj nas bo po Jezusovi besedi resnica osvobodila. Ko je namreč en del Evrope proslavljal mir in svobodo, si je drugi del Evrope nadel črne rute in potihoma, na skrivaj ihtel za pomorjenimi. To so bili strašni časi: eni so igrali na harmoniko in prirejali mitinge, drugi pa so padali v brezna in rudniške rove, za njimi pa so ostajali žalujoči, ki niso smeli žalovati. Prizadeti, ki niso smeli pokazati svoje bolečine. Sirote, ki niso bile deležne sočutja in so bile desetletja zaznamovane. Ob koncu 2. svetovne vojne so nad enimi vihrale zastave, drugi pa so jokali nad svojimi otroki in se niso dali potolažiti zaradi otrok, ker jih ni več (prim. Jer 31,15).

Čeprav se je vojna končala, je po sredi našega naroda zazijal prepad, iz katerega še vedno vpije vprašanje, ki ga je Bog postavil Kajnu: „Kje je tvoj brat?“ (1 Mz 4,9). Ali kot je na sprejemu ob 70 letnici konca 2. svetovne vojne dejal predsednik republike: „Kako je mogoče, da smo skoraj tri četrt stoletja po koncu druge svetovne vojne odpustili Nemcem in Italijanom, brat bratu pa ne?“ Morebiti pa je sedaj, po sedemdesetih letih, končno napočil čas, da se v resnici ozremo naokrog in se vprašamo, kje so naši bratje. V zagovarjanju svojega prav, v obrambi neomadeževanosti lastnih postopkov in korakov, v mistificiranju ideologij smo spregledali človeka: človeka, ki je z veseljem živel, človeka, ki je hrepenel po svobodi, človeka, ki se ni mogel odpovedati svojim svetinjam in je zaradi tega moral umreti: človeku življenje lahko vzamemo, srca mu ne moremo vzeti nikoli, lahko si prilastimo oblast nad njegovim telesom, ne moremo pa se polastiti njegove duše.

### PRI MARIJI POMAGAJ

Zato smo se zbrali na Brezjah, dragi bratje in sestre. Zbrali smo se pri Mariji, ki jo tukaj kličemo z imenom Marija Pomagaj. Zbrali smo se pri tisti Mariji, h kateri se je največkrat dvignil roteč glas bolj iz srca kot iz ust vernih na vseh straneh in v vseh uniformah, ko so bili prestrašeni in so doživljali stisko. K njej

so klicali tisoči, ki so jih gnali na morišče in jih premišljeno, organizirano ubijali. K Mariji Pomagaj so skozi teh sedemdesetih let prihajali tisti, ki niso imeli groba, na katerem bi prižgali svečo in izjokali solzo. Bolečino in žalost so prinesli k Mariji Pomagaj. In k njej so prihajali tudi tisti, ki so v tistih podivjanih časih ostali živi, da so se ji zahvalili. Če boste utegnili, si pogledajte votivne podobe okoli Marijinega oltarja, pa boste spoznali, kaj vse je Marija Pomagaj z materinsko nežnostjo poslušala v vseh teh letih tukaj na Brezjah.

Kot kristjani se zavedamo, da mir neizmerno presega vse naše človeške poskuse. Ljudje podpisujemo premirja in istočasno pripravljamo orožje za novo vojno. Zato resnični mir ni sad zgolj človeških prizadevanj, ampak je vedno tudi sad našega sodelovanja z Bogom. To je papež Francišek položil na srce diplomatskemu zboru pri Svetem sedežu, ko jim je dejal, da mir prihaja k nam kot dragocen dar Boga, istočasno pa je to tudi osebna in družbena odgovornost, ki jo moramo sprejeti z vso prizadevnostjo. Kot kristjani ne moremo dvomiti, da nam bo Bog naklonil tisto, kar potrebujemo, kot možje in žene pa, ki vsak dan napredujejo na svojem zemeljskem romanju, smo odgovorni za graditev miru. Potrebno je konkretno in usklajeno delovanje, dobro premišljena dejanja, predvsem pa, da je vsak v svojem malem ali velikem vsakdanjem svetu graditelj miru, čeprav imamo različne naloge, dolžnosti in službe. Končni mir bo vzpostavljen šele tedaj, ko bomo prebivali pod novim nebom na novi zemlji. Takrat, ko bo Bog uresničil besede iz Janezovega Razodetje: Glej, vse delam novo. Do takrat pa bo mir položen v naše roke. Slonel bo na naši razumnosti in človečnosti, ogrožala pa ga bosta naše prepričanje v svoj prav in naša nepremišljenost. Najbolj pa bo mir ogrožen takrat, kadar bodo v našem svetu ideologije dobile prednost pred človekom, kadar bodo ideje pomembnejše od brata.

### ODPUŠČANJE NE SPREMINJA RESNICE

Ob našem romanju in ob dejstvu, da je papež Francišek napovedal sveto leto Božjega usmiljenja, mi že nekaj časa ne da miru naslednje razmišljanje. Kot sem že omenil, je ob koncu vojne sredi našega naroda zazijal prepad. Na eni strani so ostali heroji in tisti, ki so jih poveljevali in slavili, na drugi strani so ostali pomorjeni in tisti, ki so za njimi žalovali, jih objokovali in zanje molili. V sami sredini pa so ostali tisti, ki so morili. Ne tisti, ki so dali ukaze in so vodili morijo, pač pa tisti, ki so stali ob brezni



in žrtvah. Ko pomislim nanje, se mi prav ti zdijo največje žrtve. Heroji so se jim odpovedali. Ko so bolj ali manj prisiljeni opravili svoje, jih niso več potrebovali. Zamolčali so jih, jih skušali pozabiti. Marsikateri je moral tudi umreti. Žaljuoč so imeli oči preveč zalite s solzami, da bi mogli prepoznati njihovo izobčenost, njihovo trpljenje. Zato vas danes prosim, pa ne da bi pozabili na njihova dejanja, pač pa da jih v svojem krščanskem usmiljenju izročite Božjemu usmiljenju. Naj se dotakne njihovih src, naj jih napolni s kesanjem in tudi njim povrne mir, po katerem hrepenijo kakor nočna straža po jutranji zori.

Dragi bratje in sestre, po Mariji Pomagaj danes prosim usmiljenega Boga, ki se je k človeštvu sklonil v svojem Sinu, naj nam podari duha odpuščanja. Naj besede apostola Pavla v Pismu Efežanom: „Bodite drug do drugega dobrosrčni in usmiljeni ter drug drugemu odpuščajte, kakor je tudi vam Bog milostno odpustil v Kristusu“ (Ef 4,32), postanejo naše življenjsko vodilo. Odpuščanje v ničemer ne pogojuje in spreminja resnice.

Kristusova molitev za odpuščanje na križu ni v ničemer spremenila dejstva križanja. Jezusa pa je osvobodila, da je lahko rekel svoje zadnje besede: „Oče, v tvoje roke izročam svojega duha.“ Tudi mi z odpuščanjem izročimo vse mrtve v Očetove roke. Hkrati pa naj se po Mariji k Bogu dviga naša ponižna in iskrena prošnja za naš narod in za vse narode sveta: Marija Pomagaj, varuj nas vojne. Oče miru, nikoli več vojne. Amen.

*Opomba: Naslov in mednaslovi so uredniški*



Skupina slovenskih rojakov iz Avstralije pod vodstvom Stanka in Mary Prosenak je v soboto, 6. junija 2015, poromala na Sveto Goro nad Gorico, kjer je p. dr. Mihael Vovk zanje daroval sveto mašo.

## Papež Frančišek je razglasil sveto leto usmiljenja

**»Večji ko je greh, večja mora biti ljubezen Cerkev do tistih, ki se spreobrnejo.«**

Papež Frančišek je z objavo bule 11. aprila 2015 javno razglasil jubilejno leto usmiljenja. Ob 17.30 je pred svetimi vrati bazilike svetega Petra na glas prebral nekaj odlomkov bule. Nato je v baziliki sledila molitev večernic za nedeljo Božjega usmiljenja, s čimer je želel sveti oče izpostaviti osnovno temo izrednega svetega leta in sicer Božje usmiljenje.

Papež Frančišek je na splošno presenečenje mnogih 13. marca ob sklepu pobude 24 ur za Gospoda napovedal izredno jubilejno leto posvečeno Božjemu usmiljenju. Sveto leto naj bi po njegovih besedah prispevalo k temu, da bi Cerkev bolj izpostavila svoje poslanstvo pričevalke usmiljenja. Organizacijo jubilejnega leta je zaupal papeškemu svetu za spodbujanje nove evangelizacije, da bi celotno dogajanje prispevalo k novemu obdobju Cerkev in jo spodbudilo pri njenem poslanstvu prinašati vsakemu človeku evangelij usmiljenja.

»Prepričan sem, da celotna Cerkev potrebuje usmiljenja, saj smo vsi grešniki«, je dejal sveti oče. Zaželel je tudi, da bi jubilejno leto prispevalo k poglobitvi veselja v ponovnem odkritju Božjega usmiljenja, s katerim smo poklicani tolažiti vsakega človeka našega časa.

Sicer pa je papež v svojem nagovoru spregovoril tudi o grešnici, ki se je Jezusu približala z veliko željo, da bi ji bili odpušteni grehi. »Nihče ne more biti izključen iz Božjega usmiljenja. In Cerkev je dom, ki sprejme vsakogar in nikakor ne zavrne«, je dejal sveti oče. Poudaril je, da je treba vrata vedno pustiti odprta, da bi tisti, ki se jih je milost dotaknila, lahko našli gotovost odpuščanja. »Večji ko je greh, večja mora biti ljubezen Cerkev do tistih, ki se spreobrnejo«, je poudaril papež Frančišek in dodal, da Bog odpušča vedno, zato ga nikoli ne smemo nehati prositi odpuščanja.

Sveto leto se bo začelo na letošnji praznik Brezmadežnega spočetja, 8. decembra 2015, ter se sklenilo 20. novembra 2016, na nedeljo našega Gospoda Jezusa Kristusa, ki je Kralj vesoljstva ter živo obličje Očetovega usmiljenja.

*Marjana Debevec*

## Predsednik RS g. Borut Pahor in nadškof msgr. Stanislav Zore ob Lipi sprave

V četrtek, 14. maja 2015, je predsednik Republike Slovenije Borut Pahor položil venec k Lipi sprave na ljubljanskih Žalah, ljubljanski nadškof metropolit msgr. Stanislav Zore pa je ob tem opravil molitev za vse žrtve vojne in povojnega nasilja. Po koncu žalne svečanosti sta predsednik republike Borut Pahor in ljubljanski nadškof Stanislav Zore podala izjavo za javnost.

Predsednik Pahor in nadškof Zore sta se spomnila žrtev vojne in povojnega nasilja ob 70. obletnici konca druge svetovne vojne.

### **Izjava predsednika republike Boruta Pahorja**

»Slovenci imamo eno državo in si vsi zaslužimo tudi eno domovino. Dveh ne moremo imeti. Zato si moramo prizadevati za vse tisto, kar nam je skupnega in spoštovati tisto v čemur smo si človeško različni. Preteklosti ne moremo spreminjati, lahko pa spreminjamo prihodnost. Naj bo za prihodnost navdihu vse tisto, iz naše slavne preteklosti, kar nas je plemenitilo, tako ljudi kot naš narod. Za prihodnost pa naj nam bo opomin vse tisto iz tragične preteklosti, kar nam je jemalo dostojanstvo

*kot ljudem in kot narodu. To je bil majhen korak. Storil sem ga s spoštljivim spominom na vse žrtve vojne in povojnih pobojev, a misleč na mirno in srečno prihodnost vseh naših otrok.«*

### **Izjava ljubljanskega nadškofa Stanislava Zoreta**

»Osebnost zelo iskreno mislim, da je napočil čas, ko se bomo morali zavestno odločiti za dvoje. Za sožitje v našem narodu, se bomo morali naučiti spoštovati človeka. Vsakega človeka. Vse prevečkrat se dogaja, da z etiketami vse prek označujemo ljudi in jim jemljemo dostojanstvo, tako delamo z mrtvimi in tako delamo z živimi. Dokler ljudje drug drugega iskreno ne bomo srečali v dostojanstvu, dokler se ne bomo spoštovali, kot ljudje, bomo težko stopili na skupno pot. Druga naloga, ki nas prav tako neizogibno čaka pa je priznanje resnice. Preteklosti dejansko ne moremo spreminjati, moramo jo pa priznati in moramo jo sprejeti takšno kakršna je bila. Verjamem, da bi bila zgodovina našega naroda drugačna, če v tako težkem in tragičnem času ne bi bilo revolucije. Priznanje te resnice bo celotno dogajanje postavilo v pravo luč in prave okvire.«



# IZPOD TRIGLAVA

Tone Gorjup

## POSVEČENJE NADŠKOFA CVIKLA

V stolni cerkvi sv. Janeza Krstnika je bil 26. aprila 2015 posvečen novi mariborski nadškof Alojzij Cvikl. Zato priložnost se je v Slomškovi stolnici zbralo petindvajset nadškofov in škofov, več kot dvesto duhovnikov in množica vernikov, ki je svetišče napolnila do zadnjega kotička. Prišli so iz vseh krajev, kjer je pater Lojze Cvikl, kot so ga imenovali doslej, živel in deloval. Njihovi obrazi so bili veseli, polni upanja in pričakovanja, pa tudi olajšanja, saj je nadškofija po dolgih mesecih



prvim pastirskim pismom, kar ni običajno. V njem je med drugim zapisal: „Svoje služenje začujem po sklenitvi sporazuma z našimi bankami upnicami. S tem se za našo škofijo, ki je zašla v finančno in gospodarsko krizo, končuje obdobje največje negotovosti. Na žalost zgodovine ne moremo spremeniti. Dejstva in razočaranja ostajajo, prav tako ostaja bolečina. Zavedam se tega, obžalujem, kar se je zgodilo, in vse prizadete prosim odpuščanja. Prosim Gospoda za moč, da bi lahko zaprli to žalostno stran in na izkušnjah tega, kar smo

negotovosti dobila svojega pastirja. Osmega naslednika blaženega Antona Martina Slomška in tretjega mariborskega nadškofa je posvetil apostolski nuncij Juliusz Janusz, sopsosvečevalca pa sta bila upravitelj nadškofije škof Stanislav Lipovšek, ordinarij v Celju, in upokojeni škof Jožef Smej. Apostolski nuncij Janusz je v nagovoru omenil težke razmere, v katerih se je znašla mariborska škofija. Novi nadškof bo moral popraviti napake iz preteklosti, kar ne bo mogoče brez velikega

doživeli, začeli pisati novo poglavje. Naša nadškofija bo odslej delovala z zelo omejenimi finančnimi viri: na temelju darov in dobre volje vas vernikov. Pred nami je težko obdobje, kajti tudi vi se spopadate s finančno krizo in njenimi posledicami. Verjamem in zaupam, da bomo skupaj in z Božjo pomočjo to novo poglavje naše krajevne Cerkve zmogli pisati bolj evangeljsko, pričevalno in solidarnostno. Obračam se na vas, župnijska občestva, redovne skupnosti, laiška gibanja in združenja, in prosim,

varčevanja in pristnega uboštva, je dejal nuncij in povabil k ponižnosti in solidarnosti. Nadškof Alojzij Cvikl je po posvetitvi dejal: »Naša moč je v molitvi, v skupnem iskanju in želji, da bi bilo med nami vedno več Luči.« Svoj nagovor je začel z zahvalami Bogu, staršem in vsem, ki jih je srečeval na življenjski poti ter pozdravi različnim skupinam, ki so mu zaupane kot pastirju krajevne Cerkve. Novi nadškof Alojzij Cvikl je ob posvečenju presenetil s svojim



da me podprete z molitvijo, da bom lahko izpolnil nalogo, ki mi je zaupana. Prizadeval si bom, da bi vsi začutili vero kot dar in priložnost, ki spreminja naše medsebojne odnose, nas vodi k večji solidarnosti in spravi. V to upam in verjamem. V želji, da bi se osvobajali teme in iskali Luč, ki vedno pomeni nov začetek, sem si izbral škofovsko geslo: 'Iz teme bo zasvetila Luč'.

## OČE MIRU, NIKOLI VEČ VOJNE!

Slovenski škofje so ob 70. obletnici konca druge svetovne vojne vernike povabili k Mariji Pomagaj na Brezje. Povabilu k spravi maši 16. maja 2015 dopoldne se je odzvalo blizu dva tisoč ljudi in več kot šestdeset duhovnikov, ki so se pri oltarju pred baziliko pridružili škofom Juriju Bizjaku, Andreju Glavanu, Antonu Jamniku, Stanislavu Lipovšku, Jožefu Smeju, Petru Štumpfu in stiškemu opatu Janezu Novaku ter nadškofu Stanislavu Zoretu, ki je vodil somaševanje. Škof Glavan je na začetku svete maše v zahvalo za konec vojne ter za vse žrtve vojnega in povojnega nasilja dejal: „Zbrali smo se pri Kraljici Slovencev, da bi prosili za spravo v slovenskem narodu, do katere kljub dolgotrajnemu in iskrenemu prizadevanju mnogih še ni prišlo.“ Nadškof Zore je v uvodu nagovora po evangeliju pred baziliko na Brezjah spomnil, da so ljudje pred sedemdesetimi leti s hrepenenjem čakali dan, ko bi utihnilo orožje in čas, v katerem bi sosed spet bil sosedu samo sosed, čas, v katerem ne bi bilo treba šepetati in se ozirati naokrog. „Hvala Bogu, je bilo zlo, ki je šest let pustošilo po Evropi in v vojno potegnilo ves svet, premagano.“ (Celotna pridiga nadškofa Zoreta je objavljena takoj po uvodniku v teh Mislih). K spravi maši na Brezje sta med drugim prišla predsednika vlade in državnega zbora Miro Cerar in Milan Brglez, tam so bili nekateri predstavniki diplomatskega zbora skupaj z apostolskim nuncijem nadškofom Juliuszem Januszem v Sloveniji, pa tudi predsednika SDS in NSi, Janez Janša in Ljudmila Novak. Za



spravno mašo na Brezjah so si prizadevali v pobudi Resnica in sočutje. Kot je v njihovem imenu povedala Romana Bider, v pobudi z vrsto dogodkov, kamor sodi tudi spravno bogoslužje, na mnoge načine gojijo kulturo spominjanja, izrekovanja, premišljevanja, upodabljanja, prebolevanja težkih vojnih in revolucionarnih ran. So poziv k premagovanju ravnodušnosti in poziv k pogumu – videti: videti, da smo ranjeni in ranljivi ljudje, in si pustiti, da se nas rane dotaknejo. Njihov cilj je odkrivanje resnice, priznanje tega, kar se je zgodilo in poprava tega, kar je še mogoče. Povabila je tudi na druge prireditve ob obletnici konca vojne in pozvala vse, naj še bolj odpremo „srce trpečemu človeku v nas in ob nas“.

## SPRAVNA SLOVESNOST TUDI NA ZAPLAZU

V novomeški škofiji, kjer 27. maja praznujejo god blaženega mučenca Alojzija Grozdeta, so zunanjo slovesnost pripravili 30. maja na Zaplazu, kjer v cerkvi Marijinega rojstva počivajo njegove relikvije. Ker pa mineva sedemdeset let od konca druge svetovne vojne, so dali temu slavlju poseben spravi značaj. Vojna je namreč posebej zaznamovala tudi kraje novomeške škofije. Z molitvijo in spoštovanjem so se po besedah škofa Andreja Glavana želeli spomniti vseh žrtev, ki so trpele in umirale kot interniranci v taboriščih, talci ali vojskujoči se na različnih straneh. Hkrati so molili tudi za njihove krvnike, da bi jih Bog sprejel v svoje usmiljeno srce. Prepričani so, da je prvi slovenski mučenec blaženi Alojzij Grozde tudi priprošnjik za spravo v našem narodu. Škof Andrej Glavan je v tem duhu med drugim dejal: „Želimo prispevati k tej splošni spravi, ki je tako aktualna, a vendar očitno vsaj za enkrat nedosegljiv cilj v našem narodu. Grozdetov god pa smo izrabili za ta spravi dan. Rdeča nit dogodka je bila, da je bil Grozde predstavnik tiste smeri v Sloveniji, ki je hotela spremeniti in graditi boljši svet na krščanskih vrednotah na neoboroženem boju. Blaženi Grozde je še v zadnjem govoru pred smrtjo govoril, da se moramo boriti za boljši in novi svet. Osnova tega sveta mora biti boljši človek. Za to se borimo in si hočemo prizadevati, da bi ta boljši svet zgradili. Začeti pa je potrebno pri sebi.“ Slovesnost se je nadaljevala pred svetiščem, kjer je škof Glavan blagoslovil betonski križ in kamnito posodo pod njim. Mladi so vanjo vsuli prgišče zemlje z enaintrideset taborišč, morišč, pokopališč, krajev trpljenja, ki simbolno predstavljajo tudi vse druge kraje, kjer so umirali naši bratje in sestre. Imena



teh krajev trpljenja so napisana na kamnitem obodu za posodo, iz katerega se dviga križ, simbol trpljenja in smrti, pa tudi odpuščanja, sprave in novega življenja. Tisti, ki ne vedo, kje počivajo njihovi svojci, bodo odslej lahko prižigali sveče na tem kraju.

#### **PRESEDNIK IN NADŠKOF PRI LIPI SPRAVE**

Na praznik Gospodovega vnebohoda, 14. maja 2015, sta se k Lipi sprave na ljubljanskih Žalah odpravila predsednik države Borut Pahor in ljubljanski nadškof metropolit Stanislav Zore. Nadškof Zore je ob spominskem obeležju, kjer stoji tudi leseni kip trpečega Kristusa, ob 70. obletnici konca druge svetovne vojne priporočil žrtve vojne in povojnega nasilja njegovemu usmiljenju. Predsednik Pahor pa je k Lipi sprave položil venec. Kot je dejal ob tem, sta z nadškofom storila dva majhna koraka za velik skupen cilj, in sicer za narodno pomiritev in spravo. Borut Pahor je še dejal: „Preteklosti ne moremo spreminjati, lahko pa spreminjamo prihodnost. Naj bo za prihodnost navdihu vse tisto iz naše slavne preteklosti, kar nas je plemenitilo, tako ljudi kot naš narod. Za prihodnost pa naj nam bo opomin vse tisto iz tragične preteklosti, kar nam je jemalo dostojanstvo kot ljudem in kot narodu.“ Nadškof Stanislav Zore pa je dejal, da je nastopil čas, ko se bomo morali Slovenci zavestno odločiti za dvoje: Za sožitje v našem narodu se bomo morali naučiti spoštovati vsakega človeka, neizogibno pa nas čaka tudi priznanje resnice. Dodal je še: „Preteklosti dejansko ne moremo spreminjati, moramo jo pa priznati in moramo jo sprejeti takšno, kakršna je bila. Verjamem, da bi bila zgodovina našega naroda drugačna, če v tako težkem in tragičnem času ne bi bilo revolucije. Priznanje te resnice bo celotno dogajanje postavilo v pravo luč in prave okvire. Dvoje torej potrebujemo: spoštovanje človekovega dostojanstva in na drugi strani resnico, za katero Jezus pravi, da edina osvobaja.“

#### **70 LET PO TITOVIM NAPOVEDI LIKVIDACIJ**

Zadnjo soboto v maju 1945 je Josip Broz Tito z balkona Univerze v Ljubljani napovedal množične poboje domobrancev in idejnih nasprotnikov revolucionarne oblasti. Ob 70. obletnici te napovedi, ki so jo začeli uresničevati v naslednjih dneh, so v Novi slovenski zavezi pripravili shod, s katerim so se spomnili vseh žrtev komunističnega nasilja. Med zbranimi na trgu pred Univerzo so bili tudi predstavniki 167 župnij s spominskimi križi in številom mrtvih, ki so vpisani na farnih ploščah vsake od njih. Na nedokončanem seznamu je trenutno zapisanih 14.196 imen mrtvih. Križe, ki

so jih v procesiji prinesli na trg, je blagoslovil škof Anton Jamnik, predsednik Nove slovenske zaveze pa je zbrane nagovoril z besedami: »Danes smo tu zato, da ponudimo priložnost našemu narodu, da se zamisli nad usodnostjo Titovih izrečenih besed. Po tem je nastopila morija, ki ni imela ne prej in ne kasneje podobne tragedije v številu slovenskih žrtev glede na kratko dobo trajanja.« je opozoril Peter Sušnik. A od morije same je po njegovem mnenju najhujša »domneva nujnosti in legitimnosti morije, ki ostaja med nami tudi zdaj, ko že davno molčijo puške in ko od človeških trupel ostajajo zgolj zasuta okostja«.

#### **PETINDVAJSET LET PRVE DEMOKRATIČNE VLADE**

V prostorih parlamenta je 16. maja 1990 prisegla prva slovenska demokratično izvoljena vlada pod vodstvom Lojzeta Peterleta. Ob jubileju so se ministri te vlade sešli na Brdu pri Kranju. V pogovoru, ki se ga je udeležil tudi predsednik države Borut Pahor, so obudili spomin na čas izpred četrto stoletja in se dotaknili tudi aktualnih družbenih razmer. Kot je dejal Peterle, je Demosova vlada v kratkem času dosegla rezultate, ki so neprimerljivi z drugimi. Osamosvojitve je bila najodgovornejša naloga, ki jo je prevzela ta vlada in jo s podporo parlamenta tudi izpeljala. Prepričan je tudi, da je ta vlada pustila za seboj izkušnjo enotnega in učinkovitega delovanja izvršilne oblasti. Spomnil pa je tudi na dogodke pred sedemdesetimi leti: »Leta 1943 so doživeli poraz italijanski fašisti, leta 1945 nemški nacisti, leta 1991 smo zmagali vojno za Slovenijo proti jugoslovanski ljudski komunistični armadi. Vse to lahko praznujemo skupaj kot osvobodilna dejanja v Sloveniji in Evropi. Slovenska težava pa je 70 let po koncu druge svetovne vojne še vedno ta, da so slovenski komunisti pod okriljem boja proti okupatorju med vojno in po njej izvajali krvavo revolucijo, ki je razdelila Slovence. Tega pa ne moremo praznovati kot osvoboditev ne v slovenskem ne v evropskem okviru.« Obrambni minister v Demosovi vladi Janez Janša pa je ocenil, da govorjenje o slovenski enotnosti v času osamosvajanja države drži samo, ko gre za narod. »Slovenski narod je bil enoten, zato smo s tem projektom tudi uspeli. A slovenska politika ni bila enotna. Bila je razklana po enaki ločnici, kot je še danes. In to dejstvo se skuša zakrivati.«

**PRESEDNIK VLADE DR. CERAR PRI PAPEŽU**  
Slovenski premier Miro Cerar se je 29. maja 2015 v Vatikanu srečal s papežem Frančiškom. Zatem sta ga sprejela še vatikanski državni tajnik

kardinal Pietro Parolin in tajnik za odnose z državami nadškof Paul Gallagher. Med pogovori so se zavzeli za krepitev odnosov med Svetim sedežem in Slovenijo ter za nadaljevanje dialoga na področju odnosov med Cerkvijo in državo, s posebnim poudarkom na procesu narodne sprave, človeških in verskih vrednotah ter skupnem sodelovanju v prid družbene blaginje in najrevnejših. Pred odhodom v Rim se je Cerar srečal s slovenskimi škofi, v Vatikanu pa zagotovil nadaljevanje dialoga med vlado in Slovensko škofovsko konferenco. Predsednik vlade Cerar je obiskal tudi vatikanske muzeje in knjižnico, ki ji je podaril izvod Ikonotece Valvasoriane - faksimile zbirke 7752 grafik, ki jih je v 17. stoletju zbral Janez Vajkard Valvasor.

#### **NOVI VELEPOS LANIK V VATIKANU IN VELEPOS LANICA V CANBERRI**

Slovenija ima novega veleposlanika pri Svetem sedežu. Tomaž Kunstelj je sredi aprila papežu Frančišku predal poverilna pisma. Gre za izkušenega diplomata. V Peterletovi vladi je bil svetovalec za zunanjo politiko. Na zunanjem ministrstvu je od leta 1993 in je opravljal več pomembnih dolžnosti. Med drugim je bil generalni sekretar ministrstva, vodja kabineta ministra, šef diplomatskega protokola, vodja veleposlaništva v Argentini in veleposlanik v Kanadi. Kunstelj je postal šesti slovenski veleposlanik v Vatikanu, pristojen tudi za suvereni malteški viteški red, katerega član je tudi sam.

Vlada RS je imenovala mag. Heleno Drnovšek Zorko za novo veleposlanico v Avstraliji.

#### **SODNI KONSTRUKT PATRIA**

Ustavno sodišče je pred koncem aprila 2015 razveljavilo obsodilne sodbe prvaka SDS Janeza Janše, upokojenega brigadirja Toneta Krkoviča in prokurista Rotisa Ivana Črnkoviča v zadevi Patria. Primer je vrnilo na prvo stopnjo v vnovično odločanje. Odločilo je tudi, da mora biti dodeljeno drugemu sodniku ljubljanskega okrajnega sodišča. Zadeva Patria je bila že dodeljena sodnici Tanji Lombar Jenko. Krkovič in Črnkovič sta bila po objavi sodbe izpuščena na prostost, Janši pa se ni treba vrniti v zapor. Sodišče je med drugim ugotovilo kršitev načela zakonitosti v kazenskem pravu, pa tudi, da je bila Janezu Janši zaradi ravnanja predsednika vrhovnega sodišča Branka Masleše kršena pravica do nepristranskega sojenja. Dan po eni najbolj odmevnih odločitev ustavnega sodišča v

samostojni državi je v Ljubljani potekal »Shod zmage upanja, pravice in resnice«, ki ga je pripravil Odbor 2014. Zbrane so med drugim nagovorili Janez Janša, Tone Krkovič in Ivan Črnkovič. Proces Patria je po mnenju Janše razgalil vso bedo slovenskih sodišč. Zaradi procesa so on, njegova družina, soobsojena, SDS in država utrpeli veliko škodo, ki je nepovratna. Z razveljavitvijo sodbe pa po njegovi oceni zadeva še ni končana: »Danes tukaj slavimo zmago v bitki, vendar bo pot še dolga!« Zbrani so s transparenti in vzkliki pozvali k odstopu odgovornih v pravosodju, med drugim predsednika vrhovnega sodišča Branka Masleše. Med odzivi na razveljavitev sodbe najdemo tudi izjavo Komisije pravičnosti in mir pri Slovenski škofovski konferenci. V njej je zapisano, da v tem postopku ni mogoče spregledati politične zlorabe prava in pravosodja.

#### **BEGUNCI V SLOVENIJI**

Evropska komisija je zaradi velikega pritiska beguncev, ki prek Italije in Grčije vstopajo v Evropo, pripravila načrt za preselitev prebežnikov. Po tem predlogu naj bi v Slovenijo v prihodnjih dveh letih iz Italije in Grčije preselili približno 500 prosilcev za azil iz Sirije in Eritreje. V okviru sheme za preselitev beguncev iz tretjih držav naj bi jih sprejela še približno 200 oziroma skupaj nad 700.

#### **DEBELJAKOVA ČRNA MAŠA**

Ob obletnici konca vojne ter poboja domobrancev in civilistov je Družina izdala ponatis Črne maše Tineta Debeljaka, ki je prvič izšla v Argentini leta 1949. V obsežni pesnitvi je predstavljena bolečina ob grozi povojnih pobojev, hkrati pa tudi pretresljivo pokaže poti do sprave in odpuščanja. Literarno zgodovinsko študijo je prispevala dr. Marija Stanonik, Helena Janežič je v njej opisala življenje in delo dr. Tineta Debeljaka, Milček Komelj pa je predstavil lesoreze Bare Remec, ki so objavljeni v knjigi in razstavljeni v kletnih prostorih galerije Družina.

#### **SLOVENSKI REQUIEM**

Letni koncert zborov in orkestra Zavoda sv. Stanislava, ki so ga pripravili v Gallusovi dvorani Cankarjevega doma v Ljubljani, je bil tokrat posvečen 70. obletnici konca druge svetovne vojne. Na njem so prvič izvedli Slovenski Requiem skladatelja in profesorja glasbe Damjana Močnika, ki ga je umetnik posvetil vsem slovenskim žrtvam vojn, zla, nasilja in pobojev v 20. stoletju. Ta nosilna skladba, v kateri se prepleta tudi Sofoklesova misel »Ne da sovražim, da ljubim, sem na svetu,« je dala koncertu poseben pečat. V triurnem programu, ki ga je oblikovalo 430 pevcev in članov orkestra, je dvorano napolnila pisana glasbena paleta od klasične do moderne glasbe, naših in tujih avtorjev.

## Na kapitlju v Assisiju tudi slovenski frančiškani

V Assisiju, pri baziliki sv. Marije Angelske, je med 10. majem in 6. junijem 2015 potekal 188. generalni kapitelj reda manjših bratov. Na njem so se zbrali predstavniki bratov iz vseh dežel sveta. Frančiškane slovenske Province Sv. Križa, kamor spadajo tudi bratje v Avstraliji, je zastopal provincial p. Marijan Čuden. Tam sta bila še br. Marijan Cvitak kot predstavnik bratov neduhovnikov za Južnoslovansko konferenco in prof. cerkvenega prava p. dr. Viktor Papež kot strokovni sodelavec kapitelja. Uvod v večtedensko srečanje je bila maša v čast Svetemu Duhu, ki jo je daroval general frančiškanov p. Michael Perry, ki je bil pozneje znova izvoljen za vrhovnega predstojnika reda. Zbrane sta pozdravila papežev delegat kardinal Ossa, ki je spremljal delo kapitelja in asiški nadškof Sorrentino, duhovno spodbudo pa jim je namenil vrhovni predstojnik kapucinov brat Mauro Johri. Pater Michael je brate povabil, naj bodo odprti Svetemu Duhu. Papežev delegat kardinal Ossa jim je med drugim dejal: „Prinašajte dobro novico tistim, ki so ubogi v našem svetu. Pojdite na obrobja!“ Brat Mauro pa jim je spregovoril o bratstvu. Geslo kapitelja je namreč bilo „Bratje in manjši“. Bratje so sicer vsak dan začeli s sveto mašo. Frančiškani iz Slovenije so se pri oltarju pridružili hrvaško govoreči skupini bratov. Ko so imeli 27. maja mašo ob godu blaženega Lojzeta Grozdeta, se jim je pridružil general reda p. Michael Perry in tako, kot je dejal p. Marjan, nevede počastil slovenskega mučenca. Sredi kapitelja je bil namreč znova izvoljen za vrhovnega predstojnika frančiškanov, za njegovega namestnika pa p. Julio César Bunader. Bratje so zatem izvolili še svetovalce, za posamezne jezikovne skupine oziroma za predele sveta.

Nepozaben del kapitelja je bilo romanje bratov v Rim, kjer so se srečali s papežem Frančiškom. Kot je povedal p. Marjan Čuden, jim je papež, ki jih je na začetku prisrčno pozdravil, dejal: „Sveti Duh je animator redovnega življenja. Več kot mu dajete prostora, bolj bo animator vaših odnosov in vašega poslanstva v Cerкви in svetu. Kadar se posvečene osebe prepustijo razsvetljenju in vodstvu Svetega Duha v nadnaravni luči odkrijejo skrivnost bratstva in navdihe za služenje bratom, odkrijejo moč njihove preroške navzočnosti v Cerкви in svetu. Luč in moč Svetega Duha vam bosta pomagala soočiti

se z izzivi, ki so pred vami, posebej še z vprašanji številčnosti, staranjem in upadanjem vaših poklicev.“ Zatem se je rokoval z vsakim bratom posebej. Bratje so v zadnjem delu kapitelja razpravljali o smernicah za prihodnjih šest let, od področja evangelizacije in misijonov, do bratstva in vzgoje ter oblikovali sklepni dokument. Slovenske udeležence sta med kapiteljem obiskala p. Robert Bahčič med volitvami generala in p. Niko Žvokelj s skupino romarjev - motoristov.

**Tone Gorjup**

**Trontelj Jože, Živeti z etiko.  
Ljubljana, Inštitut za etiko in vrednote  
Jože Trontelj, 2014. 316 strani.**

Akademik prof. dr. Jože Trontelj je bil rojen leta 1939 v Kamniku. Po končani klasični gimnaziji v Ljubljani je študiral medicino ter l. 1964 diplomiral in 1972 doktoriral. Od 1986 je bil redni profesor nevrologije na Medicinski fakulteti v Ljubljani, na Zdravstveni fakulteti pa je predaval tudi predmet nevrofiziologija. Na teh dveh področjih je deloval tudi na raziskovalnem področju, kar je dopolnil z novo mikrostimulacijo motoričnih živčnih vlaken. O tem je predaval na mnogih mednarodnih simpozijih doma in v tujini.

Sam ali z soavtorji je objavil več kot 200 strokovnih in znanstvenih člankov in nekaj deset knjig s področja nevrofiziologije, na mednarodnih konferencah pa je nastopil več kot 100 krat. Predsednik Komisije za medicinsko etiko je bil od l. 1995, od l. 1996 pa tudi državne Komisije za medicinsko etiko. Bil je vodja Oddelka za nevrobiološke raziskave in Inštituta za klinično nevrobiologijo. Med drugim je bil tudi predsednik več institucij, kot so Svet za raziskave in razvoj v medicini, Komisija RS za nagrade in priznanja na področju znanosti in UO Prešernovega sklada.

Bil je član mednarodnih institucij, kot so: Mednarodno združenje za raziskovanje bolečin, Mednarodne federacije za klinično nevrofiziologijo, Ameriškega združenja za elektrodiagnostično medicino in Evropske Akademije znanosti in umetnosti ter član uredniških odborov nekaj domačih in tujih znanstvenih revij.

Leta 1991 je bil izvoljen v Slovensko akademijo znanosti in umetnosti, leta 1995 pa je postal njen redni član. Za podpredsednika SAZU je bil izvoljen l. 2002, l. 2008 pa za njenega predsednika. Za vrhunsko znanstveno delo je dvakrat prejel nagrado Slaka Borisa Kidriča (l. 1974 in l. 1980), Kidričevo

nagrado za vrhunske dosežke l. 1989 in priznanje Ambasador RS v znanosti l. 2003 ter državno odlikovanje Zlati red za zasluge l. 2009.

Po nameravani letošnji upokojitvi se je želel posvetiti kot soustanovitelj Inštituta za etiko in vrednote njegovemu nadaljnjemu razvoju in delu. Z njim je želel v šolsko vzgojo in izobraževanje na vseh ravneh nevsiljivo vrniti podajanje vrednot in vrlin, saj je bil prepričan, da je prav njihova »razgradnja« osnovni vzrok za družbeno, gospodarsko in okoljsko krizo sedanjega časa.

Inštitut za etiko in vrednote, ki odslej nosi tudi njegovo ime, je v kratkem času po njegovi smrti 9. decembra 2013 izdal obsežen spominski zbornik

## Minister za Slovence v zamejstvu in po svetu Gorazd Žmavc v Avstraliji

**Minister za Slovence v zamejstvu in po svetu Gorazd Žmavc se bo v imenu predsednika Vlade Republike Slovenije od 12. do 21. junija mudil na obisku pri slovenski skupnosti v Avstraliji, kjer jim bo tudi predal premierjevo pismo.**

Med obiskom bo slovesno odprl prostore treh novih konzulatov Republike Slovenije na čelu s častnimi konzuli v Caloundri – Brisbane, v Adelaidi in v Sydneyu, kjer bo odprl tudi novoustanovljeno Slovensko-avstralsko gospodarsko zbornico. Ob obisku ministra Žmavca bo v Melbournu ustanovljeno Slovensko-avstralsko akademsko društvo, v Brisbanu bo ob njegovi navzočnosti z delovanjem začela novoustanovljena šola slovenskega jezika in kulture, ob tem pa bo v številnih slovenskih ustanovah s so-rojaki iskal nove poti za ohranjanje slovenske identitete, kulture in jezika. Minister Žmavc se bo med obiskom v Avstraliji srečal s predsednico avstralskega parlamenta Browlyn Bishop, posebnega pomena pa bo srečanje s Tanyo Pliberšek, podpredsednico opozicijske laburistične stranke in zunanjo ministrico v senci, sicer potomko slovenskih izseljencev. Obisk je v primerjavi s prvotnim sporočilom slovenski skupnosti v Avstraliji skrajšan, zato je tudi spremenjen predviden program. Tako se bosta minister Žmavc in pa dr. Zvone Žigon, ki ga bo spremljal, najprej mudila v Sydneyu. Že v petek popoldan se bo minister udeležil sprejema na uredništvu radia SBS, ki skupaj s slovenskim uredništvom praznuje 40-letnico delovanja, zvečer pa bo odprl prostore konzulata Republike Slovenije na čelu s častnim konzulom RS g. Anthonyjem Tomažinom. Dogodek bo povezan z odprtjem Slovensko-avstralske gospodarske zbornice, med katerimi

z njegovimi najbolj odmevnimi prispevki. Njegova vsebina je zbrana v naslednjih poglavjih: Etika, vrednote in vzgoja – Družba, Slovenija in znanost v zrcalu etike in vrednot – Vidiki in področja etičnih dilem – Medicinska etika – Bioetika – Etika, medicina in pravo. V predgovoru pa sta svoje misli zapisala še akademik Drago Jančar z naslovom »Trontljeva etika« ter prof. dr. Jane Musek »Etično poslanstvo človeka«.

Slovenci smo z žalostjo sprejeli vest, da je umrl gospod akademik prof. dr. Jože Trontelj. Po drugi strani pa se veselimo, da je ta veliki, blag, pošten in pravičen človek živel med nami.

**Ciril Velkovrh**

glavnimi pobudniki je prav častni konzul Tomažin. V soboto, 13. junija, bo p. Darko Žnidaršič ministru razkazal slovenski katoliški misijon sv. Rafaela v Merrylandsu, kjer bo na programu tudi ogled prostorov in delovanja arhivov HASA NSW. Istega dne bo obiskal tudi Slovensko društvo Sydney. Tam se bo pogovarjal z odborniki društva in si ogledal napredovanje gradnje novih prostorov. V nedeljo, 14. junija, bo minister obiskal slovensko sv. mašo v Merrylandsu in se po maši srečal s slovensko skupnostjo, nato pa se bo udeležil prireditve v slovenskem klubu Triglav Mounties. V ponedeljek zvečer se bo srečal s slovensko skupnostjo v slovenskem društvu v Canberri. Tam bo opravil vrsto bilateralnih srečanj v Parlamentu, med drugim je v načrtu tudi srečanje s Tanyo Pliberšek, bo pa tudi častni gost na sprejemu slovenskega veleposlaništva pred dnevom državnosti RS. V sredo, 17. junija, bo v Caloundri – Brisbane odprl prostore konzulata RS na čelu s častno konzulko Nevenko Golc Clarke; v četrtek, 18. junija, pa bo ob predvidoma 11. uri obiskal slovensko društvo Lipa Gold Coast ter nato ob 12. uri še društvo Planinka Brisbane. Tam bo tudi odprl novo slovensko šolo, ki bo pokrivala širše območje okrog Brisbane, Gold Coast in Sunshine Coast. V petek, 19. junija, bo minister ob 10. uri na RMIT univerzi v Melbournu odprl Slovensko-avstralski akademski klub, ki bo ob tej priložnosti tudi že imel krajšo konferenco z nekaj razpravami. Nato si bo ogledal Muzej priseljavanja in Narodno knjižnico Victorije, v popoldanskem času pa si bo s p. Cirilom Božičem ogledal prostore katoliškega misijona sv. Cirila in Metoda v Kew, kjer bo sledil pogovor s predsedniki oziroma predstavniki slovenskih društev, medijev in drugih organizacij v Victoriji.



V soboto, 20. junija, bo ob 10. uri obiskal prostore Slovenskega društva Melbourne, ki je lani praznovalo 60-letnico delovanja, ga. Draga Gelt mu bo predstavila delovanje arhivov HASA VIC, nato pa ga bo pot vodila že dalje, v Adelaide. Tam bo v nedeljo odprli še prostore konzulata RS na čelu s častnim konzulom Adrianom Vatovcem, ob 13.30 pa bo v prostorih slovenskega društva srečanje z rojaki. Še pred tem si bo ogledal tudi prostore tamkajšnjegaslovenskegakatoliškegamisijonasv. Družine.

**Dr. ZVONE ŽIGON**

**Urad Vlade Republike Slovenije za Slovence v zamejstvu in po svetu / Office for Slovenians Abroad, Erjavčeva 15, SI-1000 Ljubljana**

**Tel: +386 (0)1 230 8011; Fax: +386 (0)1 230 8017  
zvone.zigon@gov.si, www.uszs.gov.si**

## Učenje slovenskega jezika na daljavo

Lep pozdrav Slovencem v Avstraliji!

Sem Luka Zibelnik, lektor slovenskega jezika v Clevelandu, ZDA (preko Univerze v Ljubljani) in oglašam se s prošnjo. Zadnji dve leti sem pripravljaval in ustvaril nov program za učenje slovenskega jezika na daljavo, ki je bil do sedaj namenjen študentom na Clevelandski državni univerzi, nanj pa so se lahko vpisali tudi neštudentje preko programa Continuing Education iz vseh zveznih držav ZDA. V dveh letih se je tako preko mojega programa učilo slovenščine preko 120 ljudi.

To leto je vodstvo moje fakultete sklenilo, da bomo odprli program tudi za druge države sveta, kjer slovenski potomci, prijatelji, znanci, partnerji Slovencev nimajo možnosti učenja na lektoratih ali pa zaradi današnjega ritma življenja nimajo časa za fiksne datume in ure razredov. Predavanja so predposneta v programu Tegrity, študentje pa si jih lahko ogledajo kadarkoli v tednu, v katerem je enota objavljena. Ob vsakem predavanju je na voljo tudi PowerPoint prezentacija (učbenik), Wordov dokument z novimi besedami, spletni pripomoček za izgovorjavo in zanimivosti o slovenski kulturi in zgodovini. Mnoge enote spremlja tudi Youtube video, nekatere pa glasba in literatura.

Semester traja 16 tednov in se zaključuje z zaključnim izpitom. Začetna slovenščina (SLN 101 in 102) traja dva semestra (jesenski - začne se konec avgusta in spomladanski - začne se januarja), prav tako nadaljevalna slovenščina (SLN 201, SLN 202).

Predavanja so v angleščini, slovensko pa govorim jaz in moja žena (ki je Američanka).

Za neštudente je cena tečaja 425\$ na semester, za kreditne točke pa po veljavnem kreditnem sistemu Clevelandске državne univerze.

**Lep pozdrav, Luka Zibelnik**

## Learning Slovenian language on line

Dear Mrs./Mr.

My name is Luka Zibelnik and I am an instructor of Slovenian language (sent by University of Ljubljana) in Cleveland, USA. I am writing you regarding a request. For the last two years I was preparing and made a new program for learning of Slovenian language completely online which was so far intended for students of Cleveland State University, and non-students over the program Continuing Education from all over the US. In two years I had more than 120 different students learning the language.

This year, my college decided to open the program also for other countries of the world (under the same price for Continuing Education). It is meant for Slovenian descendants, friends, colleagues, partners of Slovenians, who can't learn Slovenian language on other lectureships or can't attend the regular classes due to the restrictions of the modern rhythm of life.

The lectures are prerecorded in the program Tegrity, and students can watch them anytime in the week in which the unit is published. Accompanying lectures there is a PowerPoint presentation (textbook), Word document with new words, Online tool for easier pronunciation and Fun and Trivia folder with cultural and historical facts. Many of the units have Youtube videos, some music and literature.

A semester is 16 weeks long and is finished with a final exam. Beginning Slovenian (SLN 101 and 102) is two semesters long (Fall semester - starts in the end of August; and Spring semester - starts in January), the same goes for intermediate Slovenian (SLN 201 and SLN 202).

The lectures are in English, Slovenian is spoken by a native speaker (myself) and American speaker (my wife).

For the non-students (Continuing Education) the price of the semester is 425\$, however if you are taking it for credit points, you have to consult Cleveland State University.

**Best regards, Luka Zibelnik  
For more information contact Luka Zibelnik at  
luka\_zibelnik@yahoo.com**



**p. Darko Žnidaršič OFM  
ST. RAPHAEL SLOVENIAN MISSION  
313 Merrylands Road, PO Box 280  
MERRYLANDS NSW 2160**

**Tel.: (02) 9637 7147 in (02) 9682 5478  
Mobile: 0409 074 760  
Fax: (02) 9682 7692  
E-mail: darko@pacific.net.au**

### ČAS ZA PREVETRITEV

**V letu posvečenega življenja v šmarnicah spoznavamo brate in sestre, ki so odgovorili na Božji klic kot redovniki in redovnice ali člani in članice svetnih inštitutov. Med nami živijo vzori naših patrov in sester, ki so delovali med nami. Redovne družine imajo seveda tudi brate in sestre, ki živijo njihovo karizmo v svetu in lahko čudovito dopolnijo poslanstvo, ki nam ga daje Gospod. – Med nami živijo vzori: naših staršev, sorodnikov, prijateljev, se vtisnejo v spomin in srce in iz njih črpamo. Materinski dan nam prebujajo naše žive vezi, ki ostajajo z našimi materami in drugimi najdražjimi. Z Marijo, Materjo Cerkev in z materjo Cerkvijo na binškošni dan.**

**“Posvečeno bodi tvoje ime,” molimo dan za dnem. Posvečeno naj bo tudi življenje naših družin, nas samih, našega naroda, ki tako zelo potrebuje mir in spravo, pa nekateri še vedno hočejo tako pa tako, pa nekaj po svoje... Dobri Pastir ni rekel kar tako, da se kakšen rod ne da izgnati ali celo prevetriti drugače kot z molitvijo (prim. Mr 9,29). Toda On nas spet pošilja: “Pojdite in naredite vse narode za moje učence” (Mt 28,19). Žetev je velika, zato nas spodbuja, da naredimo korak več, da prevetrimo sebe. Brat sonce greje, brat veter hladi in poživlja. Redna molitev krepi, premika in še več. Sveti Duh daje svoje darove. “V hudem trudu si nam mir, v vročem dnevu hladen vir in tolažba v žalosti.**

### NAPOVEDNI KOLEDAR

**SYDNEY - MERRYLANDS - SV. RAFAEL**  
ŠMARNICE SMO ZAČELI v petek, 1.5., pri večerni sv. maši, ki je sedaj v zimskem času ob 6.00 zvečer. Potem smo se zbirali VSAK ČETRTEK pri sv. maši ob 10.30, VSAKO NEDELJO pri sv. maši ob 9.30 dopoldne in na binškošni ponedeljek, ko smo praznovali PRAZNIK MARIJE POMAGAJ. Na njen praznik 24.5., smo namreč praznovali BINKOŠTI, praznik Svetega Duha.

Prejšnja leta smo imeli šmarnice tudi ob petkih in sobotah. Ob petkih je obisk kar lep, zlasti na prve petke, vendar je Božje ljudstvo tudi narodnostno

mešano in je težje, ker bi morali razmišljanja prevajati – to je sicer zanimivo, vendar zamudno. Ob sobotah zvečer, ko je sv. maša že nedeljska, pa se je obisk znatno zmanjšal. Če je pred 10 leti, ko sem prišel semkaj, bilo pri tej sv. maši 25-30 ljudi, jih je danes ob sobotah najmanj 8 in največ 15. Seveda je tudi odvisno, za koga darujemo sv. mašo, za marsikatero pride prav, če so zadržani v nedeljo (predvsem kuharice na Slovenskem društvu in še kdo).

**V mesecu juniju vabljeni k pobožnosti VRTNIC** ob enakih dneh in urah. V časih in okoliščinah, v katerih živimo, bi se morali bolj potruditi za pobožnosti v čast Jezusovemu in Marijinemu Srcu. »Žetev je velika,...« nas opominja Dobri Pastir, čas žetve še ni prišel, toda, »če ne sejemo, ne sadimo ne zalivamo, kako naj potem raste?« (škof dr. Stanislav Lenič)

NEDELJA, 31.5.: PRAZNIK SVETE TROJICE: SKLEP NAŠIH ŠMARNIC pri redni sv. maši. Po sv. maši pete litanije Matere Božje.

NEDELJA, 7.6.: SVETO REŠNJE TELO IN KRI: Po sv. maši bomo počastili našega Gospoda s PROCESIJO SV. REŠNJEGA TELESA.

**V SOBOTO, 13., in V NEDELJO, 14.6., NAS BO OBISKAL MINISTER GORAZD ŽMAVC.**

**SV. MAŠA ZA DOMOVINO ob praznovanju dneva državnosti bo v nedeljo, 21.6., ob 11.30, na Slovenskem društvu Sydney pri kapelici Marije Pomagaj. Po sv. maši bo kosilo v dvorani in proslava dneva državnosti.**

**WOLLONGONG – FIGTREE – CERKEV VSEH SVETIH**

Sv. maše so vsako 2. nedeljo v mesecu ob 5.00 popoldne, v zimskem času ob 4.00 popoldne, če ni kdaj drugače oznanjeno.

V JUNIJU bo BO SV. MAŠA ŽE PRVO NEDELJO V MESECU, 7.6., ker sem naslednjo nedeljo zadržan zaradi obiska ministra Gorazda Žmavca in podelitve priznanj Slovenian of the Year Awards.



ZADNJO NEDELJO V AVUGSTU, 30.8., bo SV. MAŠA NARODOV v cerkvi Karmelske Matere Božje v Varrovillu pri Campbelltownu, ob 2.00 popoldne. Odpravimo se dovolj zgodaj, da se v redu posedemo, zastavonoša pa se pravočasno uvrsti v slavnostni sprevod. Ne pozabimo na narodne noše, že večkrat sem vas povabil, da jih izpopolnimo.

**CANBERRA – GARRAN – SV. PETER IN PAVEL** Slovenska sv. maša je vsako 3. nedeljo v mesecu v cerkvi sv. Petra in Pavla v Garranu. **OD MAJA DO VKLJUČNO SEPTEMBRA SO NAŠE SV. MAŠE OB 5.00 POPOLDNE**, oktobra pa spet ob 6.00 zvečer.

V JUNIJU bo naša sv. maša eno nedeljo kasneje, 28.6. Na 3. nedeljo v juniju namreč darujem sv. mašo za domovino na Slovenskem društvu Sydney, ki se je boste udeležili tudi Canberčani, popoldne je proslava dneva državnosti na Društvu, poleg tega je premalo časa za dolgo pot do vas. Zato bo sv. maša v Canberri v juniju naslednjo nedeljo, 28.6., ob 5.00 popoldne. Takrat je tudi vigilija praznika sv. Petra in Pavla. Označimo si datum in se obvestimo med seboj.

### MED NAMI JE BILO...



### NEWCASTLE – HAMILTON – KATEDRALA SRCA JEZUSOVEGA

Sv. maša bo spet v decembru, na nedeljo sv. Družine, 27.12.2015, ob 6.00 zvečer. – Pri velikonočni sv. maši v nedeljo, 19.4.2015, se nas je zbralo 11.

### ZLATA OBALA, PLANINKA, QLD

Na **KLUBU LIPA** na Zlati Obali – Gold Coastu, Ashmore, QLD, bo sv. maša **V SOBOTO, 1.8., TOKRAT ŽE OB 3.00 POPOLDNE**. Označimo si datum in uro.

Ker bom prvo nedeljo v juliju nadomeščal srebrnomašnika p. Davida v Adelaidi, se bomo **ZA ŽEGNANJE NA PLANINKI** zbrali pri sv. maši naslednji mesec, **v nedeljo, 2.8., ob 10.30 dopoldne**. Po sv. maši bo kosilo v dvorani.

**ROMANJE V MARIAN VALLEY** bo v soboto, 12.9. Sv. maša bo tam ob 11.00 dopoldne, procesija s petimi litanijami Matere Božje h kapelici in skupno kosilo.

V nedeljo, 13.9., pa bo **ŽEGNANJE NA ZLATI OBALI – GOLD COASTU** s **SV. MAŠO OB 10.00 DOPOLDNE**, skupno kosilo in praznovanje očetovskega dne.

Doživeli smo lepe velikonočne praznike. Bogu hvala in Vam! Cvetna nedelja je bila prijetna, sončna, zbrali smo se polnoštevilno, tudi mladih vas je bilo več, kar je hvale vredno. Pogrešali pa smo baganice - butarice, ki

jih zadnja tri leta nismo izdelovali, ker je premalo izdelovalcev – otrok in odraslih. Na prvem sestanku novega Pastoralnega sveta, ki smo ga izvolili po petih letih, smo sklenili, da prihodnje leto to oživimo. Oljčnih in palmovih vejic smo imeli dovolj, naš rojak Ivan Brcar pa je spet izdelal lične lesene križce z oljčnimi vejicami, ki smo se jih zelo razveselili in zbrali lep dar za misijone, \$ 330. Dar sem že poslal našemu misijonarju p. Martinu Kmetcu, ki deluje v Turčiji, poslal sem mu tudi nekaj mašnih namenov. Tam je kristjanov zelo malo in se zelo težko preživljajo, zato bodo misijonarji zelo veseli še kakšnega daru ali pa svetih maš, ki jih bodo opravili po naših namenih.

Zato: ko naročate spomine ob nedeljah, darujte tudi za sv. maše in jih bom opravil med tednom, kadar bo mogoče, ali pa poslal še drugim duhovnikom, ki nimajo dovolj mašnih namenov.

Na veliko sredo se nas je nekaj rojakov udeležilo krizmene maše v Parramatti, ki jo je vodil naš upokojeni škof msgr. Kevin Manning, pridigal pa je generalni vikar Peter Williams. Sveta olja sta letos sprejela Jožica in Jože Lipovž in jih prinesla na veliki četrtek v darovanski procesiji. Na veliki četrtek zvečer se nas je zbralo 35, kar je več kot običajno, praktično toliko kot redno ob četrtekih dopoldne. Žal smo imeli vse sveto tridnevje zelo slabo vreme. Na veliki četrtek se je pošteno ulilo ravno med večerno molitveno



Martin Konda



Ivan Brcar in Rudi Korpar.







uro, deževalo je ves veliki petek in vso veliko soboto. Na veliki petek je bila lepa udeležba pri obredih, v soboto pri velikonočni vigiliji pa nas je bilo veliko manj. Zunaj je bilo tako mokro, da nismo mogli zakuriti ognja na dvorišču. Damijan Fortuna je zakuril manjši ogenj in prinesel žerjavico, da sem jo blagoslovil pred glavnim cerkvenim vhodom.

**Na veliko noč** smo letos obhajali samo vstajensko sv. mašo ob 8.00 zjutraj. Pri procesiji in sv. maši smo se zbrali polnoštevno v lepem, sončnem jutru. Mešani pevski zbor je navdušeno zapel vstalemu Gospodu v čast. Na orgle je namesto odsotne organistke Carmen za velikonočno vigilijo in veliko noč igral Martin Konda, na cvetno nedeljo pa Damijan Nemeš. Kmalu po slovesni sv. maši sem se p. Darko odpravil v Wollongong, kjer sem maševal opoldne in blagoslovil vodo in velikonočna jedila, po kosilu pa sem nadaljeval čez prelaz Macquarie Pass v Canberro, kjer smo obhajali večerno sv. mašo v cerkvi sv. Petra in Pavla in se poveselili ob žegnu v cerkveni dvorani, kakor delamo že vrsto let. Čez dan je bilo pošteno vroče, v Wollongongu 30 stopinj, v Canberri nekaj manj.

**Na velikonočni ponedeljek** smo se zbrali k sv. maši ob 9.30 in h kosilu in pirhovanju v Merrylandsu. Zbralo se nas je kakih sto in še nekaj stolov je bilo praznih. Naše kuharice so pripravile odlično kosilo, vodili sta jih Olga Konda in Jenny Stariha. V pirhovanju tekmovalci niste zaostajali in izostajali, nekaterim se je posrečilo večkrat, meni, p. Darku, pa prvič. Kupili in

prodajali smo srečke in izžrebali nekaj nagrad. Glavna nagrada je bila oprema za BBQ, ki pa jo je dobitnica podarila za naslednje naše žrebanje. Dve naši gospe sta imeli to srečo, da sta izžrebali sebe in tako dobili vsaka še eno nagrado. Vreme je zdržalo, ob 3.00 popoldne pa ne več. Spet se je ulila ploha in naslednje dni še nekajkrat, tako da je bil april res podoben našemu v Sloveniji. Močno deževje in močan veter sta predzadnji teden aprila spet povzročila poplave, najhuje je bilo na vzhodni obali New South Walesa (NSW) – Central Coast, v Hunter Valley, v Dungogu, Maitlandu in okolica.



**Na ANZAC DAY**, ko smo se zbrali k sv. maši v Merrylandsu prej kot običajno (zaradi molitev, ki sem jih vodil na Klubu Triglav), nas je presenetila toča, ki je marsikje po našem vlemestu pobelila ceste kot sneg sredi zime. Pestro, ni kaj!

**PRVO NEDELJO V MAJU** sem maševal za rojake v Kraljičini deželi, zato je za občestvo pri Sv.

Rafaelu maševal frančiškan pater CARL SCHAEFFER. Nekaj posnetkov nam pričuje, da se stari znanci ne pozabijo kar tako, zlasti člani Frančiškove družine. Morda bi se pridružil še kdo, če bi oživel srečanja. Ker so starejši, je seveda težje in moramo v naših razmerah prebiti razmisliti. – V moji odsotnosti so za naša bogoslužja kdaj poskrbeli tudi naši sosedje patri pavlinci, ki pa so sedaj maja odšli na nove dolžnosti po letošnjem provincialnem kapitlju. Trije patri Poljaki: p. Albert, p. Damian in p. Peter so se poslovili od občestva v nedeljo, 26.4., ko je generalni vikar Peter Williams blagoslovil nov pastoralni center župnije sv. Marjete Alakok v Merrylandsu. Na novo je prišel za župnika p. Janusz Pawlicha, tudi Poljak, ki me je takoj, ko sva se prvič srečala, vprašal: »Kako je kaj moj dobri prijatelj pater Valerijan? Poznam ga z romanj v Penrose Park!«



- Kaplan v krajevni župniji v Merrylandsu pa ostaja p. Peter James Strohmayer, lanski novomašnik, ki pa je že obeležil prvo obletnico mašniškega posvečenja. Njegovi stari starši so doma z naše in avstrijske Štajerske.

**MATERINSKI DAN na 6. VELIKONOČNO NEDELJO, 10.5., smo obhajali S SV. MAŠO in PETIMI LITANIJAMI MATERE BOŽJE**, po blagoslovu z Najsvetejšim pa smo voščili materam in pripravili družabno srečanje in srečolov v dvorani. Kulturni program v cerkvi je tokrat pripravila Danica Petrič. Dobrot je bilo več kot dovolj, kranjske klobase okusne, vreme lepo, družčina pa tud'. Bog povrni.

**V ČETRTEK POTE, 14.5., pa je NAŠA MOLITVENA SKUPINA SRCA JEZUSOVEGA pripravila SREČANJE BOLNIKOV in UPOKOJENCEV.** Srečanje smo začeli z molitvijo rožnega venca, sv. mašo in šmarnicami v cerkvi in nadaljevali v dvorani, kjer smo po skupnem kosilu nazdravili našim jubilentom: gospe organistki Milki Stanič za 90. rojstni dan, Mariji Matešič in Tereziji Matuš za 80. rojstni dan in Emi Jaksetič za 82. rojstni dan. Enako voščimo še drugim, pa sporočite, če je še kdo, nikoli ni prepozno! – Poskrbimo še naprej za naše sorojake, ki zaradi bolezni in starosti ne morejo več k našim Božjim službam, da se ne bodo počutili odrezane ali osamljene. Tudi vsako nedeljo in praznik, če moremo, da še koga pripeljemo k Božji službi redno ali se dogovorimo med seboj, kdo bo kdaj poskrbel za koga in ga po sv. maši in srečanju v dvorani odpeljal domov.

Marsikdo kljub teži let modruje ali zamahne z roko, češ, »To je za ta stare!« (Srečanje za bolnike in upokojence namreč.) Lepo je, da se počutimo mladi



Pater Darko, Štefan in Ana Šernek, Gizela Špiclin in Jože Košorok na romanju v Penrose Park, 13.4.2015.



Teja Bavčar s hčerkama Miriam in Judy ter nevesto Elaine za materinski dan.

in po srcu tudi smo in se trudimo, toda vsaka pomoč je dragocena toliko bolj sedaj. Če le moremo, ponudimo pomoč, kadar nam je mogoče, ker nikoli ne vemo, kdaj jo potrebujemo sami. Kdor hitro da, dvakrat da!

**Naj omenim še naše romanje v Penrose Park, 13.4.** Lani nismo imeli skupnega romanja, pa tudi tokrat nas je bilo premalo za mali avtobus, ki ga naročimo na občini, zato smo šli z avtomobili. Naše romanje tja načrtujemo spet oktobra – že sedaj si označimo datum. - **V ponedeljek, 13.7., pa se nam lahko pridružite na romanju na Mt. Schoenstatt – Mulgoa. Takrat bo, kakor upamo, spet med nami s. Marie Julie Brcar**, ki je letos aprila končala še zadnjo formacijo v Nemčiji in izrekla slovesne zaobljube. – Splača se spet podvizati!

#### SV. KRST

MARKUS RUDI ČRNČEC, rojen 9.7.2015. Oče Rudi, mati Tanya, r. Andrejaš. Botra sta bila Amanda Nolan in Peter Lewis. – Merrylands – Sv. Rafael, 31.5.2015.

SOPHIA LOLA in STANLEY ANDREJ JUG, dvojčka, rojena 18.3.2015, Prospect, NSW. Mati Anita Jug. Botra sta bila Angela Berger in Julie Pateman. – Merrylands – Sv. Rafael, 7.6.2015.

#### NAŠI POKOJNI

**ANGELA KOSTEVC** roj. RASPUTNIK je umrla 13.2.2015 v Harbison Aged Care v Moss Vale, NSW. Rodila se je 25.8.1924 v Celju. Poročila se je z Jožetom Kostevcem. Maja 1960 je družina s štirimi otroki prispela v Avstralijo, tukaj sta se rodila še dva. Angela je redno prihajala k slovenski sv. maši, dokler ji je dopuščalo zdravje. Zadnja leta je živela v domu počitka. Mož Jože je umrl leta 1976. Angela zapušča otroke: Marijana, Angelo,

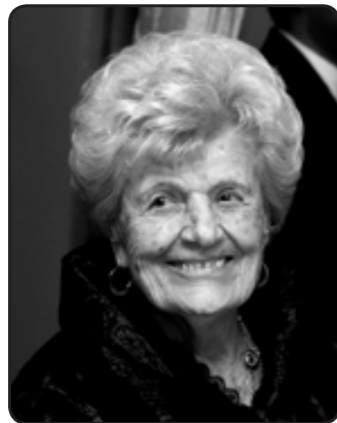


Andrejo, Edito, Marijo in Anito ter 15 vnukov. K njenemu pogrebu so se zbrali 19.2.2015, nato je bila pokojnica upepeljena.

**Hvala hčerki Angeli Sedmak za obvestilo.**

**JOŽE SIMČIČ** je umrl v St. Ezekiel Moreno Nursing Home v Croydonu v soboto, 2.5.2015. Luč sveta je zagledal v Šmartnem v Goriških Brdih 29.1.1926 in je bil najstarejši od štirih sinov očeta Ivana in matere Jožefe. Doma so imeli veliko kmetijo in skrbno pridelovali tudi češnje, fige, grozdje in vino. Takrat so bila sončna Brda pod Italijo in Jože je obiskoval italijanske šole doma in v Gorici. Ob koncu vojne je odšel za boljšim kosom kruha in prispel leta 1950 v Avstralijo z ladjo Anna Salen. Najprej je gradil hidroelektrarno na Snowy Mountains, kasneje pa vozil tovornjak v Sydneyu, ko so gradili Warragamba Dam. Po desetih letih se je prvič odpravil v domovino in spoznal svojo bodočo ženo Marijo Heleno, rojeno Simčič. Leta 1962 sta se poročila in žena je prišla za njim v Avstralijo konec istega leta. Najprej sta delala na Snowyju, ko sta zbrala dovolj denarja, pa sta se naslednje leto 1963 preselila v Sydney in kupila hišo v Concordu. Jože je potem delal na Bradford Insulation v Auburnu, od leta 1967 pa na CSR Chemicals do upokojitve. Žena Helena je umrla za rakom leta 1994. Jože je skoraj do zadnjega ostal doma in bil vedno povezan s svojimi najdražjimi, ki so mu bili v veliko veselje. Vdan in veder je nosil križ boleznin in v bolnišnici tudi prejel zakramente. Samo zadnji teden zemeljskega življenja je bival v domu starejših. Zapušča hčer Mary z možem Campbellom, sina Johna z ženo Ivančico, vnuka Anamario in Daniela ter svaka Rudija Simčiča in njegovo družino. Pogrebno sv. mašo smo obhajali pri Sv. Rafaelu v Merrylandsu v petek, 8.5.2015. Skupaj z ženo počivata na slovenskem delu pokopališča v Rookwoodu.

**MARIJA OVIJAČ** rojena **MRAK**, naša dolgoletna cerkvena pevka pri Sv. Rafaelu v Merrylandsu in tudi drugod, je umrla ponoči med 8. in 9. junijem 2015 na svojem domu v Yagooni. Rojena je bila v vasi Prebačevo v župniji Šenčur pri Kranju 22.8.1925.



Od svojega 13. leta je prepevala v cerkvenih pevskih zborih, najprej v podružničnih cerkvah sv. Mateja v bližnjem Hrastju in sv. Križa na Prebačevem, najdlje pa v našem cerkvenem pevskem zboru pri Sv. Rafaelu. Marija in mož Vinko Ovičaj iz bližnjih Trboj sta kakor mnogi naši ljudje delila usode v begunskih taboriščih v Avstriji. Poročila sta se v Judenburgu leta 1945. Družina je trinajst let živela v Venezueli, leta 1959 pa so pripotovali v Avstralijo. Marija, Vinko in njuni otroci so se hitro vključili v slovensko skupnost in poprijeli, kjer je bilo potrebno, tako v naši cerkvi, kot na Slovenskem društvu, kjer je bil Vinko nekaj let predsednik, in drugod. Na pobudo p. Valerijana je Marija velikokrat nudila dom mladim dekletom, ki so potrebovale pomoč. Najbolj pa jo seveda poznamo po njenem navdušenem petju pri sv. mašah in ob raznih priložnostih. Marija je vodila ljudsko petje. Če kdaj ni bilo zborovodja, ko je pel mešani zbor, je spontano in prav spretno prevzela mesto dirigenta. Pela je tudi v Wollongongu, Queenslandu, večkrat smo šli skupaj v Newcastle in bili tam in po poti prav prijetna družba. Našim rajnim je tolikokrat zapela pri sv. mašah, potem pa ob grobovih zbrala pevce skupaj. Kadar smo se zbrali k pogrebnim sv. mašam v avstralskih župnijah, je prav hitro navezala stik s pevci in organisti in se jim pridružila, prinesli smo note in zapeli eno slovensko. – Ata in mama sta bila vedno rada v naši družbi, z veliko ljubeznijo sta skrbeli za svoje otroke, vnuke in pravnuke. Mama Marija je bila odlična kuharica, šivilja, šivala je narodne noše, rada je obdelovala domači vrt, še dan pred smrtjo je delala na njem. Ko zdravje ni bilo več takšno kot nekoč, je vedno znova zbrala pogum in še prišla zapet v cerkev, zadnjič prav ob sklepu šmarnic. Marija zapušča moža Vinka, hčer Olgo z možem Jožetom Lahom, hčer Mari z možem Samom Hue-jem, sina Karla z ženo Janne in sina Vincenta z ženo Jan, vnuke Carmen, Veronica, Anthonyja, Chelseo, Imogen, Alexandro, Sama, Adama in Brandona ter pravnuke Benjamina, Ethana, Jake-a, Seth, Kaiah in Hudsona. Pogrebno sv. mašo smo obhajali v soboto, 13.6.2015, v naši cerkvi sv. Rafaela v Merrylandsu ob veliki udeležbi ljudstva. V slovo so ji ganljivo spregovorili vnuki in pravnuke, naš bivši častni generalni konzul Alfred Brežnik AM, predsednik Slovenskega društva Sydney Štefan Šernek in voditeljica molitvene skupine Danica Petrič. **p. Darko**



## SESTANEK NOVEGA PASTORALNEGA SVETA SLOVENSKEGA MISIJONA SV. RAFAELA MERRYLANDS



V nedeljo, 19. aprila 2015, je bil po končani sveti maši v mali dvorani za odrom v Slovenskem misijonu Merrylands prvi sestanek novega Pastoralnega sveta misijona. Sestanka so se v glavnem udeležile ženske članice, medtem, ko so moški bili bolj zadržani in so rekli, da se bodo ženske že pogovorile, oni bodo pa prišli, kadar bo treba kaj napraviti.

**Članice Pastoralnega sveta s patrom Darkom Žnidaršičem: Jenny Stariha, Clara Brcar, Vilma Kobal, Francka Jamšek, Olga Konda, Kristina Korpar, Lojzka Husarek in Mihelca Šušteršič.**



Irena, Mark, Jenny in Tončka Stariha, Olga Konda ter Mitchell Bleesing.



Marija Godec in Gizela Špiclin.



Clara Brcar in Francka Jamšek.



Marija Gomboc, Draga Valenčič, Maria Leich, Ema Jaksetič in Cvetka Gregorič.



Člani in članice delovne skupine.

Vsako nedeljo se po sveti maši verniki zberemo v dvorani Slovenskega misijona Merrylands za druženje in pogovor. Za boljše počutje in okrepčilo nas postrežejo pridne gospodinje s kavo, čajem in – oh, kako dobrim - domačim pecivom, medtem, ko se moški zberejo okoli bara v drugem kotu dvorane in se pogrejejo s kozarčkom močnega. Tradicija je že, odkar pomnimo, da se vsako leto napravi koledarski program, katere majhne skupine gospodinj so na vrsti naslednjo nedeljo, da pripravijo pecivo. Gospodinje prihajajo iz različnih pokrajin Slovenije in pogosto imamo priložnostokusiti specialitete iz različnih krajev. Nekatere gospodinje so morale odnehati zaradi slabega zdravja in jim je zelo težko najti zamenjavo, druge pa še trdno vztrajajo. Pecivo je dobro in poceni in mnogi si nakupijo dovolj, da odnesejo tudi domov. Štrudelj ali jabolčni zavitek sta še posebno priljubljena. Med pridnimi gospodinjami jih je kar precej tudi iz druge in tretje generacije avstralskih Slovencev. Preteklo zimo sta Olga Konda in Jenny Stariha poleg peciva pripravili tudi lonec enolončnice, s katero so se ljudje lepo pogreli v mrzli zimi.

Večja skupina delavk in delavcev je potrebna, kadar so na programu kosila ali celo ples, kot so štefanovanje, pirhovanje, materinski in očetovski dan.

**Martha Magajna**



## ZAHVALA

Člani Molitvene skupine Srca Jezusovega pri Sv. Rafaelu v Merrylandsu smo lani avgusta slavili 25. obletnico. V četrtek, 14. maja 2015, pa smo članice molitvene skupine spet organizirale eno izmed mnogih uspešnih srečanj. Po sv. maši smo se zbrali v cerkveni dvorani na kosilu v počastitev materinskega dne. **Praznovali pa smo tudi 90. rojstni dan naše organistke Milke Stanič, 82. rojstni dan slikarke in kuharice Eme Jaksetič in 80. rojstni dan Terezije Matuš.** Zapeli smo tem in še drugim slavljencem, ki so bili med nami, nasmejali smo se in izžrebali mnoge dobitke, ki ste jih rojaki darovali za srečelov.

**Rada bi se zahvalila vsem** pridnim kuharicam in kuharjem, ki ste se zvrstili v teh 25-tih letih, še posebej pokojnemu Lojzetu Rebcu, ki ga ohranjamo v lepem spominu in v molitvi. In naj naš pozdrav in zahvala poletita k Justi Ribič, Zinki Percan, Mojci Kovač, Ljubici Sušanj, Emi Jaksetič, Olgi Konda, Mariji Matešič, Zorici Johnson, Vilmi Kopal, Sonji Fisher, Emiliji Rutar, Dragici Valenčič, že pokojni Micki Nemeš, in moji malenkosti Danici. Če sem koga izpustila, ni bilo namerno, a moj spomin ni več tako dober... Saj veste, v 25 letih sem se postarala... (Prilagam pesem »Upokojska himna«). Torej, prosim za razumevanje. Bog plačaj tudi Marthi Magajna, ki skrbi, da se po kosilu posladkamo s sadno solato in sladoledom. Nevici in Janezu Janzu ter Heleni Zadravec hvala za rože v lončkih za naš srečelov, Darinki Bracar ter Mariji in Jožici Modrijančič za nagrade za srečelov, Lojzetu in Lojzki Husarek za solato in rože z njunega vrta in še drugim Bog povrni za dobroto, skrb in ljubezen. Vsakdo prispeva košček svojega srca v mozaik naših skupnih srečanj. In vsakič sklenem roke k



Emma Jaksetič, Dragica Valenčič, Marija Matešič, Zora Johnson, Vilma Kopal, Danica Petrič.

molitvi, da bi vse lepo potekalo in vedno sem bila uslišana. Čeprav utrujena, se domov vedno vrnem srečna, da smo ponovno naredili s skupnimi močmi nekaj dobrega za naše ostarele in bolne rojake. Tudi p. Darku hvala za lepo sveto mašo in za nagrade na srečelovu.

Bog Vas živi! Ljubeče pozdrave iz Merrylandsa vsem v uredništvu MISLI, vsem prijateljem in rojakom v Avstraliji, Sloveniji in po svetu. **Danica Petrič**



Danica Petrič, Milka Stanič in pater Darko.

Praznovanja: 90 let naše organistke Milke Stanič, 82 let slikarke in kuharice Eme Jaksetič in 80. rojstni dan Terezije Matuš (leva od Milke).



## »IGRAM BOGU V ČAST IN LJUDEM V VESELJE«

Pogovor z MILKO STANIČ, dolgoletno organistinjo v slovenski cerkvi sv. Rafaela v Sydneyu – Merrylandsu

*Rada bi Vam predstavila gospo Milko Stanič, rojeno Velišček, ki v cerkvi sv. Rafaela v Sydneyu igra orgle in vodi cerkveni pevski zbor že vrsto let. Rojena je bila 18. februarja 1925 v vasi Zapotok nad Kanalom ob Soči. Povprašala sem jo, kako in kdaj se je učila igrati na harmonij. Takole mi je pripovedovala:*



»Ko sem bila stara štiri leta, mi je za jetiko umrla mama, oče pa že prej. Za menoj sta bila še dva mlajša otroka. Skupaj nas je bilo devet otrok. Za nas sta poskrbeli teta in moja dvanajst let starejša sestra Bernarda. Ona je v cerkvi pela na koro. Naš gospod župnik je bil Alojz Makuz. S tedanjim organistom sta imela nek nesporazum in ta organist je prenehal igrati. Meni je takrat bilo petnajst let in sestra Bernarda mi je na harmoniju pokazala, kako se z enim prstom pritisne na tipko in da intonacijo pevcem. Potem pa me je gospod župnik Makuz enkrat na teden učil osnove igranja na harmonij v Marijinem Celju (nad Kanalom). K njemu sem pešačila štiri kilometre v eno smer in od takrat dalje sem začela spremljati pevce. Imela sem veliko veselja do petja in igranja in sedaj po petinsedemdesetih letih igranja lahko rečem, da me veselje še ni minilo. Igram Bogu v čast in ljudem v veselje.

Spominjam se, kako me je včasih bilo strah, v trdi temi iti h gospodu župniku na vaje. Morala sem iti mimo pokopališča. Če pa je bila poleti jasna noč, sem sedla na ograjo pokopališča in molila za pokojne starše. Spominjam se tudi, da ni bilo elektrike in smo si svetili s karbidovko, ki je dajala več svetlobe kakor petrolejka. Na koro pa, ko sem vadila harmonij v rojstni vasi, sem si prižgala svečo, ki je že odslužila na oltarju v cerkvi, meni pa je prav prišla za razsvetljavo. Nad njenim plamenom sem si pozimi grela premražene roke!«

»Gospa Milka, kdo pa vas je učil tako lepo šivati in plesti?« sem jo radovedna vprašala.

»Sama,« mi je odgovorila. »Doma smo imeli staro Singer mašino za šivanje na pedala in sem kar začela šivati. Na začetku sem kaj pokvarila, a

počasi sem se naučila. Enako tudi pletenja.«

Lahko vam povem, da je Milka sešila mnoge obleke za ministrante, habite in albe za naše patre, našila ovratnike na štole in zašila, popravila marsikatera cerkvena oblačila in oblačila naših patrov in naših rojakov. Neki mladi vdovi je zašila črno bluzo kar tako, ne da bi jo pomerila, in gospe je bila bluzo prav. Sešila je bele oblekice za prvoobhajance in še bi lahko naštevala mnoga dobra

dela, ki jih je Milka naredila v svojih devetdesetih letih. Vsa njena dobra dela ostajajo zabeležena pri Bogu.

Ko je Milka prišla v Avstralijo 8. decembra 1951, se takole spominja kampa v Bonegilli (taborišče za emigrante pri Wodongi, VIC), kjer je preživela prvo dobo svojega bivanja v Avstraliji. Tam se je takoj pridružila pevskemu zboru. Peli so v taboriščni cerkvi, ki je bila narejena iz nekdanje barake.

»V tolažbo nam je bilo, da je tudi Jezus bival v enaki baraki kot mi, revni begunci, na začetku novega poglavja svojega življenja v novi deželi.

Naš taboriščni pevski zbor je vodil Lojze Furlan. Petje nam je vsem bilo v veliko veselje. Bili smo skupaj kakih štirinajst mesecev. S prihodom vsakega novega transporta se nam je kak Slovenec pridružil za nekaj tednov, dokler ni bil poslan na delo kamorkoli po širni Avstraliji.

Menda je bilo marca 1953, ko je zbor prenehal. Spomin na nas pa je v Bonegilli ostal in očitno so nas pogrešali. Peli smo pri nedeljski sveti maši, najprej samo slovenske, ker drugih nismo znali. Potem nam je taboriščni župnik, Nemeč, pater Baron SVD (Societas Verbi Divini – Družba Božje besede) priskrbel note za latinsko mašo. Tako smo peli Kyrie, Sanctus in Agnus Dei v latinščini, kar je bilo ljudem raznih narodnosti bliže. Marsikdo je vzkliknil: ‚O, kakor doma,‘ pa naj je prišel iz kateregakoli kraja v Evropi.

Spominjam se, da smo za božič 1952 bili povabljeni v Albury k petju božičnih pesmi ‚Carols of the Candlelight‘ v parku. Pater Baron nam je posodil cerkveno pesmarico. Zapeli smo angleško ‚Little



Child Jesus', latinsko 'Adeste fideles' in slovensko 'Sveta noč'. Pri zadnji pesmi se nam je pridružila vsa zbrana množica in vsak je pel v svojem jeziku. Nepopisen občutek, ki ga ne pozabimo zlepa. Daleč od doma nas je pesem povezala v eno družino, na božič, rojstvo Gospodovo.«

Milka se je poročila z Darkom Staničem v Paddingtonu 10. oktobra 1953. Poročni obred je vodil p. Rudolf Pivko. V zakonu so se jima rodili trije otroci: Steven, Daniel in Marijana, ki je že pokojna. Steven je pustil službo, da je lahko negoval bolnega očeta in zdaj skrbi tudi za mamo Milko. Darko je odšel po večno plačilo k Očetu pred dvema leti, 24. maja 2013, in je dočkal 92 let. Milka rada pove o njem tole:

»Ko je Darko kot dvajsetletni fant odšel k vojakom, se je tam navadil kaditi cigarete. Kar naprej sem ga prosila, naj neha kaditi, pa se ni mogel odvaditi. In ko sem mu na stara leta naštevala, kdo vse je nehal kaditi, je rekel: 'Ja, zato so pa že vsi pomrli!' - In Darko je kadil 72 let, do konca življenja. Tudi njegova zdravnica je rekla, da naj mu cigarete kar pustimo.

Milka je tudi duša naše Molitvene skupine Srca Jezusovega, ki je lani praznovala 25-letnico. Milka je vseskozi naša zvesta članica in se vedno zanima za naše srečanja, posebno, ko organiziramo kosila za naše bolne in ostarele rojake, takrat me Milka vedno pokliče in me vpraša, če imamo kuharico, kaj bomo kuhali in kdo bo pri postrežbi pomagal.

V četrtek, 14. maja 2015, ko smo imeli kosilo v počastitev materinskega dne, pa je bila Milka še posebej povabljen, da smo skupaj praznovali njen 90. rojstni dan. Podarili smo ji knjigo, ki je ravnokar izšla, o življenju in delu našega dragega patra Valerijana Jenka OFM OAM, ki zdaj živi v frančiškanskem samostanu v Ljubljani na Tromostovju in mu pošiljamo ljubeče pozdrave! Milka je na vprašanja odgovarjala zelo bistro. Čeprav jo je nedavno zadela rahla kap, je korajžna pri svojih letih in še vedno vozi avto. Draga Milka, naj Vam ljubi Bog da dočakati tudi sto let in da bomo pri Sv. Rafaelu še čimveč let slišali zven orgel izpod Vaših urnih rok. Bog Vas živi!

Danica Petrič



Henry, Lauren, Kate in Miriam Stariha na obisku pri patru Valerijanu v Ljubljani.

## Predstavitve postdoktorskega raziskovalnega projekta

V nedeljo, 31. 5. 2015, je v Merrylandsu potekala predstavitve postdoktorskega raziskovalnega projekta **Slovenian Australian Cook Hub** in pogovor o slovenski kuhinji v Avstraliji. Projekt raziskuje možnosti predstavitve slovenske kulinarike v digitalnem okolju. **Predstavitelja nam ga je dr. Kaja Antlej**, ki bi rada od nas, Slovencev v Avstraliji, zbrala čimveč podatkov, kako in ob katerih priložnostih pripravljamo slovenske jedi, ali jih poznajo in pripravljajo tudi mlajši rodovi in koliko se je slovenska kuhinja spremenila v Avstraliji. Predstavitve je bila pripravljena v sodelovanju s Slovenskim misijonom sv. Rafaela in Univerzo v

Canberri (University of Canberra) ter ga podpira Ministrstvo za izobraževanje avstralske vlade.

Več lahko najdete na spletni strani (v angleškem jeziku): <https://slovenianaustriancookhub.wordpress.com/2015/05/31/project-presentation-at-st-rafael-slovenian-mission-merrylands-sydney/>



## Življenje pri Slovenskem društvu Sydney (SDS)

Štefan Šernek, predsednik SDS

### JOŽEFOVANJE smo imeli 22. marca.

Zbralo se nas je kar lepo število članov društva in prijateljev. Poklicali smo Jožefe in Jožice, ki jih je bilo skupno osem, in jim v imenu društva čestitali ter nazdravili s steklenico dobrega vina. Od druge ure popoldne do šeste ure zvečer smo se zabavali in plesali ob zvokih ansambla *Alpski odmevi*.



Jožefovanje

### Na velikonočni ponedeljek smo se zbrali v Slovenskem misijonu v Merrylandsu:

najprej v cerkvi pri maši, potem pa v dvorani za kosilo in za tekmovanje v zadevanju pirhov. Metali smo kovance za 20 centov in sam sem zadel s tremi od štirih kovancev ter tako prinesel na našo mizo tri lepo pobarvane pirhe.

Naslednjo zabavo s plesom smo imeli na našem društvu v nedeljo, 12. aprila, ko je od 2. ure popoldne do 6. ure zvečer igral ansambel *The Masters*. Zbralo se nas je kar lepo število članov in prijateljev.

26. aprila smo se spet zbrali v prostorih našega društva, kjer nam je za zabavo in ples med drugo uro popoldne in šesto zvečer igral ansambel Tyrolean Echoes. Kuhinja je bila odprta od 12. ure dalje. To nedeljo smo pekli tudi kostanje, za kar se moramo zahvaliti našemu odborniku Mirku Kalacu, ki jih je pripravil in spekel kar 20 kilogramov.

### OBISK V WOLLONGONGU

Obisk slovenskih rojakov in Slovenskega društva Planica v Figtree. Od Slovenskega društva v Wetherill Parku smo se na pot podali v soboto,



V kraju Kiama.

2. maja, ob 7.15 zjutraj. Bilo nas je skupno 60. Naša prva postaja je bila pri *Bulli Lookout*, a je bila megla in panorame Južne obale nismo mogli videti. Nadaljevali smo proti *Kiama*, da si ogledamo znamenito *Blowhole*. Tam nas je pričakalo tudi sonce, zato smo bili še toliko bolj veseli. Po enournem postanku smo nadaljevali pot proti *Berryju*, ki je staro avstralsko mesto, znano po starinah in spominkih.

Po enournem postanku smo se odpravili proti Slovenskemu društvu Planica v Figtree (**fotografija levo**). Žal je medtem pričelo deževati – a to ni pokvarilo lepega in pristrčnega sprejema, ki so ga pripravili naši pridni in prizadevni rojaki na čelu s predsednikom Ivanom Rudolfom in njegovo ženo Marinko. Ob srečanju s starimi znanci smo si pristrčno stiskali roke, saj smo se mnogi videli po dolgem času. Tudi sam sem bil vesel srečanja z botri in prijatelji, saj se nismo videli že dve leti. Skupaj z gostitelji smo sedli za mizo k izvršnemu kosilu, ki ga je skrbno pripravila gospa







Sprijatelji kluba Planica.



smo bili navdušeni in se Briani lepo zahvaljujemo za nastop in za film. Po zaključku programa smo člani Slovenskega društva izbrali mater leta. **Izbrali smo ANO ŠERNEK (na fotografiji prva z leve)**, ki vsako leto za materinski dan pripravi našim materam nageljne. Zahvalili smo se ji tudi za vsa njeno skrb in delo, ki ga podarja našemu društvu, tudi za njeno podporo meni, predsedniku društva, ki tako uspešno vodim društvo. Ob čestitkah so navzoči vstali in zaploskali v njeno čast ter v zahvalo za vse njeno delo. Draga Ana, iskrene čestitke odbora in še posebej od mene, tvojega moža in predsednika društva!

Za zaključek sem se kot predsednik zahvalil nastopajočim za lep program, ki so ga pripravili v čast

našim materam. Napravili smo še nekaj fotografij za objavo v Mislih in na spletni strani ter nadaljevali z zabavo in plesom do 6. ure zvečer. Igral je ansambel *Alpski odmevi*, ki se jim prav lepo zahvaljujem za popestritev našega materinskega praznika, saj so naši obiskovalci odhajali domov veseli in zelo zadovoljni. Zabavi s plesom smo imeli še v nedeljo, 24. maja in v nedeljo 7. junija. Oba dneva je bila kuhinja odprta od 12. ure dalje; prvič nam je igral ansambel *The Masters*, drugič pa *Tyrolean Echoes*. Hvala članom ansamblov in vsem, ki ste prišli.

**MATERINSKI DAN:** V nedeljo, 10. maja popoldan, smo v Slovenskem društvu Sydney počastili naše mame, stare mame in prastare mame. Kuhinja je bila odprta ob 12. uri, ob 2. uri smo se pričeli zbirati v dvorani, ob 2.30 pa pričeli s programom. Programu sta sledila zabava in ples ob zvokih ansambla *Alpski odmevi*.

Na začetku kratkega programa sem kot predsednik Slovenskega društva v slovenščini in angleščini pozdravil vse navzoče, skupno okrog 220, še posebej seveda mame, stare in prastare mame. V slovenščini in angleščini sem jim zaželel lep praznik, predvsem pa, da bi bile zdrave in vesele v krogu svojih družin. V imenu odbora sem se jim zahvalil za ves trud, ki ga vložijo v življenje našega društva in naše slovenske skupnosti. Sledilo je nekaj recitacij: Milka Debec je recitirala pesmi Karla Destovnika Kajuha, *Domotožje* in *Kje si, mati*; Danica Petrič je recitirala *Materinstvo je ena sama ljubezen* in *Križec za lahko noč*; Zora Johnson je recitirala pesmi *Materina ljubezen* in *Tebi, mati*; Briana Car, najmlajša od nastopajočih, pa del pesmi *Tebi, mati*. Briana Car je pripravila tudi triminutni film z motivi iz Slovenije in ga podarila našim materam. Zelo



Pred gradbiščem nove restavracije.

### DAN DRŽAVNOSTI naše domovine Slovenije bomo praznovali v nedeljo, 21. junija 2015.

Ob 11.30 bo pri kapelici Marije Pomagaj sveta maša za vse pokojne člane Slovenskega društva Sydney, sledilo bo kosilo, ob 2.30 bo proslava in nato ples. Do 6. ure zvečer nam bo igral ansambel *Alpski odmevi*. Lepo vabljeni!

### OBISK MINISTRA ZA SLOVENCE V ZAMEJSTVU IN PO SVETU g. GORAZDA ŽMAVCA IN dr. ZVONETA ŽIGONA



V soboto, 13. junija 2015, sta minister za Slovence v zamejstvu in po svetu g. Gorazd Žmavc in dr. Zvone Žigon obiskala Slovensko društvo Sydney. V Slovenskem društvu Sydney se je minister pogovarjal s predsednikom Štefanom Šernekom in člani odbora. Ogledal si je prostore društva, gradnjo novega objekta ter za dolgoletno zvesto delo v društvu podelil priznanje **Williamu Loisu Pušenjaku**.

Priznanje je prejela tudi dolgoletna vsestranska sodelavka **Olga Lah**, ki je ravno na ta dan »pokopala« svojo mamo, izjemno priljubljeno 90-letno rojakinjo Marijo Ovijač. Minister Žmavc je prejemnici seveda izrekel tudi sožalje in ji izročil sožalno pismo. V svojem nagovoru odbornikom se je sicer rojakom med drugim zahvalil za večdesetletno zvestobo slovenstvu ter izrazil upanje, da bodo tudi mlajše generacije ohranile stik



Minister za Slovence v zamejstvu in po svetu Gorazd Žmavc je drugi dan svojega obiska, v soboto, 13. junija, obiskal prostore HASA NSW – Historičnega arhiva Slovencev v Avstraliji za Novi Južni Wales. Arhiv je pred dobrim desetletjem ustanovila slovenska skupnost skupaj z Znanstveno-raziskovalnim centrom Slovenske akademije znanosti in umetnosti (ZRC SAZU). ZRC je več let sodeloval tudi pri sofinanciranju te za ohranitev zgodovine slovenstva v tem delu Avstralije zelo dragocene ustanove. Prostori »Hase« sodijo med tehnično najboljše opremljene slovenske izseljenke arhive, za kar skrbijo večinoma že starejše slovenske rojakinje na čelu s predsednico Martho Magajna.

Z arhivom sodeluje tudi Florjan Auser, slovenski rojak, ki s svojo medijsko hišo Slovenian Media House skrbi za spletno Stičišče avstralskih Slovencev in prispeva k digitalizaciji arhivskega gradiva ter dela na pilotnem projektu postopnega prenosa arhiva na internet. Pogovor s članstvom je tekel predvsem v smeri iskanja rešitev za kronično pomanjkanje mlajših sodelavcev arhiva.







**John Cvetkovič bo v Sydneyu**  
18. junija 2015 dopolnil 95 let življenja.  
Čestitamo nekdanjemu tiskarskemu mojstru!



**Terezija Matuš je praznovala 80. rojstni dan.**  
Na fotografiji s hčerkama Suzi in Danico, zetom Stevenom in vnuki Mio, Avo in Lukom.



## IZ KRALJIČINE DEŽELE - Queensland

*Mirko Cuderman*

V zadnjem dvomesečnem obdobju maj – junij 2015 sem zabeležil par dogodkov iz našega dele Avstralije, katere bi rad delil z bralci revije MISLI. Najprej smo imeli redni letni radijski sestanek naše slovenske radijske skupine. Sestanek je bil v nedeljo, 29. marca 2015, na radijski postaji 4EB v Kangaroo Point (**foto desno**). Odprl ga je naš radijski konviner – voditelj slovenske skupine, Maksim Vergan, s svojim obširnimi poročilom radijskega delovanja, ki je bilo lepo sprejeto. Vsi požrtvovalni radijski sotrudniki so bili deležni vsestranske pohvale za uspešne radijske oddaje. Izvoljen je bil nov radijski odbor: Maksim Vergan – konviner, Vesna Lahovec in Marina Krklec – vice konviner, Sofija Durič – blagajničarka in Mirko Cuderman - tajnik. Operaterji radijske mize so Maksim Vergan, Vesna Lahovec in Marina Krklec. Tudi letos sem se ob jutranji zori udeležil na Mt. Mee **ANZAC komemoracije** (spomina padlih vojakov). Udeležba na ta državni praznik je bila zelo velika. Še v mraku so bili zasedeni vsi prosti sedeži. Vse točke programa so nam govorile o velikem spoštovanju do vseh padlih vojakov - do vseh žrtev krute vojne, tudi nasprotnikov.



Kdaj bo v Sloveniji dozorelo spoštovanje do svojih ljudi, ki so dali življenje za svoj narod? Vsi padli slovenski vojaki - ne glede na razmere in uniforme, v katerih so se znašli - vse slovenske žrtve krute vojne so v srcu hotele in želele dobro svoji domovini. Na žalost slišimo le krivične obtožbe do mrtvih, ki so še vedno ločeni in zapostavljeni. Avstralija nam je lahko za zgled. Ves program je bil v duhu spoštovanja do žrtev vojne in molitev k Bogu v obliki psalmov, pesmi in govorov.

### PLANINKA – MATERINSKI DAN

smo letos praznovali v nedeljo, 3. maja, ob priliki obiska patra Darka. Pater Darko je sicer že prišel dan prej na Gold Coast, kjer ga je sprejel Jože Gjerek in mu skupaj z Marto nudil oskrbo in prevoz. Pri društvu Lipa je pater v soboto daroval slovensko sv. mašo in naslednji dan v nedeljo tudi v dvorani društva Planinka.

Ob lepi udeležbi je bilo veselo razpoloženje. Posebna zasluga gre kuharici Slavki Maver (**foto desno**), ki je tudi tokrat navzoče postregla z dobrim kosilom. V kuhinji ji je pomagala njena hčerka Diana King z vnukoma Lukom in Matijem, ki sta tudi po svoje poživila materinski dan vseh navzočih mamic. Zaradi okrepanja po operaciji kolka mi ni bilo možno biti navzoč pri tem srečanju. Zato se zahvaljujem Ivanu Hlupiču in Vesni Lahovec za vse posredovane slike in novice.



**GIZELA VUGA** je bila skupaj s svojim sedaj že več kot 56 let pokojnim možem Cirilom Vuga, ustanoviteljem tukajšnje organizirane slovenske skupnosti, zelo delavna v začetnih letih društvenega delovanja (**foto desno**).

Pri Gizeli in Cirilu so bila prva srečanja in društveni sestanki. Gizela mi je pripovedovala, ko sta z možem Cirilom leta 1953 kupila sedanjo hišo in je bila takrat njena prva nujna potreba nakup stolov, saj so se pri njih že takrat zbirali Slovenci, ki so načrtovali srečanja in zabavne večere. Prvi dokument blagajničarja Jožeta Košoroka iz leta 1952 s podpisi sedmih

rojakov priča o začetnem delu slovenske skupnosti. Gizela je te dni slavila svojo visoko 90-letnico. Zato ji ob tej priliki želimo še veliko zdravih let.

### POKOJNI

Ivan Pišotek, ki je bil na obisku v Brisbanu, me je opozoril na smrt Jožeta Kirna, ki je umrl lani, 14. maja 2014 v Mareebi Base Hospital. Pokojni **JOŽE (Joe) KIRN** je bil doma iz vasi Zajelšje. Bil je eden od devetih otrok staršev Franca in Marije Kirn. Rojen je bil 2.10.1937. V Avstralijo je prišel leta 1959. Dolga leta (do upokojitve) je delal v Mount Isa Mines. Od tam se je preselil v Mareebo. Pokopan je na pokopališču Mareeba Cemetery.

Jože Gjerek pa mi je sporočil, da je na Gold Coastu umrla **ZVONKA VOHAR**, sestra Jožeta Voharja. Pokojna Zvonka je bila rojena 23. septembra 1947 v Melincih v Prekmurju. V Avstralijo je prišla iz Nemčije leta 1974. Živel je v Nerangu in je 19. maja 2015 v bolnišnici Robina Hospital umrla za rakom. Pokojna Zvonka se je rada udeleževala društvenih prireditev pri društvu Lipa. Zapušča sina Štefana in tri vnuke, ki živijo v Nemčiji. Naše sožalje družini Jožeta Voharja, ki je zelo delavna pri slovenski skupnosti Lipa na Gold Coastu.

### VEČER SLOVENSkih NARODNIH IN VERSKIH IZROČIL

Vsako leto se 24. maja, na praznik Marije Pomagaj, spomnim patra Bazilija, ker nam je že od vsega začetka naročal, naj večer pred njenim praznikom, 23. maja zvečer, molimo ob prižgani sveči rožni venec za samostojno Slovenijo.

Kaj takega si takrat nismo upali na glas niti misliti, kaj šele govoriti o tem, saj je bil rdeči režim takrat v domovini še zelo močan. Toda pater Bazilij je bil korajžen in je vztrajal in z Božjo pomočjo uspel. Ko



ravno končujem ta dopis 24. maja, se spominjam obiska pri patru Baziliju, ko smo ga štirje - takrat še samski fantje - leta 1961 obiskali v Kew. Sprejel nas je v pisarni in nam vsakemu posebej dal lepo barvno sliko Brezjanske Marije Pomagaj z naročilom, naj ta večer molimo v ta namen. Naj bo to omenjeno v njegov spomin in zahvalo.

**Lep pozdrav vsem bralcem MISLI. Mirko Cuderman**



## IZ KLUBA TRIGLAV MOUNTIES GROUP

Besedilo in foto: Martha Magajna  
Foto obiska ministra RS: Florjan Auser

### PROSLAVA DNEVA SLOVENSKE DRŽAVNOSTI 2015 IN PODELITEV PRIZNANJ SLOVENCEM LETA 2014 V KLUBU TRIGLAV MOUNTIES

Za ta najpomembnejši praznik leta v slovenski skupnosti so se lotili dela vsi odborniki Kluba Triglav Mounties skupaj z Odborom za pripravo svečane podelitve priznanj najpridnejšim Slovencem v NSW za leto 2014 ali kakor jih kličemo: "Slovenian Community Awards Committee". Na letošnjo svečanost je bil poleg zastopnikov slovenskih organizacij v NSW in drugih pomembnih članov slovenske skupnosti povabljen tudi minister za Slovence po svetu Republike Slovenije g. Gorazd Žmavc, ki je v tem času na obisku v Avstraliji, skupaj z našim starim prijateljem, dr. Zvonetom Žigonom, sekretarjem Urada Vlade Republike Slovenije za Slovence v zamejstvu in po svetu. Na žalost je bil čas obiska naših gostov iz Slovenije precej omejen in poskušala sta obiskati čim več krajev, kjer se zbirajo slovenski priseljenci, tako, da je za nekatere prav gotovo zmanjkalo časa.

V letošnjem letu 2015 imamo sedem nagrajencev: **Leon Karbič Warren** - Secondary Student of the year 2014; **Stefanie Fabjancic** - Tertiary Student of the year 2014; **Anton Uršič** - Outstanding Volunteer 2014 Triglav- Mounties Group; **Tončka Stariha** - Outstanding Senior Citizen 2014, St Raphael Slovenian Mission Merrylands; **Fr. Darko Žnidaršič OFM** - Award for outstanding Pastoral, Social and Cultural work, St Raphael Slovenian Mission Merrylands; **Danica and Alojz Moge** - Life Time Achievement Award, Triglav Mounties Group; **Southern Stars Choir (Zbor Južne zvezde)** - Award for Outstanding Work in the Field of Culture, St Raphael Slovenian Mission Merrylands.

Vsi nagrajenci so se izkazali kot izredni in delavni Slovenci, ki so v ponos naši slovenski skupnosti.



Letošnji odbor Kluba Triglav Mounties.  
V zadnji vrsti: John Rapinette, Peter Kroppe, Lojze Magajna, Silvo Pahor. Spredaj: Walter Šuber, Alice Tant, Branko Fabjančič.



Slovenian Community Awards Committee: Peter Kroppe - Triglav, Zora Johnson - SD Sydney, Maria Grosman - Tivoli Newcastle, Perina in Gary Brown - Južne zvezde, Martha Magajna - HASA NSW in Florjan Auser - Slovenian Media House.



### Ples v marcu

Hvala Bogu, naši ljubi Slovenci še vedno radi zplešejo, posebno, kadar iz harmonike zadoni kaka vesela polka ali valček. Na Triglavu je bil v mesecu marcu na vrsti ansambel "Alpski odmevi", s katerim Štefan Šernek mlajši že več desetletij razveseljuje publiko z lepimi slovenskimi melodijami. V mesecu marcu je tudi praznik Marijinega oznanjenja in ker skoraj polovica slovenskih žena nosi ime Marija, Micika, Marica ali kaj podobnega, je tudi tokrat veliko Marij praznovalo svoj praznik.



Marija Pietrevski, Steve Šernek, Marija Gomboc.

### Velikonočno praznovanje

Na velikonočno nedeljo se je popoldne zbrala v Klubu Triglav množica mladih družin, posebno na igrišču in na dvorišču, kjer jih je pričakal gumijasti grad, umetnica za barvanje obrazov in velik bel velikonočni zajec s čokoladnimi pirhi in drugimi darovi.

### ANZAC DAY

Enega od največjih praznikov, ki jih slavi Avstralija - ANZAC DAN - smo v Klubu Triglav slavili že pred 40-timi leti. Že pred toliko leti smo ta spomin na padle slavili pred spomenikom



Pater Darko pri molitvi za žrtve vojn.

Ivana Cankarja, ki je takrat stal pred preprosto kmečko hišo na zemljišču, kjer sedaj stoji Klub Triglav. V spomin na padle naših dveh domovin so ob sončnem zahodu zapeli pevci takratnega moškega pevskega zbora Triglav, sodelovali so otroci Triglavške slovenske šole v narodnih nošah, pogosto tudi občinski odborniki mesta Fairfield z županom na čelu in množica avstralskih Slovencev, nakar smo po končani svečanosti vsi skupaj sedli k pogrnjenim in obloženim mizam. Spomenik smo predstavili na primernejše mesto na dvorišču kluba, tradicija pa se je nadaljevala in v soboto, 25. aprila 2015, smo se ponovno pripravili na svečanost Anzac Day, ki je imela še dodaten pomen, saj smo slavili 100-letnico bitke v Galipolli, dneva, ki ga mnogi štejejo kot rojstni dan avstralskega naroda. Na žalost nam je priprave na proslavo 100-letnice Anzac dneva pokvarilo vreme. Huda nevihta je namočila lepo pripravljeno prizorišče proslave in morali smo se preseliti v dvorano kluba, pod varno streho. Dvorana je bila nabito polna s številnimi člani in uglednimi gosti. Ganljiva svečanost z molitvami in polaganjem vencev se je zaključila s skupno večerjo.



Robert in Fisher junior.

### NA NAŠIH BALINIŠČIH

V preteklih mesecih so pogoste nevihte precej poškodovale balinišča na Triglavu. Potem, ko



je Oddelek za vzdrževanje matičnega kluba Mounties zamenjal vse žlebove Kluba Triglav, je bilo potrebno popraviti balinarske steze naših balinišč, ki so bile pogosto ob velikih nevihtah popolnoma poplavljene. Še posebno pomembno je bilo popravilo balinišč, ker število balinarjev na triglavskih baliniščih narašča. Prijetno prijateljsko vzdušje, dobre nagrade in splošni ugodni pogoji pritegujejo balinarje iz sosednjih sorodnih klubov, da dvakrat na teden napolnijo balinišča Triglava. V soboto, 6. junija, so se zbrali na Triglavu balinarji iz Slovenskega društva Sydney, Planice Wollongong in domače moštvo Kluba Triglav, da bi se pomerili za pokal slovenske neodvisnosti na celodnevem tekmovanju. Zjutraj je bilo že tako hladno, da smo morali prižgati plinske grelce, nato pa je nastal lep sončen dan. Posladkali smo se z domačim pecivom, ki so



Balinišča so polna.

ga prinesle pridne gospodinje. Seveda je najprej zmanjkalo orehove potice, ki nam jo vsako leto speče Mira Smrdel. Predsednik Kluba Triglav Peter Krobe in predsednik balinarjev Tone Uršič sta podelila nagrade.



Četrto mesto: Hedvika Samsa, Silvano Jugovac in Albert Vozila - vsi Triglav.



Drugo mesto: Bruna Kesmic, Planica Wollongong in Milan Fabjančič,



Prvo mesto: Marta Tomšič in Emil Hrvatini.



Tretje mesto: Toni Saija, Triglav in Mirko Kalac, SDS.



Emil, Lojze, Karlo in Hedvika popravljajo balinišča na Triglavu.



Balinarji treh klubov na tekmovanju za Pokal neodvisnosti



Cvetka Berginc slavi materinski dan s hčerko Kristino Šuber.



Mama Sofija Šajn z družino.



Minister Žmavc, Tanya Smrdel in Peter Krobe.

### 40-letnica delovanja Radia SBS

Minister Žmavc je v petek, 13. junija 2015, obiskal uredništvo etničnega radija SBS, ki letos praznuje 40-letnico delovanja. Med pionirji postaje, ki danes skrbi za 74 etničnih skupnosti v Avstraliji, so bili tudi Slovenci, zato je sedanja urednica **Tanya Smrdel** v imenu slovenskega uredništva prejela priznanje Urada za Slovence za štiri desetletja skrbi za govorno slovensko besedo v avstralskem prostoru.

Minister je med intervjujem v živo za slovensko radijsko oddajo tudi prebral posebno pozdravno pismo, ki ga je slovenski skupnosti v Avstraliji namenil predsednik vlade dr. Miro Cerar.



Dr. Zvone Žigon, Irena Jernej Auser, Lenti Lenko OAM, Peter Krobe, minister Gorazd Žmavc, Fredi Brežnik AM, Marjan Cesar in Tanya Smrdel.



Dobili smo pa tudi žalostno novico, da smo spet izgubili enega dobrega člana – balinarja. V soboto, 6. junija 2015, je za možgansko kapjo preminil **MIRO LIPOLD**, doma iz Zavrhka v Vremški dolini. RIP.



### Lojze Magajna s kaktusom po nevihti

Velike nevihte v mesecu maju letos so nam podrle na vrtu Magajnovih velik kaktus, ki je bil ponos našega vrta. Poklicati smo morali "Tree doktorja", ki je delal dva dni, da je razžagal, pospravil in odpeljal bodeči kaktus. K sreči je bila ograja, na katero se je kaktus ujel, precej močna in ni bilo večje škode (da o stroških dela sploh ne govorimo).





Dr. Zvone Žigon, tajnik Urada Vlade RS za Slovence v zamejstvu in po svetu, Anthony Tomažin, Nevenka Golc Clarke - konzulka v Queenslandu, minister Gorazd Žmavc in Jadran Vatovec - konzul za Južno Avstralijo na odprtju Konzulata Republike Slovenije v Sydneyu, 13. junija 2015. Na desni fotografiji: Alfred Brežnik AM, Anthony Tomažin, Dušan Lajovic. Anthony Tomažin, novi častni konzul Republike Slovenije za NSW, nadaljuje delo zaslužnega častnega generalnega konzula Alfreda Brežnika AM. Soliden temelj slovenski diplomaciji v Avstraliji sta dala Alfred Brežnik in Dušan Lajovic, ki je opravljal delo častnega konzula za Novo Zelandijo. Ob čestitkah novim konzulom Nevenki Golc Clarke, Anthonyju Tomažinu in Jadranu Vatovcu ne smemo prezreti pionirskega dela g. Brežnika in g. Lajovica, zato izrekamo iskreno in prisrčno zahvalo njima in njunima družinama.



Marta in Milan Ogrizek, predsednik Slovenskega društva Jadran, sta se udeležila predavanja Tanye Pliberšek MP, namestnice voditelja zvezne laboristične stranke in ministrice za zunanje zadeve v senci. Predavanje je imela 30. aprila 2015 v Keilor Bowls Club v počastitev spomina na prvega avstralskega ministra za imigracijo Arthurja Calwella.



Postno romanje v Ta Pinu 21. marca 2015.

## Glas Slovenije je vstopil v 20. leto!

Glas Slovenije pod vodstvom g. Florjana Auserja prehaja v 20-letnico, saj ga je maja 1996 registriral v Sydneyu pod svojim imenom Florjan Auser in januarja leta 2000 ponovno registriral pod imenom **SLOVENIAN MEDIA HOUSE – GLAS SLOVENIJE**.

6. septembra leta 1999 je Florjan pričel s prvo TV oddajo na Kanalu 31 (TV Chanel 31). Polurna oddaja je bila predvajana vsak ponedeljek ob 18. uri, zadnja je bila avgusta leta 2001, ko je prenehala začasno delovati TV postaja. Oddaje je povezovala Mirjam Stariha, novinarka pa je bila Stanka Gregorič. Vse delo in montaže so bile opravljene v domačih prostorih Florjana. Posnetega je bilo na stotine ur video materiala, ki ga hrani Slovenian Media house v originalni, ne montirani verziji. Veliko oddaj je arhiviranih v digitalni obliki in so dostopne v digitalnem arhivu HASA NSW.

Avstralski slovenski časopis **GLAS SLOVENIJE**, edini te vrste med Slovenci v Avstraliji, je izhajal 10 let, od tega ga je urejevala in delala (s Florjanovo pomočjo – računalniška obdelava, skeniranje fotografij, tiskanje, zlaganje, pošiljanje itd.) **Stanka Gregorič**, ki mu je dala tudi ime in ga skupaj s častnima generalnima konzuloma RS v Sydneyju, Alfredom Brežnikom (za NSW in nekaj časa tudi za Viktorijo), in Dušanom Lajovicem (za Novo Zelandijo), tudi ustanovila. Kot 14-dnevnik ga je delala samostojno od 10. maja 1993 v Melbournu, po prihodu v Sydney, maja leta 1996, pa skupaj s Florjanom Auserjem kot tehničnim urednikom. Florjan je Glas Slovenije po odhodu Stanke Gregorič v Slovenijo pripeljal do desete obletnice in od leta 2003 je prešel v internetno verzijo.

Glas Slovenije je bil informativni časopis, namenjen slovenski skupnosti v Avstraliji, prejeli so ga pa tudi v Sloveniji (univerzitetne knjižnice, delavske univerze, ministrstva, predsedstvo RS, organizacije za slovensko izseljenstvo, posamezniki) ter razne inštitucije po svetu (npr. Bernška knjižnica, Moskva, Finska, Japonska, Italija, Avstrija, ZDA, Argentina, Kanada itd.).

Veliko delo sta opravila v tistih časih Florjan Auser in Stanka Gregorič, sedaj pa že 15 let Florjan sam.



20. avgusta 1998 je Florjan Auser pričel s **Stičiščem avstralskih Slovencev – Slovenian Australian Network**, ki ima danes okoli 22 tisoč unikatnih naslovov in preko 50 tisoč dokumentov in fotografij v 600 mapah. V vseh teh letih Florjan dejavno sodeluje s HASA NSW, Narodno in univerzitetno knjižnico v Ljubljani (NUK) ter National Library of Australia v Canberri, ki redno ohranja celotno Stičišče avstralskih Slovencev že skoraj 10 let. V teh letih je nastal tudi digitalni arhiv avstralskih Slovencev [www.da-slo.com.au](http://www.da-slo.com.au) in enaka verzija je tudi v Sloveniji pod naslovom [www.da-slo.si](http://www.da-slo.si).

Na Stičišču avstralskih Slovencev [www.glasslovenije.com.au](http://www.glasslovenije.com.au)

gostujejo tudi vsi trije naši misijoni z rednimi oznanili in naša revija Misli, kjer so v arhivu digitalno shranjeni vsi izvodi Misli od prve številke v letu 1952 do te, sedanje, ki jo imate v rokah.

Zahvala in čestitke Florjanu Auserju za veliko in odlično delo, ki ga opravlja že 20 let in veliko veselja, sreče in uspehov še naprej!

Florjan Auser je tudi član Sveta Vlade Republike Slovenije za Slovence v zamejstvu in po svetu. Skupaj z g. Petrom Mandeljem OAM JP se bosta kot predstavnika Avstralije letos v začetku julija na Ptujju udeležila vsakoletnega posveta.

*Uredništvo Misli*



Fotograf Zoran Likar iz Melbournu nudi po ugodni ceni kakovostne foto in video izdelke. Fotografira in snema poroke, krste, družinska slavlja, pogrebe,...





# Melbourne

p. Ciril A. Božič OFM, OAM: 0412 555 840  
 p. David Šrumpf OFM: 0497 097 783  
 Marija Anžič: 0499 772 202  
 Sts. CYRIL and METHODIUS  
 SLOVENIAN MISSION

Baraga House, 19 A'Beckett Street  
 PO Box 197, KEW VIC 3101  
 Tel.: (03) 9853 7787; Fax: (03) 9853 6176  
 E-mail: cirilb@bigpond.com  
 E-mail: p.david.ofm@gmail.com

**ŠTIRJE LETNI ČASI v enem dnevu -**  
**Four seasons in one day** pravijo že kar pregovorno za vreme v Melbournu. Toda, ko boste v teh Mislih prebirali zapis patra Darka o praznovanju velikega tedna in velike noči v Sydneyu, boste lahko ugotovili, da so tam imeli ne le odtenke melbournskega vremena, pač pa skoraj queenslandsko monsunskega.

Pri nas v Melbournu pa smo imeli pravi blagoslov z vremenom vse dneve od cvetne sobote, ko smo pripravljali in pospravljali ter pletli butarice, pa potem ves veliki teden do vključno velike noči. Še celo molitev pred Božjim grobom v lurški votlini na veliki petek je bil ožarjena s posebno svetlobo zahajajočega sonca. Bogu zahvala tudi za letošnje lepo in doživeto pripravo in

praznovanje velike noči: postno romanje v Ta Pinu 21. marca, hvala prostovoljcem v pripravah, košenju trave, čiščenju in krašenju cerkve, dvorane in okolice, pletenju butaric, pevskemu zboru, ministrantom in akolitu, mežnarjem, bralcem in drugim sodelavcem, Društvu sv. Eme ter njihovim sodelavkam in drugim dobrotnikom.



Iskrena hvala in zahvala!  
 V soboto, 25. aprila 2015, je bil god evangelista sv. Marka. V Avstraliji in Novi Zelandiji smo praznovali **ANZAC DAY – stoto obletnico** usodnega izkrcanja avstralskih in novozelandskih vojakov v Gallipoliju v Turčiji, kjer so imeli zjutraj komemorativno slovesnost v navzočnosti najvišjih državnih in vojaških predstavnikov. Pomenljivo je sporočilo, ki se sliši na slovesnostih tisti dan:

*They shall grow not old,  
 as we that are left grow old;  
 Age shall not weary them,  
 nor the years condemn.  
 At the going down of the sun  
 and in the morning we will remember them.  
 Lest we forget.*



**MATERINSKI DAN** smo praznovali na prvo nedeljo v maju po programu, ki je bil objavljen že v prejšnjih Mislih. Lepo so ga oblikovali učenci Slomškove šole in ansambel Žagarji.



Na cvetno nedeljo, 29.03.2015, se je pridružil slovesnosti v Kew Senior Police Chaplain Victoria Police Rev dr. John Broughton, ki je blagoslovil zelenje in butarice ter nas nagovoril.



Ob sklepu programa za materinski dan smo odprli v dvorani pod cerkvijo **LIKOVNO RAZSTAVO slikarke ANGELE DENŠA**. Angela slika že 15 let in je sodelovala na mnogih skupinskih razstavah. Razstava pri nas pa je bila njena prva samostojna razstava; razstavila je 76 slik. Razstava je bila odprta do nedelje, 17. maja 2015. Več nam pove o sebi umetnica sama v teh Mislih.

**ABRAHAM: Iskrene čestitke in pozdrave smo poslali patru METODU OGOREVCU v Lemont v ZDA, kjer je 9. maja 2015 srečal Abrahama!** Naj bo to zapisano tudi v Mislih, saj je bil njihov urednik od začetka avgusta 1997 do konca avgusta 2001.

V četrtek zvečer, 14. maja, smo v cerkvi All Saints Church v Fitzroyu prisluhnili **zanimivemu pogovoru Reasons for Hope** med kardinalom, frančiškanom Wilfridom Napierjem, nadškofom v Durbanu v Južni Afriki ter melbournskim pomožnim škofom minoritom Vincentom Longom.

**V nedeljo, 7. junija 2015, je bil praznik SVETEGA REŠNJEGA TELESA IN KRVI. Po deseti maši smo imeli TELOVSKO PROCESIJO** ob sodelovanju članov slovenskih društev iz Melbournea in društva iz Geelonga, mešanega cerkvenega pevskega zbora ter učencev Slomškove šole. Pesem pevcev moškega pevskega zbora Planika pa je bila namenjena počastitvi slovenskega praznika dneva državnosti, ki ga praznujemo v tem mesecu. Ker se je za to nedeljo že dolgo nazaj načrtoval tudi obisk ministra za Slovence v zamejstvu in po svetu, g. Gorazda Žmavca (glej Misli, marec – april 2015, stran 24), smo v program vključili tudi **praznovanje dneva slovenske državnosti**. Program obiska ministra se je spremenil in zadnje spremembe smo dobili še v začetku junija, mi pa smo vseeno to nedeljo ohranili začrtani program!

Sveto mašo je vodil misijonar pater Stanko Rozman ob somaševanju jezuitskega patra Mirka Pelicona iz Gorice



ter p. Cirila. Po procesiji smo bili povabljeni v dvorano, kjer so članice Društva sv. Eme postregle s slovensko specialiteto – kranjsko klobaso, kislim zeljem in praženim krompirjem. Med nami je bila tudi **dr. Kaja Antlejš**, ki se želi srečati z mnogimi, ki radi pripravljate okusne slovenske jedi. Prav s tem se študijsko ukvarja. O tem lahko več preberete tudi v teh Mislih na strani 24. Tisto nedeljo smo se **poslovlili od misijonarja patra Stanka Rozmana**, ki je del svojega študijskega sobotnega leta preživel tudi med nami in z nami. Hvala za njegovo pomoč in še veliko misijonskih moči in zdravja povrh! Njegov zapis je tudi v teh Mislih.

**SREBRNOMAŠNK BOD' POZDRAVLJEN:** V torek, 9. junija 2015, je odpotoval proti Sloveniji **pater DAVID Šrumpf, naš letošnji srebrnomašnik**. Slavje svoje srebrne maše bo imel v domači župniji pri Sveti Trojici v Slovenskih Goricah v nedeljo, 5. julija 2015, ob 10. uri dopoldne. Pred tem bo skupaj z brati



frančiškani pet dni na duhovnih vajah v Nazarjah. Želimo mu pa tudi vsaj nekaj oddiha. Vrne se 23. julija, potem mu bomo pa tudi mi zapeli *Srebrnomašnik, bod' pozdravljen*. V Adelaidi pa gotovo takoj po njegovi vrnitvi, saj bo zadnjo nedeljo v juliju že med rojaki Južne Avstralije.

Zadnjo nedeljo v juniju bo maševal v Adelaidi pater Ciril, pater Darko pa prvo nedeljo v juliju.

**IŠČEMO PROSTOVOLJCE za branje beril ob nedeljah ter za čiščenje cerkve enkrat v mesecu.**

**V nedeljo, 14. junija 2015, je bila sv. maša v dvorani Slovenskega društva Ivan Cankar ob 11.30 dopoldne.** Tisto nedeljo pa je bil od 12. ure dalje na Slovenskem društvu **JADRAN piknik Radia 3 ZZZ**. Več o tem drugič, saj so Misli pripravljene za tisk; imamo samo še prostor za eno fotografijo iz Sydneya, ki je nastala ob obisku ministra. **Že** tisto nedeljo zvečer pa so Misli v tiskarni!

**OBISK MINISTRA ZA SLOVENCE V ZAMEJSTVU IN PO SVETU g. Gorazda Žmavca in dr. Zvoneta Žigona v Avstraliji od 12. do 21. junija 2015:** V Melbourne priletita iz Brisbana v četrtek, 18. junija ob 20.20. V petek, 19. junija, je na programu ustanovitev Slovensko-avstralskega akademskega kluba, obisk Immigration muzeja, Narodne knjižnice in od 4. ure popoldne naprej ogled našega misijona ter v Kew srečanje s predstavniki slovenske skupnosti in večerja. Sobota, 20. junija dopoldne: obisk Slovenskega društva Melbourne. Popoldne polet v Adelaido. Program njegovega obiska je objavljen

posebej v sporočilu Urada RS za Slovence v zamejstvu in po svetu (strani 13-14). Več o obisku pa bo seveda v prihodnjih Mislih, saj so bile te v tiskarni ravno v tednu njegovega obiska.

**SVETA APOSTOLA PETER IN PAVEL, ponedeljek, 29. junija:** Slovenski škofje bodo te dni v bližini praznika apostolskih prvakov posvečevali nove duhovnike.

**LETOŠNJI NOVOMAŠNIKI:** Koprška škofija ima enega novomašnika, nadškofija Ljubljana ima pet novomašnikov, mariborska nadškofija ima enega novomašnika, škofija Murska Sobota enega novomašnika. Iz redovnih skupnosti imajo po enega novomašnika kapucini, minoriti, jezuiti in kartuzijani. Podprimo njih, jubilate in vse delavce v Gospodovem vinogradu z molitvijo, molimo pa tudi za nove poklice. Zanimivo je, da je kljub zelo negativnemu, celo sovražnemu razpoloženju do katolištva in Cerkve, pri nas v Melbourne večje število bogoslovcev, tako da morajo v bogoslovju dozidati devet sob!

**OBISK ŠKOFA IZ BRATISLAVE**

Slovaška skupnost že nekaj let nima v Melbourne svojega duhovnika, zato se radi obrnejo na naš misijon, saj smo že v času, ko so še imeli duhovnika, redno sodelovali. Včasih je njihov duhovnik maševal po slovensko, večkrat pa tudi p. Ciril po slovaško. V začetku letošnjega julija bo Slovake obiskal škof dr. JOZEF HALKO, ki je pomožni škof v Bratislavi in pri Slovaški škofovski konferenci odgovoren za Slovake po svetu. V torek, 30. junija 2015, bo priletel z Dunaja v Melbourne in bo tri dni živel v našem Baragovem domu v Kew. V četrtek, 2. julija 2015, bo spovedoval v naši cerkvi sv. bratov Cirila in Metoda od 5.30





Iskrene čestitke našim jubilarom: Matilda Kovačič je praznovala svoj 80. rojstni dan (na fotografiji z možem Francem). Jože Pribaz, ki je že 25 let zakristan v cerkvi Sacred Heart v St Albansu, je 15. junija 2015 dopolnil 90 let. Isti dan je praznoval 80. rojstni dan Peter Mandelj OAM JP, član Sveta Vlade Republike Slovenije za Slovence v zamejstvu in po svetu ter dolgoletni aktivni član slovenske skupnosti v Victoriji. Njegova hčerka Ana Tegelj (na družinski fotografiji prva z desne) pa je 28. maja 2015 dopolnila 60 let. Nepogrešljiv pevec v cerkvenem zboru v Kew ter v moškem zboru Planika, Nino Burlovič, bo 30. junija letos dopolnil 80 let, njegova žena Bruna pa je takšen jubilej praznovala pred kratkim. Bruno Vidau pa se je nasmehnil svojim 85 letom!



popoldne dalje, ob 6.30 zvečer pa bo slovesna sveta maša in potem večerja za vse v dvorani. Škof Halko bo obiskal še rojake v Sydneyu, Adelaidi in Perthu.

**ŽEGNANJE V ČAST SVETIMA BRATOMA CIRILU IN METODU** bomo obhajali na sam praznik, v nedeljo, 5. julija 2015. Po slovesnosti v cerkvi bo zopet veselo v dvorani, kjer bo Branko Kojc ponovno zbral glasbenike. Na god svete Ane, v nedeljo, 26. julija 2015, se bomo pri maši **spomnili patra BAZILIJ ob 18. obletnici njegove smrti** (+ 26. 07. 1997). **MARIJINO VNEBOVZETJE, sobota, 15. avgusta 2015:** Slovesna praznična maša bo v Kew ob 10. uri popoldne. Med mašo bo obnovitev posvetitve slovenskega naroda Materi Božji. Tretjo nedeljo v avgustu, dan po velikem šmarnu, **16. avgusta 2015, se bomo kot občestvo Bogu**

**zahvalili za 25 let duhovniškega poslanstva patra DAVIDA.** Po maši bo kosilo v dvorani. **OČETOVSKI DAN** bomo ponovno praznovali teden dni prej, zadnjo nedeljo v avgustu, 30. avgusta. **Tisto nedeljo smo pa tudi povabljeni v katedralo sv. Patricka k MAŠI NARODOV:** ob 2. uri popoldne bo rožni venec ob petju lurške pesmi ter ob 3. uri nadškofova slovesna sveta maša ob somaševanju duhovnikov različnih narodnostnih skupin. Sedaj vas moram že zaradi svoje nove službe škofovega vikarja še bolj povabiti na to slovesnost v našo stolnico!

**SVETI KRST:** AUDREY GRACE PENCA, rojena 29.09.2014, Fitzroy VIC. Mati Cassandra Louise Penca r. Tyrrell, oče Simon Martin Penca. Botra sta Nicholas in Gemma Tyrrell. Sv. Ciril in Metod, Kew, 25.04.2015. Čestitamo!



DOMINIC SEBASTIAN LENKO, rojen 23.02.2015, Berwick VIC. Mati Rachel Christine Lenko r. Delosa, oče Lenti Lenko. Botri sta Gabrielle Lee Delosa in Lidiya Maria Plut. Sv. Ciril in Metod, Kew, 26.04.2015.

MICHELLE VIVIEN O'DONNELL, rojena 23.10.2014, Box Hill VIC. Mati Linda Michelle Christofas, oče Mark Peter O'Donnell. Botra sta Jacqueline Frances Jones in Stanley Michael Christofas (Orthodox). Sv. Ciril in Metod, Kew, 06.06.2015. Krstil je p. Stanko Rozman SJ. Čestitamo staršem, botrom in starim staršem!

**ODŠLI SO OD NAS:**

**LEO KOVAČIČ** je umrl 9. februarja 2015 v Box Hillu VIC. Rojen je bil 17. februarja 1938 v vasi Smrje pri Ilirski Bistrici. *Hvala Dragici Gomizel za sporočilo.*

**JOŽE STUPAR** je umrl 31. marca 2015 v Austin Hospital v Heidelbergu. Rojen je bil 26.01.1929 v vasi Račice pri Ilirski Bistrici. Sožalje ženi Nadi (doma s Hrvaške) in hčerkama. *Hvala vaščanki Bruni Burlovič.*

**ŠTEFAN HOZJAN** je umrl 2. aprila 2015 v Monash Medical Center v Claytonu. Rojen je bil v vasi Šulinci v Prekmurju očetu Ivanu in materi Tereziji. V družini je bilo deset otrok (7 fantov in 3 dekleta). V Avstralijo je prispel leta 1969. Tu se je spoznal z Ljubico roj. Topalović in sta se poročila leta 1971. Rodila sta se jima sin Janez in hčerka Suzana. Dom so si ustvarili v Mulgrave. Bil je dober mož in skrben oče svoji družini. Štefan je opravljal različna dela, zadnjih 35 let pa kot „plasterer“. Pogreb pokojnega je bil 9. aprila 2015 in je pokopan na pokopališču Springvale. Za njim žalujejo žena Ljubica, sin Janez z ženo Patricijo, hčerka Suzana z možem Richardom in vnuk Anthony (njegov bratec Dominik pa je že med angelčki). *Hvala Angeli Denša za ta zapis.*

**MARIJA BRENČIČ**

roj. **KOSER** je umrla v 15. aprila 2015 zvečer v bolnišnici Box Hill Hospital v Box Hillu. Rojena je bila 04.11.1939 v Ščavnici, župnija Sveta Ana v Slovenskih goricah. Imela je dva brata in eno sestro. Oče je bil čevljar, a se je poročil na kmetijo. Marija je priletela v Avstralijo na Qantasovem letalu leta 1962, stara 22 let. Najprej je delala v mesnici, stanovala v Altoni in v Footscrayu. Na zabavi v društvu Planica je spoznala Bernarda Brenčiča iz Bevk pri



Vrhniki. Oktobra leta 1964 ju je v stari kapeli v Kew poročil p. Odilo. V zakonu sta se jima rodila sin Stane in hčerka Ana, ki sta ju z ljubeznijo vzgojila. Vesela je bila vnukov in jih rada pazila. Bila je skrbna mati in žena ter vesela stara mama. Z možem Bernardom sta bila zvesta in delavna člana našega občestva v Kew ter pri Slovenskem društvu Melbourne. Zadnjih pet let jo je obiskovala bolezen in je bila večkrat v bolnišnici. Pogosto smo se srečevali, ko je bila v Caritas Christi Hospice v Kew. Tam se je redno udeleževala svetih maš v kapeli. Pogrebna maša je bila v naši cerkvi v Kew 23. aprila 2015. Pokopana je na pokopališču Keilor. Sožalje možu Bernardu, sinu Stanku z ženo Diane in otroci Luke in Jack, hčerki Ani z možem Tedom in bratu Stanetu z družino v Mariboru.

**FRANČIŠKA (FRANCKA) BUTINAR roj. LENARČIČ** je umrla v nedeljo, 3. maja 2015, v katoliškem domu John Hannah Aged Care v Mulgrave, kamor se je preselila po zaprtju Doma matere Romane. Rojena je bila 13.02.1930 v Vnanjih Goricah v družini desetih otrok; ona je bila osma, živi le še brat Milan Lenarčič v Coloradu v ZDA. Francka je bila delavna, marljiva in pobožna. In kot taka je tudi vplivala na okolico v življenju in sedaj v starosti v domu. Pater Ciril jo je obiskal pred veliko nočjo, kakor tudi oba Vogricheva, Petra in Angelo, ki živita v istem domu. Največkrat sem jo našel z rožnim vencem v roki; tudi ko je dremala. Franckin mož Alojz je umrl 25.10.2007. Rožni venec in pogrebna maša sta bila 7. maja v cerkvi St. John Vianney v Mulgrave. Pokopana je na pokopališču Springvale. Sožalje hčerki Rose Marie Morris z možem Alanom z otrokoma Bianca in Ethan ter bratu Milanu.

**RENATO SMRDEL**

je umrl 7. maja 2015 v bolnišnici St. Vincent's Hospital v Melbourne. Nekaj dni pred smrtjo je še ves vdan prejel zakramente Cerkve. V njegovi boleznini je bil večkrat pri njem na obisku duhovnik ali pa mu je sv. obhajilo prinašala hčerka Veronica. Rojen je bil 17.07.1938 na Kalu pri Pivki. Pokojna pa sta brat Jože ter sestra Meri Čebihin. Od doma je odšel skupaj z bratrancem, sedaj že pokojnim Jožetom Urbančičem. V kampu v Italiji je bil šest mesecev, nato pa je prišel v Avstralijo, kjer je že bila njegova sestra Ivanka. Poročil se je 14. avgusta 1971 z Anico Miklič, doma z Mlake, župnija Kočevska Reka. Po poklicu je bil zidar in to dober, natančen zidar, ki je tudi mnogim Slovincem pozidal





hiše. Renato, žena Anica in hčerki Veronica in Barbara so bili vedno tesno povezani s cerkvijo, prav tako pa so dolga leta veliko delali na Slovenskem društvu Melbourne. Anica in Renato sta z ljubeznivo skrbela za rože na oknih Baragovega doma, pred lurško votlino in okrog kozolčka. Veronica je ravnateljica naše Slomškove šole. Renato in Anica sta tudi ustanovna člana SDM. Na Elthamu se je rad družil z rojaki in bil vnet balinar. Rožni venec in pogrebna maša za pokojnega Renata sta bila v naši cerkvi 12. maja. S p. Cirilom so somaševali p. David Šrumpf, p. Stanko Rozman DJ in p. Albert Said DJ. V slovo je Renatu ob krsti zapel moški zbor Planika. Celotno bogoslužje so lahko preko internetnih povezav spremljali sorodniki v Sloveniji, Švici in Kanadi. Pokopan je na pokopališču Warringal Cemetery v Heidelbergu. Namesto cvetja na grob je namenila družina sredstva za podružno cerkev sv. Jerneja na Kalu, Renatovi domači vasi. Sožalje ženi Anici, hčerki Veronica z možem Davidom Roberts, hčerki Barbari z možem Scottom Harthen in hčerko Majo, sestri Ivanki Špilar z družino v Melbourne ter bratu Bojanu z družino na domu na Kalu.

**JANEZ ŠKRABA** je umrl v petek, 8. maja 2015, v domu onemoglih Karana Bapcare v Kew. Rojen je bil 13. 07.1922 v vasi Matena pri Igu. Družina je bila številna in vsi so odšli v Argentino, le Janez je prišel v Avstralijo in potem za njim še sestra Angela Škofic iz Argentine. Janez je bil tako rekoč naš sosed v Kew, saj je bil njegov dom oddaljen od nas le pet minut hoje. Leta 1953 se je v Trstu poročil z Anico Makše iz Dobrnica. V Avstralijo sta prispela leta 1954 iz Trsta. S seboj je na ladji pripeljal tudi avto Mercedes, ki ga je vozil do pred nekaj let, ko mu zdravnik ni več dal dovoljenja za vožnjo. Več let je delal v bolnišnici St. Vincent's v Melbourne, kjer je bil v zadnjem času tudi nekajkrat pacient. Dokler je mogel, je rad prihajal v našo cerkev. Živo je spremljal branje in me je pred leti včasih opomnil, kako se kakšna beseda prav izreče. Seveda je bila njegova slovnica nekaj desetletij stara, a se ni vdal. Sem bral, ne brau, se reče! Na koncu teh besed, kjer pišemo z L, ki ga izgovarjamo v slovenščini kot U ali V, mora biti po njegovem vedno L! Bil je poseben značaj. Povedali so mi, da ga je bilo nemogoče pravilno pozdraviti. Če si ga pozdravil z Dobro jutro, ti je odgovoril, da se reče Dober dan! Če si ga pozdravil z Dober dan, ti je povedal, da se Avstralcji pozdravljajo ves dopoldan z Dobro jutro! Pa naredi prav, če moreš! Janez je bil velik dobrotnik Škofijskega zavoda sv. Stanislava v Šentvidu nad Ljubljano in Radia Ognjišče. Iz Šentvida so leta 1945 odgnali njegovega brata, ki ga ni nikoli več videl. Kadar je pripovedoval o tem, je imel vedno solzne oči. V domu v bližini njegovega doma v Kew smo ga večkrat obiskali. Tudi p. David, Marija in misijonar p. Stanko Rozman so

bili nekajkrat pri njem. Pogrebna maša je bila 15. maja v naši cerkvi v Kew. Pokopan je na pokopališču v Kew, kjer že počiva njegov sin Vinko. Sožalje ženi Anici in sinu Cvetku z družino.

**ALBINA ČELIGOJ roj. ŠTOLFA** je umrla 13. maja 2015 v domu Grace Villa Age Care, Greensborough. Rojena je bila 10.12.1927 v Št. Petru na Krasu - leta 1952 so kraj preimenovali v Pivka. V decembru leta 1948 je skupaj z Ivanom Čeligojem z Gradca pri Pivki pobegnila v Italijo in se naslednje leto poročila v Torinu ter še isto leto sta prispela v Avstralijo, kjer se jima je rodila hčerka Beti. Lep dom so si postavili v zelenem okraju, severno-vzhodnem delu Melbourne, v Greensborough. Dokler je mogla, sta s hčerko Beti redno prihajali v našo cerkev, kar precej zadnjih let življenja pa je prebivala v domu, kjer je tudi umrla. Večkrat je v zadnjih letih prejela ob obisku duhovnika tudi sveto maziljenje, tako še tudi nekaj dni pred smrtjo. Rožni venec in pogrebna maša sta bila v naši cerkvi v Kew 20. maja. Pokopana je bila v grob pokojnega moža Ivana /+8.12.1995/ na pokopališču Keilor. Sožalje hčerki Betty in sorodnikom.

**MARTIN VENGUST** je umrl v nedeljo, 17. maja 2015. Rojen je bil 10. decembra 1939 v vasi Valburga pri Smledniku. Živel je v Melbourne v East Doncaster. Pogreb je bil 22. maja 2015 na pokopališču Lilydale Memorial Park. Sožalje ženi Stanki ter hčerkama Sonji in Meliti.

**ANTONIA ADELE LINA SANKOVIČ rojena MAVRIČ** je umrla 22. maja 2015 v domu Rathdowne Place v Carltonu. Rojena je bila 22. novembra 1926 v Medani v Goriških Brdih kot peta od osmih otrok v družini. V Melbourne je prispela 9. januarja 1961, po 40 dneh na morju. Poročila se je 8. januarja 1966 s Franetom Sankovičem iz Istre (umrl leta 1994). Antonija je imela izreden posluh in glas, rada je pela sama ali v zboru, nastopala na prireditvah v Kew. Rada je potovala kot romarica ali kot turistka: Še lani sta s hčerko Anito obiskali Slovenijo, Italijo in Vietnam. V torek, 28. aprila 2015, sem jo p. Ciril obiskal v bolnišnici Northern Hospital Pallative Care v Eppingu. Bila je Antonija, kakršno smo poznali z naših romanj ali s kolonije v Mt Elizi. Vesela, optimistična, polna pripovedovanja. Celo zapela sva Lepa si, roža Marija! Ko je prejela zakramente, je dejala, da je pripravljena na odhod: Kupila je grob, da bo imela hčerka blizu do nje. Povabila me je na pogreb! In res, zelo hitro je prišel ta dan. Pogrebno mašo smo obhajali v naši cerkvi v Kew 27. maja 2015. Pokopana je na pokopališču Carlton Cemetery v Carltonu. Sožalje hčerki Aniti Morgante z možem Paulom in otrokoma Nicholasom in Alano ter ostalim sorodnikom.

**ANTON ZAVARŠEK** (v Sloveniji **Završek**) je umrl 29. maja 2015 v McCulloch House Monash Health v

Claytonu. Rojen je bil 08.02.1930 v vasi Košnica pri Celju. V Avstralijo je prispel leta 1963. Delal je v Queenslandu, Zahodni Avstraliji, v NSW in končno pristal v Melbourne. Julija 1969 se je poročil z Milico, po rodu iz Srbije. Pogrebni obred je bil 5. junija 2015 v kapeli pogrebnega zavoda John Allison v Mulgrave. Pokopan je na pokopališču Springvale. Sožalje ženi Milici, hčerkama Vidi in Silvi v Melbourne ter hčerki Majdi in sestram Tilki, Štefki in Tinčki z družinami v Sloveniji.

**MICHAEL DOLINŠEK** je umrl po hudi bolezni 5. junija 2015 na svojem domu. Rojen je bil 22.09.1967 v Mitcham VIC. Imel je enega brata in eno hčerko. Letos je bil trikrat v bolnišnici v Box Hillu. K mami je prišel živeti nekaj let po smrti očeta Antona (umrl oktobra 1997). Imel je veliko znanja in je rad delal mehanična in elektronska opravila – bil je zelo sposoben s svojimi rokami. Teta Angela Dolinšek je napisala: »Meni je bil v veliko pomoč ob smrti mojega sina Robija (+14.04.2010) in moža Jožeta (+07.07.2014). Kljub temu, da se ni dobro počutil, mi je pet dni pred svojo smrtjo rekel, da mi bo čez dva dni prišel zopet pomagat. Pogrebni obred je bil 11. junija 2015 v kapeli pogrebnega zavoda William Matthews Funerals Lilydale. Sožalje njegovi hčerki Chrystal, njegovi mami Mariji in bratu Toniju z družino. Zbogom, Angela Dolinšek.« - *Hvala, Angela za sporočilo!*

**MARIJA ŠKORC rojena NOVAK** je umrla 8. junija 2015 v St. Bernardette's Nursing Home v Sunshine. Rojena je bila 13. marca 1921 v vasi Visejc pri Kočevju. V Sloveniji se je poročila s Simonom Škorcem iz Rogaške Slatine. V Avstralijo sta prišla leta 1950. Marija je delala v različnih tovarnah. Nekaj svojih let je preživela tudi v Domu matere Romane. Pogrebni obred je bil v kapeli pogrebnega zavoda Ern Jensen Funerals v St. Albansu 18. junija. Pokopana je v grob pokojnega moža Simona na pokopališču Keilor. Sožalje hčerki Fridi Hančič z možem Andrejem in otrokoma Michelle in Andrew, sestri Anici ter bratoma Milanu in Jožetu ter njihovim družinam v Sloveniji.

**JOŽE ZADNIK** je umrl 10. junija 2015 v Monash Medical Centre v Claytonu. Rojen je bil leta 1938 v vasi Pregarje pri Ilirski Bistrici. Dolga leta je živel na farmi v Gippslandu, kjer je imel okrog dvesto glav goveje živine. V začetku letošnjega leta ga je napadla krava. Bil je nekaj časa v bolnišnici v Trarargonu, kjer pa ga niso dobro pozdravili. Po nekaj dnevih domače nege so ga pripeljali v Monash Hospital. Tam sta ga obiskala tudi prijatelja iz Sydneya Toni in Angela Šircelj, ki sta poklicala patra Cirila, da mu je podelil sveto maziljenje. Hvala Toniju in Angeli! Pogreb je bil 18. junija 2015 v kraju Mirboo North v South Gippslandu, kjer je Jože živel. Pokopan je bil v grob pokojne žene Marte (Nemka), ki je umrla leta 2009.

**JOŽE KIRN** je umrl lani v mestu Marreeba v North Queenslandu, star 77 let. Doma je bil iz male vasi Zajelšje blizu Ilirske Bistrice. V Avstralijo je prispel leta 1958. Izhajal je iz družine 9 otrok. Zapušča bivšo ženo Heleno in hčerko Rozano, ki živi v Melbourne. (Več na strani 29).

*Hvala Albinu Kalc iz Adelaide za sporočilo!*

## ZAHVALA

Ob izgubi dragega moža, očeta, starega očeta in pra starega očeta **FRANCA ŽUŽKA** se pristrčno zahvaljujemo patru Davidu za molitev rožnega venca, patru Cirilu za lepo opravljeno sveto mašo v slovenskem in angleškem jeziku ter pogrebni obred. Mariji Anžič zahvala za vso njeno pomoč in tolažbo. Pristrčno se zahvaljujemo vsem prijateljem in znancem ter članom kluba Planica, vsem, ki ste se udeležili v tako lepem številu v cerkvi ali na pogrebu, za darovan venec in cvetje. Hvala vsem za izrečeno sožalje in tolažbo.

**Žena Olga, hčerka Vilma in sin Stan z družinama**



V lepem mesecu maju, ki je tudi Marijin mesec, nas je pretresla globoka žalost v naši družini. Ugasnilo je življenje ljubega moža, dobrega očeta, starega dedika, tasta, brata, svaka in strica **RENATA SMRDELA**. S tem pa se je prebudilo veliko lepih spominov, ki nas bodo spremljali v življenju.

Hvala vsem, ki ste se poslovlili v tako lepem številu od blizu in daleč, za izraze sožalja, za cvetje, za svete maše ter dar za cerkev sv. Jerneja v Renatovi rojstni vasi. Bilo nam je v veliko tolažbo. Hvala moškemu pevskemu zboru, ki je ob krsti zapel pesem 'Srce je žalostno, močno je ranjeno' in 'Angelček, varuh moj'. Zahvala patrom za lepo darovano pogrebno mašo: p. Cirilu, p. Davidu ter patroma jezuitoma p. Stanku Rozmanu ter p. Albertu Saidu. Vsem vam posebna zahvala za tolažilne besede.

Bogu hvala za 44 let skupnega življenja v dobrem in slabem.

**Hvaležne družine: Smrdel, Roberts in Harthen.**

*NA BOŽJI DLANI, V ZATIŠJU BOŽJEM  
NI BREŽUPNIH DNI...*

*p. Bazilij A. Valentine OFM MBE*



## Pater Ciril - nadškofov vikar za migrante in begunce

Zakonik Cerkvenega prava, ki je nekakšna »ustava« Katoliške Cerkve, v kanonu 476 pravi: »Kadar je za dobro vodstvo škofije potrebno, more krajevni škof postaviti tudi enega ali več škofovih vikarjev, ki imajo v določenem delu škofije ali v določeni vrsti opravil ali glede vernikov določenega obreda ali glede določene skupnosti oseb isto redno oblast, ki jo ima po splošnem pravu generalni vikar...« O generalnem vikarju pa Zakonik pravi, da škofu pomaga pri vodstvu škofije, pri čemer je njegov prvi in najtesnejši sodelavec. Nadškof melbournske nadškofije Denis J. Hart tako imenuje poleg generalnega



vikarja tudi posebne vikarje oziroma svoje posebne namestnike za naslednja področja: verska vzgoja, ekumenski in medverski dialog, vprašanja zdravja, starosti in invalidnosti, zakon in družina, evangelizacija in misijone, izobrazba III. stopnje in mladi, socialne službe ter za migrante in begunce. Nekateri od njegovih vikarjev so pomožni škofje, drugi so duhovniki, ki jim nadškof še posebej zaupa in jih izbere po svoji presoji. Vikarja za migrante in begunce izbere izmed tistih, ki imajo na tem področju osebno izkušnjo. Čeprav bi pričakovali, da bo za to vlogo izbral pomožnega škofa Vincenta Longa, ki je leta 1980 s čolnom zapustil Vietnam in prišel kot begunec naslednje leto v Avstralijo, se je nadškof odločil, da službo zaupa p. Cirilu.

Nekaj let je bil vikar za migrante in begunce kaplan italijanske narodne skupnosti p. Delmar Silva iz reda skalabrincev. Letos je bil izvoljen za provinciala in se je preselil v Sydney. S »prošnjo«, da bi zasedel njegovo mesto, se je nadškof obrnil na p. Cirila, ki ga že dolgo in dobro pozna. P. Ciril deluje v melbournski nadškofiji kot kaplan za Slovenske izseljence že skoraj štirinajst let, pet let pa je tudi član Nadškofijskega duhovniškega sveta, ki »škofu pomaga pri vodstvu škofije«, kot pravi Zakonik Cerkvenega prava (prim. kan. 495). Leta 2012 sta obiskala Slovenijo, da je nadškof tudi sam začutil deželo in kraje, od koder prihajamo Slovenci. Ko je p. Ciril po temeljitem premisleku in posvetovanju z drugimi videl, da prošnje nadškofa ne more zavrniti,

mu je nadškof odpisal: »Hvala, da si sprejel moje povabilo, da te imenujem za škofovega vikarja za migrante in begunce. To me neznansko opogumlja v moji skrbi za kaplane narodnih skupnosti, katerih člani so iz vseh koncev sveta prišli v Melbourne in si tu ustanovili svoje domove. Ti boš dobrodošla in opogumljajoča povezava med mano in kaplani narodnih skupnosti, od katerih ima prav slovenska skupnost v mojih očeh posebno ljubezen in spoštovanje.« V dekretu, s katerim je p. Cirila uradno imenoval za svojega vikarja, pa je nadškof zapisal: »Z veseljem te imenujem za škofovega vikarja za migrante in begunce... Imenovanje stopi v veljavo 1. maja 2015 in velja do mojega preklica.«

Skupaj z dekretom pa je nadškof p. Cirilu poslal tudi poseben dokument, ki mu je dal naslov »Škofov vikar – dolžnosti«, ki v desetih točkah določa njegove obveznosti in dolžnosti. Iz napisanega je povsem jasno, da je tudi ta služba, ki je sicer zveneča po imenu in naslovu, predvsem služenje, ki prinaša p. Cirilu poleg vodstva Slovenskega misijona v Kew in službe policijskega kaplana nove naloge in obveznosti. Škofov vikar vodi delo škofijskega urada za migrante in begunce, pomaga pa mu tudi uradnica, ki je stalno zaposlena na škofiji. Z njeno pomočjo in podporo sklicuje ter vodi tudi srečanja kaplanov narodnih skupnosti, ki jim pomaga pri inkulturaciji v avstralsko Cerkev in družbo ter v njihovem duhovnem oblikovanju. Še posebej se mora posvetiti tistim duhovnikom-kaplanom, ki prihajajo v škofijo, da se bodo čim bolj seznanili z življenjem in delom te krajevne Cerkve. Biti mora povezava med narodnimi skupnosti in nadškofom ter kurijo in biti mora pozoren, če bi se pokazala potreba po ustanovitvi kakšne nove oblike skrbi za kakšno skupnost ali bi kakšna nova narodna skupnost potrebovala organizirane skrbi zanjo. Ko se je kot zastopnik nadškofa udeležil slovesnosti južnosudanske skupnosti ob obisku kardinala Wilfrida Napierja iz južnoafriškega Durbanu, so se nanj že obrnili zastopniki skupnosti iz Zimbabveja s prošnjo, da bi organizirali svojo kaplanijo. Če je



narodna skupnost združena oz. deluje v okviru župnije, škofov vikar pomaga župniji in članom narodne skupnosti, da je takšno sodelovanje v blagor vseh.

Škofov vikar za migrante in begunce po potrebi zastopa nadškofa na cerkvenem in civilnem področju, ko gre za vprašanja iz tega področja. Sprejema predstavnike cerkve drugih narodov, ko obiskujejo svoje rojake v Avstraliji in skrbi za njihovo povezavo ter stike z nadškofom. V njegovem imenu se udeležuje sestankov Avstralskega katoliškega urada za migrante in begunce (ACMRO) ter sodeluje na drugih srečanjih, konferencah in kolokvijih, ki obravnavajo vprašanja preseljevanja in beguncev. Na nedeljo migrantov in beguncev, ki je vsako leto zadnja nedelja v avgustu, pripravi v stolnici posebno mašo, ki jo vodi nadškof. To je za melbournsko nadškofijo priložnost, da se prikaže njena raznolikost in pestrost, hkrati pa se pozornost posveti tudi sodobni problematiki priseljevanja, še posebej tistega, ki je povezano z vprašanjem begunstva.

Škofov vikar mora tudi dobro poznati dokumente, ki obravnavajo vprašanje preseljevanja in begunstva. To so predvsem navodilo papeža Janeza Pavla II. iz leta 2004 Kristusova ljubezen do migrantov, ter vsakoletne poslanice ob svetovnih dnevih migrantov in beguncev. V okviru Avstralskega katoliškega urada za migrante in begunce se mora tudi pred civilno oblastjo in avstralsko vlado zavzemati za pravice migrantov in beguncev, kar pa pomeni včasih tudi kritiko trenutni politiki na tem področju. Ni dvoma, da ste blaginjo Avstralije ustvarili priseljenci, ki ste prišli sem po drugi svetovni vojni – ali bodo in kako bodo to vlogo nadaljevali tisti, ki prihajajo v Avstralijo danes? Bodo za to dobili priložnost?

Ko se veselimo tega novega priznanja za p. Cirila in za vso slovensko skupnost, smo prepričani, da bo p. Ciril to službo vršil z modrostjo in zavzetostjo, ki sta mu lastna na vseh področjih njegovega dela. Zato smo prepričani, da je imel nadškof pri izbiri srečno

roko, kot je med drugim v svojem voščilu 24. aprila zapisal tudi g. Gorazd Žmavc, minister za Slovence v zamejstvu in po svetu: »Z veseljem sem sprejel novico, da vas je nadškof Denis J. Hart imenoval za vikarja za migrante in begunce. Predstavljam si, da je na takšno funkcijo lahko postavil le osebo, ki je že dokazala, da je vredna popolnega zaupanja – tako njegovega kot s strani številnih narodnih skupnosti v tem delu Avstralije. Spoštovani p. Ciril, zahvaljujem se vam za vse, kar ste doslej naredili za slovensko, pa tudi za druge narodne skupnosti v Avstraliji, ob pomembnem imenovanju pa vam želim veliko uspeha in dobre volje v vašem poslanstvu.«

Mi Ti pa, dragi p. Ciril, želimo predvsem Božjega blagoslova in moči ter priprošnje naše Nebeške Matere, ki je bila v svojem življenju tudi sama izseljenka in begunka. Naj ti Marija Pomagaj, kraljica Slovencev in zavetnica obeh naših domovin, Slovenije in Avstralije, stoji ob strani s svojim zgledom služiti in s svojo mogočno priprošnjo!

**Pater David, Marija in sodelavci**

### NOVA MOČ V NADŠKOFIJI MELBOURNE

Pošta seveda danes potuje zelo hitro, saj se v glavnem obveščamo po internetu preko E-mailov. Tako sem 30. aprila letos dobil obvestilo z nadškofijskega urada Catholic Vocations, kjer je bilo po zahvali dosedanji sodelavki urada, gospe Joan, ki je odšla v pokoj, zapisano tudi to:

*We welcome Sonia Starc who will replace Mrs Joan Clements in Vocations as Office Manager and Personal Assistant.*

*Father David Cartwright, Vocations Director*

Ker me sedaj tudi moja nova služba večkrat vodi na nadškofijo in sem šel ravno mimo tega urada, sem stopil notri in pozdravil po slovensko, da se prepričam, ali imamo sedaj tam res Slovenko. Seveda jo imamo! Ponosno slovensko dekle, rojeno v Melbourneu. Lepo govori tudi slovensko in sem jo zaprosil, da napiše nekaj o sebi za naše Misli. Pa še fotografijo sva naredila v njenem novem delovnem okolju. Sedaj bo tudi ona brala Misli! – *pater Ciril*

### SONIA STARC

I am currently working for the Vocations Office at the Catholic Archdiocese of Melbourne. It is here that I met Fr. Ciril Božič and he asked I write a little about myself for the Slovenian Australian Network. Fr Ciril was walking past the Vocations Office and popped in to say hello to me, knowing just by my surname



that I am of Slovenian heritage. I was very happy to meet him and congratulated him on his new appointment as Episcopal Vicar for Migrants & Refugees in the Melbourne Archdiocese. I had been working at the Catholic Archdiocese of Melbourne for two years on a casual basis, and recently commenced the position of Office Manager/PA role for the Vocations Office. I have been in this role now for nearly two months; it is very rewarding to know that there are still many young men who are answering the call to the priesthood.



Olga from a small village called Movraž, also in Istria. I have three older siblings, two brothers and a sister. We were all born in Melbourne and continue to live here except my sister, she's currently in Sydney. I grew up in the northern suburbs of Melbourne. I am single and love to travel having visited many countries and worked both in England and Canada. I have been to Slovenia on many occasions though I remember only a little from my very first visit when I was seven years old, and my most recent visit was in 2009. Most of the extended family lives in Slovenia with a handful in Cleveland, Ohio and distant relations in Argentina. I'm planning to travel to Slovenia again next year.

occasions though I remember only a little from my very first visit when I was seven years old, and my most recent visit was in 2009. Most of the extended family lives in Slovenia with a handful in Cleveland, Ohio and distant relations in Argentina. I'm planning to travel to Slovenia again next year.

My parents migrated to Australia from Slovenia in the early 60's. My father Rino Starc grew up in a small village called Kubed in Istria. My mother,

### Dogodki in izleti Slovenskega društva Jadran



Izlet v Warrandyte, 30.03.2015.



Izlet v Geelong, 26.05.2015.



Franc Žetko je 24.05.2015 praznoval 80 let. Marija Iskra pa je 07.05.2015 dopolnila 70 let - na fotografiji levo je z vnukinjo v naročju. Obema slavljenčema nazdravljamo in želimo še veliko zdravih let med svojimi. Bog živi! Spodaj: Pridne gospodinjje v kuhinji društva Jadran in zbrani pri sveti maši na društvu Jadran, 22.03.2015.





## LIKOVNA RAZSTAVA SLIKARKE ANGELE DENŠA Dvorana v Kew, od 3. do 17. maja 2015

Ob sklepu programa za materinski dan smo v nedeljo, 3. maja 2015, odprli v dvorani pod cerkvijo v Kew **LIKOVNO RAZSTAVO slikarke ANGELE DENŠA**. Angela slika že 15 let in je sodelovala na mnogih skupinskih razstavah. Razstava pri nas pa je bila **njena prva samostojna razstava**. Razstavila je 76 slik. Pripravljen je bil katalog razstave, kjer smo se lahko seznanili z naslovom slike ter ceno, saj je bila večina del na prodaj. Razstava je bila odprta do nedelje, 17. maja 2015.

Obiskovalci nismo mogli verjeti, kakšen mojstrski navdih ter umetniška glava in roka se skriva v skromni gospe Angeli Denša. Na stenah dvorane smo res lahko občudovali motive slovenske in avstralske pokrajine z zelenino pokrajine in modrino neba in morja, obraze njenih sorodnikov, ples oblakov in sončnih žarkov...

**Na prošnjo patra Cirila se nam je predstavila umetnica Angela Denša sama. Takole nas je nagovorila po kulturnem programu pred odprtjem svoje prve samostojne razstave:**

*“Moja življenjska pot se je pričela na lepi prekmurski ravni, v vasi Gančani, 14. januarja 1949. Že kot otrok sem z zanimanjem opazovala freske svetnikov in angelov na stenah in na stropu domače župnijske cerkve. Ker me je to zanimanje za slikarstvo in slikanje vedno spremljalo, so mi v šoli zaupali slikanje zemljevidov sveta in značilnostmi živalskega sveta posameznih kontinentov. Po končani osnovni šoli sem odšla na gimnazijo, potem pa sem se vpisala na Pedagoško akademijo v Mariboru. Ko sem kot študentka slavistike po več letih spet obiskala osnovno šolo, sem bila presenečena in vesela, ko sem videla, da moji zemljevidi še vedno visijo po stenah.*

*Po prvem letniku študija sem si po nekaj tednih dela v Avstriji uredila vse potrebno za potovanje v Avstralijo – na konec sveta, kot je rekla mama. Samo za dve leti, sem jim zagotavljala, potem se vrnem. Dve leti sta se raztegnili v desetletja...*

*V Avstralijo sem prišla avgusta 1970. Tu sem se spoznala z Ivanom, domačinom iz bližnje vasi. Po treh mesecih poznanstva sva se poročila in v zakonu so se nama rodili štiri sinovi. Ob delu in skrbi za družino sem lahko dela raznih umetnikov občudovala le v knjigah in po galerijah. Ko pa so fantje odrasli, sem se odločila za nov korak v mojem življenju. Pod skrbnim mentorstvom sedaj že pokojnega realističnega slikarja Kevina Taylorja sem pričela uresničevati svoje dolgoletne želje in sanje. Poleg slikanja me je navdušil, naj svoje slike predstavim tudi drugim. Od leta 2001 dalje sem že večkrat razstavljala v okviru skupinskih razstav. V dvorani Slovenskega misijona pod cerkvijo v Kew pa je bila 3. maja 2015 postavljena moja prva samostojna razstava. Moja ljubezen in veselje do slikanja se tako nadaljujeta: vsak dan novo doživetje, nova poezija barv izlita na platno...*



*Najlepša in iskrena hvala patru Cirilu za priložnost, pa tudi za vso pomoč in nasvete ob tej moji prvi samostojni razstavi, misijonarki Mariji Anžič za oblikovanje kataloga, moji družini pa neizmerna ljubezen in hvaležnost, da lahko uresničujem svoje sanje.”*

Hvala, umetnica Angela Denša, da ste z nami delili svoje veselje in velik talent, ki Vam ga je dal Stvarnik. Želimo Vam še veliko ustvarjalnih let! Če bi kdo želel kakšno umetniško sliko svoje vasi, pokrajine ali svojih domačih, naj se oglasi pri nas v Kew in bomo željo sporočili gospe Angeli, ki Vam bo to kmalu umetniško naslikala.

## To continue our thoughts is nice and free...

We left our homeland without farewells and eventually arrived on this faraway continent without friendly welcome. Eventually we found our jobs – without knowledge of the language and even less knowledge of this country's culture. Since then we watched, listened and learned to live differently. On arriving from different places, we started to search for commodities, friends, homeliness.

Old age has or is taking place and the problems of sickness, loss of partners, friends or family members surrounds us. We must stop and think of the life that has passed - have we left a positive mark or is there still time. The majority of us cannot do much to change past deeds but the good memories warm us in the cold times of our future. I feel fortunate that I lived my childhood with my maternal grandmother and have learned a lot by listening to the history of her life. I respect that knowledge of the past, as it has bought me the knowledge of history and closer to understanding the hurt and contentment that old age brings to us.

It is indeed a pleasure to live or experience friendly closeness among the elderly and more so the sadness that loneliness brings. Therefore as a migrant I have spent my life close to the needs and in the company of seniors. As a volunteer in the Multiple Sclerosis and Community Visitors Scheme for many years, I had the opportunity to come across and listen to the lives of many people and their history. It is what has brought me to the understanding that patience and giving bring us peace and contentment at any age.

As we have arrived at the grand anniversary - 100 years since the beginning of the First World War, I am grateful for the knowledge in remembering many Australian men/boys that have fought and lost their lives in our Slovenian homeland. They served under Great British law, not only in Anzac Cove but also in Slovenska Sveta Gora – Slovenian Holy Mountain. By listening and meeting Australians half a century ago (these people are no longer with us), I remember their stories that took place in the Slovenian Hills, 100 years ago. They marched side by side with our Slovenian forefathers and some of them were nursed by Australian nurses. They told me that our beautiful blue river Soča was then coloured red. You know, my dear readers, it is this knowledge that was acquired here in Australia and not on our continent of Europe.



I feel proud to celebrate Anzac Day, to remember and stand side by side with our 'Aussie mates', as their forefathers gave their lives for the freedom of our homeland.

*Helena Leber (na fotografiji prva z leve)*

## Dvodnevni izlet v deželo kostanjev, orehov in vseh ostalih zanimivosti v tem čudovitem jesenskem času!

Želje so se nam uresničile! Že kar nekaj tednov smo se pogovarjali, kam bi naj nas tokrat pot popeljala za dan ali dva v tej barviti in raznoliki deželi. Soglasno smo se odločili za obisk krajev Mulwala, Corowa, Beechworth in v Bright; v kraje, poznane po kostanju, orehih, lešnikih, jabolkih, bučah in bučnem olju!

Prišel je čas odhoda, četrtek, 14. maja 2015. Melbourne je bil meglen in nič kaj obetaven. Avtobus je že čakal pri naši slovenski cerkvi v Kew; odhod ob 7. uri zjutraj. Nikogar ni bilo treba čakati! *„Dobra volja je najbolja“*, je nekoč zapel Kekec! Samo mesto je postajalo vse manjše, narava v polnem sončnem objemu. V avtobusu smo prejeli vsi »šilce domačega« za boljše počutje! Saj veste, kako to gre: s Heleno sva se bali, da bi kdo med tem oslabel? Pripravili sva tudi nekaj presenečenj, dobrih in zabavnih vicev, skupaj pa smo nadaljevali čudovito pot, ki nas je vodila proti Mulwali. Za kratek čas smo se ustavili v Ski Clubu, sicer je bil že čas za kosilo. Med vso to potjo smo ogledovali naravo, pašnike, polne ovac in govedi. Kakšno lepoto v tem jesenskem času so dodajale barve dreves skupaj s sončni žarki!

Pot nas je vodila dalje do podeželskega mesta Corowa, kjer smo odšli na naročeno večerjo in tam tudi prenočili. Naslednje jutro nas je spet pozdravilo sonce, se po zajtrku odpeljali proti zgodovinskemu podeželskemu mestu Beechworth, kjer so nekoč



kopali zlato. Verjetno ga marsikdo še od časa do časa koplje, koliko ga izkopljejo, je pa za vsakega posameznika nagrada ali glavobol?? Pot smo nadaljevali proti enkratnemu mestu Bright. Obljubljeno nam je bilo, da bomo obiskali kmetijo, kjer imajo svoje orehe, kostonje, tudi jabolka in pa buče -bučno olje. Na poti ni manjkalo jesenskih barv. V mesecu maju imajo v Brightu jesenski festival. Tega se mi nismo mogli udeležiti, ker nas je čakala še kar dolga vožnja nazaj domov. Helena in njena teta Marija sta skupaj s prijateljico iz Myrtleforda, gospo Zorzutovo, obiskale našo prijateljico Vero Suša, ki je v tamkajšnjem domu počitka, njen mož Tone pa že nekaj let počiva na pokopališču v Brightu.

Pot se je počasi vila skozi popoldanske sončne žarke proti Melbourne, še vedno vsi veseli in v pesmi zadovoljni tega dvodnevnege potepanja po lepoti, katero marsikateri že ni videl kar nekaj časa. Vsi veseli smo prispeli na cilj! Upam, da patru Cirilu nismo bili preveč v napoto pri parkiranju na njihovem prostoru. Hvala Vam, pater Ciril, vsem ostalim pa upam, da se spet kmalu srečamo na kakšnem drugem zanimivem kraju naše Viktorije!

**Meta Lenarčič in Helena Leber**

## PISMO CILKE ŽAGAR

### Dragi prijatelji v Queenslandu!

Vzelo mi je nekaj let, da sem zbrala pogum in šla na pot brez mojega življenjskega sopotnika. Hvala vsem za prisrčen sprejem. Napolnili ste mi srce in dušo, obogatili ste moje misli, ponovno ste me navdušili za našo slovensko skupnost in za življenje nasploh. Lepo je, da smo odprti eden drugemu v tem poznem poglavju življenja.

Anita me je v petek pričakala in peljala v svoj tropski raj na Macley Island, kjer sva klepetali, občudovali in opazovali; uživali sva v izmenjavi misli, čustev in znanja. Anita je kot žuboreč potoček iz naših gora, umetnica na vseh področjih in polna načrtov za bodočnost. V nedeljo je hčerko Kiri in mene peljala na slovenski hribček Planinko, kjer smo bile pri maši, kosilu, sestanku in predvsem pri obnovitvi medsebojne slovenske pripadnosti z objemi, poljubi in spominjanjem.

Od tam me je prevzel Mirko in naju s patrom Darkom pripeljal domov na Mt Mee, v ta svoj paradiz, kjer nas je Anica čakala s prisrčnostjo in večerjo. Kar same so privrele na dan besede prejšnjih srečanj. V ponedeljek je Mirko peljal p. Darka in mene na obisk vseh prijateljev na Sunshine Coast. Pri Visočnikovih smo se na hitro dotaknili spominov, vendar je bilo vse premalo časa za vse, kar bi si radi povedali. Njihov dom je bil vedno kraj vročih izmenjav prepričan in znanja. Tu so se brusile ideje.

Marjan Lauko je s solznimi očmi povedal ob odhodu, da smo mu polepšali dan. Njegova žena je v domu in smo jo tudi razveselili z obiskom.

Po letih pisnega poznanstva sem prvič srečala svojo sodelavko Daniela Hliš, ki se je sem preselila s Tasmanije. Kosilo je organizirala Nevenka, pri kateri smo se seznanili z njenim delom kot častno konzulko. Med potjo smo Mirko, p. Darko in jaz imeli dolge pogovore o večnih temah, kot so: od kje smo, kam gremo, kakšen je smisel naše poti; govorili smo o preteklosti, sedanjosti in bodočnosti. Vsak zase smo iskali smisel in cilj življenja. V torek je Mirko po molitvah, maši in kosilu peljal p. Darka na letališče

in mene na vlak za Gold Coast, kjer me je čakala Miriam. Pri njej mi je bilo tako domače in lepo, da bi kar tam ostala. V sredo zjutraj sva šle h Knapovim in ostale za kosilo. Pri njih je vedno tako prijetno domače vzdušje, da sem se s težkim srcem poslovila z obljubo, da bom drugič ostala nekaj dni. Tončko in Staneta sva obiskali popoldne, pa smo vseeno morali imeti pri njih še eno kosilo in popotnico. Tončka in Stane sta kot vedno širokogrudna in gostoljubna, a premalo časa je bilo, da bi si vse povedali, čeprav vemo in čutimo, da se imamo radi.

Domov sem prišla polna občudovanja do mojih sposobnih, pridnih, poštenih, prijaznih, širokogrudnih slovenskih sopotnikov. Občudujem Anito in Miriam; s svojo iznajdljivostjo, pridnim delom, nepremagljivim elanom in živahnim, veselim značajem sta premagali vse težave in postale lep zgled mladim. Le kdo jih ne bi imel rad? Mi starejši

se tudi upravičeno s ponosom obračamo nazaj na prehojeno pot in dni, ko smo odstranjevali prepreke in premagovali ovire. S svojo trdoživostjo in talenti smo postali zgled ne samo svojim družinam, ampak tudi drugim Avstralcem.

Avstralski Slovenci smo kot divje cvetke, raztreseni po širnem kontinentu; vsak po svoje diši in govori, vendar ko nas kaj poveže v šopek, smo kot žlahtne rožice. Presajeni iz slovenskih vasic smo se prilagajali na različna naravna in družbena okolja in tako postali edinstveni in nepozabni. Res smo družina; s svojo edinstvenostjo eden drugega duševno, fizično in miselno izpopolnjujemo. Hvala Vam, da ste me, izgubljeno cvetko, sprejeli v svoji pušelj. Sem mislila, da je to moj zadnji obisk, pa že mislim, kdaj bom spet prišla.

Hvala Vam, da ste takšni, kot ste, in da ste me sprejeli v svojo sredino. Nasvidenje. Pozdrav!

**Cilka Žagar, Lightning Ridge NSW**



**Obisk v Avstraliji**  
pater Stanko Rozman DJ

Šest mesecev sem prebil v Avstraliji. To rečem, ker nisem stanoval le v Melbourne pri frančiškanih in jezuitih, ampak sem šel večkrat na pot po Avstraliji: v Sydney, na Goldcoast, v Canberro in v Adelaide. Potoval pa nisem sam. Najprej so bili tu na obisku sorodniki patra Cirila in misijonarke Marije. Skupaj z njimi sem šel na potovanje v Sydney, na Zlato obalo in z romarji v Adelaido. V njihovi družbi sem občudoval lepote dežele. Bilo nam je lepo. Posebno še zato, ker smo na poti praznovali obnovo zlate maše patra Mihaela Vovka. Nepozabno je bilo! Na poti smo obiskali slovenske skupnosti, s katerimi smo se srečevali in slavili bogoslužje in bili deležni njihove prijaznosti. Bog naj vam vse poplača. Rojaki so velikokrat pripovedovali o misijonarjih frančiškanih, ki so skrbeli zanje. Posebno so se jim vtisnili v spomin pater Bazilij Valentine in p. Janez Tretjak, ki sta ustanovila skupnosti in že odšla po



plačilo k Bogu. Njuno delo se nadaljuje. Patra Janeza je nasledil p. David, letošnji srebrnomašnik, ki se z vsem srcem posveča rojakom v Adelaidi. Dvakrat na mesec jim deli kruh življenja. Stanuje pa v Melbourne, kjer s p. Cirilom ohranjata frančiškansko skupnost in si medsebojno pomagata. Delo p. Bazilija zelo uspešno nadaljuje p. Ciril z misijonarko Marijo.

Neutrudno delata na postoralnem kot tudi na komunikacijskem področju. Dvomesečnik »Misli«, ki ga izdajata, ne podaja le misli, ampak tudi povezuje rojake med sabo in z domovino Slovenijo. Vse, kar se dogaja v slovenskih centrih v Avstraliji in v slovenski Cerkvi, izveš iz njega. Fotografije so zelo zgovorne. Avstralska skupnost Slovencev je res živa. Med drugim se iz »Misli« izve, da je pri njih veliko pogrebov, kar se pozna pri nedeljskih mašah. Ko sem bil prvič pred trinajstimi leti na obisku v Melbourne, je bila cerkev polna, sedaj so



Veselo razporeženje popotnikov v jesenskem Brightu.



pa nekatere klopi kar prazne, a ne le zaradi potovanj v Slovenijo ali kam drugam po svetu... Če bi potrpežljivo spremljanje bolnikov in njihovih sorodnikov bilo nagrajeno, bi p. Ciril in Marija gotovo dobila prvo nagrado. Melbournski nadškof Denis Hart spremlja in ceni njuno delo. P. Cirila je tako 1. maja letos imenoval za nadškofijskega vikarja (Episcopal Vicar) emigrantov. Želi, da bi z isto vnemo, kot skrbi za slovensko skupnost, skrbel tudi za emigrante in njihove duhovnike. S tem mu je izkazal veliko zaupanje in pa priznanje.

V Sydneyu zelo pogrešajo p. Valerijana, ustanovitelja misijona sv. Rafaela. Iz zdravstvenih razlogov se je vrnil v Slovenijo. Seveda bi rad prišel nazaj, a je Božja volja drugačna. V p. Darku Žnidaršiču, kateremu sem pomagal tri tedne v februarju, imajo zelo dobro zameno. Zahvaljujem se mu za prijaznost in gostoljubje. Rekel sem mu: »Pater Darko, jaz bi kar pri Tebi ostal, za družbo in v pomoč!« To pa žal ni mogoče. Misijoni me kličejo.

Po veliki noči sta me obiskala moja sestra Marija z možem Mirotom Rakovec, ki sta imela priložnost, da obiščeta nekatere znamenite kraje v Avstraliji. S stolpov smo občudovali Melbourne, Sydney in Canberro. V naravi sta gledala kenguruje in



Na postnem romanju v Ta Pinu v soboto, 21. 03.2015



Na obisku pri Jožetu in Marti Gjerek na Gold Coastu.

koale. Srečala sta se z domorodci v Canberri. Na južni obali sta obiskala prvo šolo sv. Mary MacKillop in pozdravila Dvanajst apostolov. Na isti obali sta primerjala avstralski pragozd z afriškim. Proti koncu obiska pa sta stopala za vračajočimi pingvini na obalo v njihove domove. Tako smo jima vsaj malo povrnili gostoljubnost, s katero me sprejmeta, ko pridem iz Afrike domov na počitnice. Njun dom na Loki pri Tržiču je tudi moj dom. Pred skoraj tridesetimi leti sta me obiskala v Afriki in spoznala naše misijonsko delo. Sedaj pa sta imela priložnost, da občudujeta lepote Avstralije in uživata gostoljubnost slovenske skupnosti sv. Cirila in Metoda v Kew. Po enomesečnem obisku sta se v začetku maja vrnila domov polna najlepših vtisov ter hvaležnosti p. Cirilu, p. Davidu in misijonarki Mariji. Njun obisk nas je povezal.

Med svojim bivanjem v Avstraliji sem kar »mimogrede« skočil v Novo Zelandijo. Tja pa ne na izlet, ampak zaradi obnove avstralske vize, da sem lahko še naprej pomagal skupnosti sv. Cirila in Metoda v Kew in študiral pri jezuitih v Campion House. Po avstralskih zakonih obiskovalec lahko ostane v deželi le za tri mesece, čeprav viza velja leto

Melbournski nadškof Denis Hart in avstralski jezuiti na obisku v Baragovem domu, 02.06.2015.



dni. Tak je zakon in mu je potrebno slediti. Sedaj se poslavljam. Iz Avstralije odhajam z najlepšimi vtisi. To je bil čas počitka in zorenja. Uvidel sem, da se lahko tudi jaz postaram in ne le ljudje, katere srečujem. Rastemo in dozorevamo v Gospodu! Kaj bom ponesel s sabo na pot v Slovenijo in v misijone? Globlje spoznanje Jezusa, našega Odrešenika, in spomin na vse dobre ljudi, ki sem vas srečeval ter vnemo za nadaljnje delo v Božjem kraljestvu.

Hvala p. Cirilu in misijonarki Mariji za povabilo in vso njuno skrb v času mojega sobotnega leta. Bog plačaj njima in vsem misijonskim dobrotnikom in prijateljem. S priporočilom v molitev vas vse lepo pozdravljam.

*p. Stanko Rozman, misijonar*



Zinka in Janez Černe ter Marija Godec so gostoljubno sprejeli v Canberri prijatelja p. Stanka in njegovo sestro Marijo z možem Miro.

### Prijazno in veselo druženje

Dobre tri tedne sva v Avstraliji na tem lepem kontinentu doživela veliko lepega, novega, predvsem pa prostranost in velikost. Na praznovanju materinskega dne v dvorani pod cerkvijo v Kew sva v nedeljo, 3. maja 2015, spoznala veliko Slovencev, ki jim je Avstralija postala novi dom. Z njimi sva preživela zelo lepo nedeljo. Hvala za prijazno in veselo druženje. Zahvaljujema se patru Cirilu, patru Darku, patru Davidu, laiški misijonarki Mariji, Zinki in Janezu Černe, Mariji Godec, Reziki in Frenku Fekonja, Angelci in Jožetu Veedetzu in še mnogim drugim ter seveda patru Stanku za lep sprejem, gostoljubje, pozornost in čas, katerega ste nama namenili in z nama tudi preživeli. Hvala in lep pozdrav vsem v Avstraliji!

*Marija in Miro Rakovec, Loka pri Tržiču*



Marija Rakovec, Jože in Angelca Veedetzu, Angela Denša, Franc Fekonja, Ivan Denša in Miro Rakovec ob odprtju slikarske razstave v dvorani v Kew, 03.05.2015.

**VAŠI DAROVI: ZA BERNARDOV SKLAD: \$100:** Les Boelckey. **\$50:** N/N, M & E Surina, Marta Skrbiš, A. Cehtal, Francka Butinar, Roman Divjak, Cilka Žagar, L & E Kovačič, Franc Vertel, Ivanka Kontelj, D. Peckham, Martin Pajmond, Olga Saulig, Olga in Jože Lah. **\$40:** Marija Koruner. **\$30:** Rafael Koren, S & J Prekodravac, Marija Pongračič. **\$20:** J. Smole, Tilka Žagar, Frančiška Šajn, I. Skrajnar, Fanica Namar, Slavko Jernejčič, Toni Dolinar, Slavko Ovčar, Jože Iskra, D & A Šuštar, Tone Urbas, Stojan Žele, M. Brgoč, Frances Wetzel, Jože Kapušin, Franc Tratnjek, Rudi Durchar, Eva Wajon. **\$15:** J. Kruh. **\$10:** Fani Natlačen, Lucija Knafelc, Graciela Nemeč, Mirko Ogrizek, J & A Marinič, J & E Simčič, A & A Šuštar, Frederik Nemeč, Ana Lešnjak, J & S Novak, Albina Kalc, Mili Vuksinič, Juliana Veber, Anton Ferfila, Marija Skok, J & L Plevnik. I & M Juriševič, F.M. Brisevac, Franc Tomažič, Ivan Mohar, Lojzka Fistrič, Alexander Bole. **\$5:** Julija Kovačič, Janez Mohorko. **ZA p. STANKA ROZMANA: \$:500:** N.N. **\$400:** N.N, Frenk Rozman. **\$300:** Frank & Rezika Fekonja. **\$250:** Marija Martin. **ZA g. PEDRA OPEKA: \$500:** N.N. (v spomin na prijatelja). **\$400:** N.N. **ZA LAČNE: \$100:** Alexander Braletitch. **\$50:** Anica Lapuh. **\$20:** Marija Beljan, Angela Greco. **HVALA IN BOG POVRNI ZA VAŠO DOBROTO!**



## Pako Festa v Geelongu

Slovensko društvo "Ivan Cankar" iz Geelonga nastopa na vsakoletnem multikulturnem festivalu "Pako Festa" že od leta 1981. Tako smo se tudi letos, v soboto, 28. februarja, udeležili in prisostvovali v povorki z blejsko pletnjo na prikolici, okrašeni v slovenskih barvah, katero je za svojim avtomobilom vlekel Joe Atard. Slovenska zastava je zopet ponosno plapolala po Pakington Street v West Geelongu.

Po povorki, ki se je končala ob 12.30 popoldne, so si obiskovalci lahko ogledali razne razstave in se ustavili ob stojnicah s hrano, kjer so lahko kupili in okusili pristno hrano. Slovenska stojnica je obiskovalcem nudila orehovo ptico, jabolčni in sirov štrudelj, kavo in razne sokove ter seveda kranjske klobase s kislim zeljem in pečeno čebulo. Seveda brez kranjske klobase si skoraj ne moremo zamisliti slovenske hrane.

Festival je organiziral Diversitat, udeležile pa so se skoraj vse etnične skupine, ki so člani te organizacije. Na srečo je bil lep, delno sončen dan in ne tako vroč, kot so napovedovali vremenoslovci. Množica ljudi, ki je štela več tisoč, je bila zadovoljna in zgleda, da jim je bila naša hrana všeč, saj so bili naši prostovoljci zelo zaposleni in nazadnje tudi utrujeni.

Veseli se je končno končalo pozno popoldne, kateremu je sledilo pospravljanje in vrnitev opreme v klubske prostore. Prilagam tudi nekaj fotografij s prireditve. **Jože Ramuta**

## Veseli dan v Geelongu

Kar 36 lepih let je, odkar smo prvič predstavili našo slovensko kulturo v mednarodnem festivalu v Geelongu - Pako Festa. Tako so tudi letos naši mladi pripravili presenečenje, prava paša za oči in kamere. Bilo je veličastno videti



to lepo povorko! Spet so harmonike zazvenele, pa še slovenska Avsenikova melodija je navdušila gledalce in poslušalce. Ploskanja, dobrih želja, vzklikov 'živijo Slovenci' je bilo še in še. Ker nas je vedno manj, je pred našo povorko stopala lepo narisana v slovensko narodno nošo oblečena papirnata družina. Kot zgleda, da se bo izleta v leto večala. Seveda ne na kartonu, ampak v živo. Kot lahko vidite na slikah, je bilo tukaj vložena veliko truda. Lepi rdeči nageljčki, spleteni v obliki srca. Na vrhu je mali golobček predstavljal mir ljudem na zemlji. Tudi v stojnici so se naši mladi trudili, da je bila zelo okusna in lepo postrežena slovenska hrana. Velik ponos na naš mladi rod!

Bog živi ves slovenski rod in vse prijatelje. **Matilda Martinčič**



## SLOVENIAN MISSION

p. David Šrumpf OFM  
51 Young Avenue  
West Hindmarsh SA 5007

## Adelaide

Poštni naslov:  
PO Box 156, WELLAND SA 5007  
Mobitel - p. David: 0497 097 783  
Telefon v Melbournu: 03 9853 7787  
E-mail: slomission.adelaide@gmail.com

**OB PRAZNIKI**, predvsem ob božiču in veliki noči, se ni težko »preseliti« nekaj desetletij nazaj, ko smo jih kot otroci praznovali in doživeli kar precej drugače, kot jih praznujemo danes. Lepi spomini so, kot običajno rečemo, preteklost – če pa se iz preteklosti vrnemo v sedanost, pa je prav, da se zavedamo, da jih lahko tudi danes praznujemo, sicer drugače, pa vseeno lepo. Ob tem to, da je božič poleti namesto pozimi in velika noč namesto pomladi v jeseni, sploh ni tako pomembno. Ne samo zato, ker praznujemo iste verske resnice, Jezusovo rojstvo oziroma njegovo vstajenje, ampak tudi zato, ker so prazniki posebna priložnost, da pridemo skupaj, se poveselimo in praznujemo – v domači družini pa tudi v naši slovenski skupnosti.



Postni čas smo sklenili z velikim tednom, v katerega nas je uvedla **cvetna nedelja**. Hvala gospem, ki so pripravile nekaj butaric in ste jih lahko dobili pred mašo oz. blagoslovom. Butarice smo ponesli tudi našim bolnikom, ki so jih bili še posebej veseli. **Butarice so pod vodstvom Ivanke Kresevič pomagale izdelovati Anica Zupančič, Ana Brand in Angela Dodič, pri naših bolnikih pa smo bili skupaj z Angelo Dodič, Ivanko Kresevič in Aldo Batista.** Oljčne vejice niso bile daleč, saj rastejo oljke okrog našega parkirišča. Pred mašo smo imeli za cerkvijo blagoslov zelenja in procesijo v cerkev ter tako počastili Kristusov slovesni vhod v Jeruzalem le nekaj dni pred njegovim trpljenjem in smrtjo. Poslušanje evangeljskega poročila o dogodkih teh dni nas je uvedlo v veliki teden.

**Hvala Rosemary, Silvana in Ivan, da ste naredili z branjem po vlogah bolj doživeto.** Rosemary pa smo še posebej hvaležni za vso njeno pomoč pri branju, obhajanju, menjavanju slik in vsa druga drobna opravila, ki so pomembna za lep potek naših srečanj. Ta nedelja je bila za







našo skupnost še poseben dan, saj smo imeli po daljšem času spet krst. **Krstili smo Leota Edwarda Geirlacha**, sina Anite Polajžer in Wojteka Geirlacha. Anita Polajžer je bila prva, ki je bila krščena v naši cerkvi, zato je bil dogodek za našo skupnost tudi nekoliko »zgodovinski« – zame pa je bil to prvi krst v Adelaidi. Botra, njihova sorodnica, je prišla za to priložnost iz Slovenije. Zaradi procesije pred mašo in branja pasijona smo imeli krst po maši.

V velikem tednu smo se v ponedeljek **zbrali duhovniki adelaidske nadškofije na molitvenem srečanju** v samostanu pasijonistov na Cross Road v Urrbrae, kjer običajno potekajo srečanja duhovnikov. Zvečer smo v stolnici skupaj **obhajali krizmeno mašo**, kjer škof blagoslovi krstno in bolniško olje ter posveti krizmo. Ob odsotnosti adelaidskega nadškofa Philipa Wilsona je mašo vodil škof Greg O'Kelly iz Port Piriea. Duhovniki smo obnovili svoje duhovniške obljube, in lepo je bilo, da je bilo prisotnih tudi nekaj članov naše skupnosti.

**Bogoslužje v naši cerkvi smo imeli na vse dni svetega tridnevja, na veliki četrtek, veliki petek in na veliko soboto.**

Bogoslužja na veliki četrtek in na veliko soboto morajo biti zvečer, kar je verjetno vzrok, da zaradi pozne ure in teme niso prišli vsi rojaki, ki bi si želeli. Lep obisk je bil na veliki petek popoldne, ko smo imeli obrede Kristusovega trpljenja ob 3. uri, ki je bila ura njegove smrti na križu, kot beremo v evangeljskih poročilih. Na veliki četrtek smo Jezusa v Najsvetejšem odnesli v ječo in se ob njem ustavili v molitvi za duhovnike, na veliki petek pa smo ga v Božjem grobu počastili z žalostnim delom rožnega venca.

Na veliko soboto se nas je precej zbralo popoldne za **blagoslov velikonočnih jedil**. Pred blagoslovom smo ob Jezusu, ki je počival v grobu, zmolili križev pot. Blagoslov velikonočnih jedil je predvsem slovanska tradicija, a nagovori tudi mnoge druge. V naših srcih naj spodbuja predvsem hvaležnost za vse

Božje darove, med katerimi je hrana gotovo najpomembnejši njegov dar v tem zemeljskem življenju, odrešenje pa najpomembnejši dar za našo večnost.

K praznični velikonočni mašo smo se zbrali 10. uri, kot vsako nedeljo, a na to, velikonočno nedeljo, smo imeli pred mašo **vstajenjsko procesijo**. Po zapeti slovesni vstajenjski Aleluji smo ob prepevanju velikonočnih pesmi Jezusa poneli okrog naše cerkve v prošnji, da bi bili kristjani vedno priče Kristusovega vstajenja in veselja v sedanjem svetu. Veselo resnico o Kristusovem vstajenju moramo ponesti na naše domove in jo s svojim življenjem vsak trenutek oznanjati vsem, s katerimi se srečujemo.

**Hvala za vsa vaša vočila in vse vaše darove, ki sta nam jih namenili ob praznikih.** Poleg darov za našo cerkev in naše delovanje smo zbrali 784,10 dolarjev za »Project Compassion« avstralske Karitas in 178,70 dolarjev na veliki petek za Sveto deželo. Bog povrni!



K maši v naši cerkvi smo se zbrali tudi na **velikonočni ponedeljek**. Med Slovenci je tudi to prazničen dan, ko rečemo, da »gremo v Emavs«, kot Jezusova učenca. V mnogih državah, tudi v Sloveniji, je to dela prost dan.

Sveto mašo smo darovali po posebnem namenu – za Božje varstvo in blagoslov.

V naših mislih in molitvah je bil **DANILO KRESEVIČ, ki je 8. aprila praznoval 80. rojstni dan**. Najbolj veselo je bilo gotovo praznovanje v krogu njegove družine, mi pa smo mu v ponedeljek podarili to, kar smo največ in najlepšega znali in zmogli: daritev svete maše. To je tudi priložnost, da se mu zahvalimo za vse, kar skupaj s svojo ženo Ivanka naredita za našo slovensko cerkev in slovensko skupnost. Kmalu po ustanovitvi je bil predsednik Slovenskega kluba in ga postavil na pot dolgoletnega razvoja in uspeha; na plošči v veži cerkve beremo, da je bil predsednik odbora za izgradnjo cerkve; naša bogoslužja sooblikuje s svojim petjem na koru; z ženo Ivanka pa sta tudi »angela varuha« naše cerkve. Cerkve, hiše in okolice pa ne samo da varuje, kamor koli pogledate, opazite delo njegovih rok – nazadnje sva namestila na nadstrešek pred dvoranco žlebove, Danilo je pa potem vse še pobarval.

**Danilo, hvala za vso Vašo skrb, Vašo zavzetost in za vse, kar podarite na tak ali drugačen način naši slovenski skupnosti. Bog Vam povrni in Vas ohrani še vrsto leto tako čilega in dobrega!**

**Na fotografiji Danilo in Ivanka Kresevič z družino.**

Za bogoslužje v velikem tednu in ob veliki noči je več dela tudi v cerkvi, da je vedno pripravljena in očiščena. **Hvala Angeli Dodič, ki skrbi za krašenje, Ivanki Kresevič, ki ji pomaga in njenemu možu Danilu, ki pomaga ženi tudi pri čiščenju cerkve. Hvala Nadi Čargo, ki vsako**





**nedeljo pripravi šopek za na oltar.** Kot so naše mize, ob katerih se zberemo k obеду, še posebej ob praznikih okrašene, tako je lepo, da je tudi naša oltarna miza, kjer prejemo hrano večnega življenja, lepa in okrašena. Bog vsem povrni!

**Hvala tudi za cvetje.** Največkrat ga preskrbi Angela Dodič kar sama, včasih pa ga prinese tudi kdo drug. Včasih si pomagamo kar s cvetjem okrog cerkve. Bog povrni **Ani Brand**, ki skrbi za okolico cerkve, da tudi na zunaj izgleda kot prava »slovenska hiša«.

Ko smo se zadnjo nedeljo v aprilu, 26. aprila 2015, ponovno zbrali v naši cerkvi, smo spet praznovali. Tokrat je med mašo **prejel krst Elijah George Baxter**, sin naše organistke Rebeke in njenega moža Samuela. Njena družina in njihovi gostje so precej pomladili našo skupnost, še posebej pa so bili veseli stari in prastari starši Jenkotovi in Pistorjevi.

Ker je bil 1. maj na petek, smo se zbrali k maši in **šmarnični pobožnosti** na sam prvi dan majnika. Našo nebeško Mater Marijo smo v mesecu maju pri mašah počastili s pesmimi, prisluhnili smo šmarničnim razmišljanjem o poklicanosti v redovno življenje in zapeli smo litanije Matere Božje, ki smo se jih hitro naučili zapeti po preprostem napevu. 17. maja se je kar precej naših rojakov zbralo k



vsakoletni **Marijanski procesiji** v Pilgrim Place Parku. Na našo bandero Marije Pomagaj smo namestili napis »MARIJA POMAGAJ« in na drugi strani »SLOVENIJA«, da se vidi, kdo smo. Po procesiji je **Albina Kalc bandero tudi lepo popravila**, saj jo veter in včasih slabo vreme tudi kaj poškoduje. Bog lonaj vsem!

Hvala tudi vsem, ki ste se udeležili **našega BBQ kosila v nedeljo, 31. maja**. Hvala vsem, ki ste prinesli solato in pecivo ali dobitke za srečelov in možakarjem, ki so pekli – še posebej pa seveda **Angeli Dodič in Ivanki Kresevič**, ki sta BBQ organizirali in priredili tudi srečelov. Prihodki od kosil pomagajo kriti stroške delovanja našega misijona.

Že nekaj mesecev imam pri oltarju za mašo družbo **ministrantke in ministranta**. To sta **Joel in Isabela Scandrett – Smith**. Hvala staršema Silvani Poklar in Danielu, da ju pripeljejo in teti Rosemary Poklar, ki jima daje korajžo in pomaga z nasveti. Hvala Nežki Polajžer, ki je skrajšala oblekce – pa bo verjetno potrebno dobiti kakšne nove. Lepo bi bilo, če bi se jima pridružil še kdo.

#### SVETI KRST:

Na cvetno nedeljo, 29. marca 2015, je bil v naši cerkvi krščen **LEO EDWARD GIERLACH, sin Anite (roj. Polajžer) in Wojteka Gierlach**, rojen 15. novembra 2014. Boter je bil očetov brat Greg Gierlach in mamina sorodnica iz Slovenije, Urška Guzej. Iskrene čestitke Leonu, staršem in starim staršem, še posebej Matiju in Nežiki Polajžer. V nedeljo, 26. aprila 2015, pa je bil med mašo krščen **ELIJAH GEORGE BAXTER, sin Rebecce**



**(roj. Pistor) in Samuela Baxter**, rojen 23. februarja 2015. Boter je bil stari oče Ricky Pistor, botra pa njegova teta Katherina Pistor. Iskrene čestitke Eliju, staršem, starim staršem in prastarim staršem Jenkotovim in Pistorjevim.

#### POGREBI:

**JOŽEF JAMNIK** iz Medindie Gardens je odšel k Bogu na veliko noč, 5. aprila 2015, star 83 let. Rojen je bil 18. februarja 1932 v Gajevcih na Ptujskem polju. Po osnovni šoli v domačem kraju se je izučil za tesarja, delal pa je v elektrarni. Februarja 1953 je prišel v Avstralijo in dobil delo na železnici v Port Augusta. Leta 1962 se je poročil s Cvetko in ves čas so živeli v okolici Adelaide. Jožef se je ukvarjal najprej z gradnjo in potem s prodajo hiš. Od leta 2012 je bil v postelji in žena Cvetka je zanj skrbela



Krščen je bil Leo Edward Gierlach.



Krščen je bil Elijah George Baxter.



doma. Nekaj dni pred smrtjo sem ga obiskal in mu podelil zakramente, od njega pa smo se poslovili v sredo, 8. aprila 2015, s pogrebno mašo v naši cerkvi, nakar je bil odpeljan na upepelitev. Sožalje ženi Cvetki, sinu Marku z ženo Claire, sinu Franku z ženo Kristino ter vnukom oz. vnukinjam Alexandru, Evi, Lucasu in Zoe.

**IVAN TAJNIKAR** je umrl zadnje dni maja 2015, star 63 let. Sožalje mami Ceciliji, bratu Michaelu in nečakinjama Avril in Nicole. Njegov oče Ivan je že pokojni. Pogrebni obred je bil v kapeli pogrebnega zavoda, potem pa je bil odpeljan na pokopališče Nurriootpa v Barossa Valley.

**LUDOVICO FRANCO** je umrl 17. maja 2015, star 86 let. Rojen je bil v mestu Civitavecchia v Italiji staršema Francescu in Olgi. Sožalje bratoma Brancu z ženo Roso in Borisu z ženo Loretto. Brat Bruno je že pokojni. Pogreb je bil v družinskem krogu na Centennial Park Cemetery.

**BORVIN FRANCIS KRACMAN** iz Fulham je umrl 29. aprila 2015. Rojen je bil leta 1925 v Ljubljani. Zapušča ženo Ireno, sinova Borvina in Martina ter hčerko Karin. Pogreb je bil družinskem krogu. *pater David*

## Memories of a World War II childhood



**HARD TIMES:** Slovenian migrant Alojz Poklar sifts through the photos of his life in Slovenia during Italian and German occupation and the hardship that followed World War II.

*PHOTO: Rebecca DiGirolamo*

Alojz Poklar was nine years old when his family returned from a refugee camp in Italy to Slovenia to find their home had been ransacked and robbed of all belongings.

It was 1941 and nearby Yugoslavia had been invaded by Italy and Germany, with Slovenia carved up between German and Italian occupation.

"It was terrible growing up in Slovenia," he says from the dining table of his Campbelltown home.

Alojz, who turned 83 last month, can recall those difficult times with clarity.

"I was nine when Italy started war with Yugoslavia," he says. "We lived close to the Italian and Yugoslavian border so they took us away from our homes to a camp in Modena (Italy)," he says.

"We were there for three or four weeks. When we were forced back home we found all our houses ransacked – anything of value had disappeared. We had no clothes, we had to find a cow for milk and we had to pay double the

prices for food and that's when the hardship began."

In 1944, he says German soldiers burned down most of his village after it was discovered freedom fighters were being housed and fed by locals. "The German army surrounded our village and they got all the people into the fields and they started burning the houses; we counted 85 houses," says Alojz. "They did it so the partisans couldn't find shelter and it was punishment to the people for helping them fight." He also watched German soldiers take his older sisters Sofia and Ivanka away from the family to work in Austria for a short time. "It was terrible," he says. Even the end of World War II left Alojz with distressing memories. Once the German Army surrendered, villagers were faced with the gruesome task of recovering bodies.

"There was dead people all around us," he says. "There were hundreds of dead soldiers and civilians too."

"We were just kids and we had to pick up dead bodies and bury them because that's all there was left – kids and old people – the ones that were fit and strong had been taken away to work."

"It was horrible and we became so hardened." By the time World War II ended in Slovenia in 1945, his family had to borrow cardboard from friends to cobble together a make-shift shelter from which they began to re-establish their lives.

"That's when a new war started – when we had to rebuild our homes." By the time Alojz turned 15 he was working 14 hour days in a timber mill to help feed his family.

"There was no time to go to school because we had to work. Food was very scarce; it was not available even if you had money."

By age 22 Alojz decided he had to flee his homeland, parts of which had become the Federal People's Republic of Yugoslavia.

"There was no immigration from Yugoslavia at the time – it was illegal."

So he and four friends slipped across the border into Italy in August 1954. Alojz spent 11 months in an Italian refugee camp waiting for a relative living in Canada to sponsor his residential request. The paperwork got mixed up and in the end he applied for residency in Australia, arriving in Melbourne on August 23, 1955.

Five days before leaving for Australia, Alojz was reunited in Italy with childhood sweetheart Olga, who had herself escaped Yugoslavia in search of a new life with her beau. But without immigration sponsorship to Australia, she was unable to travel with him. Instead Olga spent another two years in a Sicilian camp before joining Alojz in Adelaide in February 1957. They were married in March at St



## Umril je skladatelj in akademik Božidar Kos

**Novo mesto** - V torek, 31. marca 2015, na dan 650. obletnice ustanovitve Novega mesta, bi moral skladatelj in akademik Božidar Kos iz rok novomeškega župana prejeti listino, s katero bo razglašen za častnega občana, a mu usoda tega ni namenila, saj se je v soboto, 28. marca 2015, nenadoma in prezgodaj poslovil od nas. Za častnega občana ga bodo Novomeščani tako razglasili posthumno.

Novomeščan Božidar Kos velja za enega najpomembnejših skladateljev druge polovice dvajsetega stoletja. Rodil se je 3. maja 1934 v Novem mestu. Pri petih letih je začel igrati harmoniko, pri sedmih letih je nanjo že igral velike klasike, se spoznal s čelom in klavirjem, obiskoval gimnazijo in po maturi leta 1954 sestavil prvi novomeški veliki orkester, vanj povabil glasbenike iz vojaškega orkestra in godalce iz glasbene šole, potem pa je na očetovo željo odšel študirat strojništvo v Ljubljano, čeprav si je nadvse želel študirati glasbo.

A se je preveč »zastupil« z džezom, v Ljubljani je

Francis of Assisi Church, in Newton.

The young couple were among the pioneering parishioners who helped build Hectorville's Annunciation Church. Their two daughters and son attended St Joseph's School Hectorville and later Rostrevor College and Mary MacKillop College.

"My faith has always been important to me," says Alojz.

Alojz and Olga have been an integral part of the Slovene Catholic community, which is based at Holy Name Church in West Hindmarsh. "We started talking about building a Slovenian church in the 1980s," says Alojz. By 1983, the foundation stone of Holy Name Church was laid. "I've been helping build the church from the first shovel right to the end," says Alojz.

He's also assisted various Slovenian priests in the up-keep of the presbytery and the wellbeing of clergy. The couple attend Mass weekly at Holy Name Church or St Ignatius Chapel, in Athelstone.

*Rebecca DiGirolamo, The Southern Cross, Adelaide, May 2015, Page 16.*

sestavil študentski big band ter z njim leta 1954 gostoval v Novem mestu v tedanjem prosvetnem domu (danes APT). Iz Ljubljane je nadarjenega glasbenika pot vodila v Dubrovnik pa v Beograd in od tam v Nemčijo, od koder se je odselil v Avstralijo, v Adelaido, kjer je začel resno študirati kompozicijo in se posvetil skladateljsko-ustvarjalnemu delu. Po diplomi je leto dni poučeval na Torrens College of Advanced Education, leta 1976 pa so ga povabili, da predava na fakulteti za glasbo na Univerzi v Adelaidi.

Leta 1983 so ga povabili, da prevzame vodenje kompozicijskega oddelka na konservatoriju za glasbo Univerze v Sydneyju. Delo na tej ugledni instituciji ga je kmalu uvrstilo med najvidnejše avstralske skladatelje in pedagoge tako na pacifiškem območju kot tudi v svetu. Predaval je tudi na ljubljanski akademiji za glasbo in sodeloval s slovenskimi orkestri, bil je tudi redni član Slovenske akademije znanosti in umetnosti.

Za svoje skladateljsko delo je Božidar Kos prejel številna visoka priznanja. Zadnja leta svojega življenja je preživel pri hčerki v Brežicah.

*Igor Vidmar, Dolenjski list*



**VELEPOSLANIŠTVO  
REPUBLIKE SLOVENIJE**  
Telefon: (+61) 02 6290 0000  
Fax: (+61) 02 6290 0619  
e-mail: [vca@gov.si](mailto:vca@gov.si)  
<http://canberra.veleposlanistvo.si>

Prva svetovalka in odpravnica poslov:  
mag. Jana Grilc

Embassy of the Republic of Slovenia  
26 Akame Circuit  
O' MALLEY ACT 2606

**SLOVENSKO SOCIALNO  
SKRBSTVO IN INFORMACIJSKI URAD Inc.**  
19 A'Beckett Street KEW VIC 3101

Telefon/Fax: 03 9853 7600  
E-mail: [slovwelfare@bigpond.com](mailto:slovwelfare@bigpond.com)  
internetna stran:  
[www.slovenianwelfare.org.au](http://www.slovenianwelfare.org.au)

Urad je odprt vsako 1., 3. in 4. nedeljo  
od 11.00 do 12.00 ure  
in vsak prvi in tretji četrtek v mesecu od 10.00 do  
12.00 ure, če se za četrtek predhodno dogovorite  
po telefonu na 9459 2163.



cityhotel  
LJUBLJANA  
FREE WIFI

I FEEL SLOVENTA

*In the heart of the city*

If you love to travel to new destinations, explore and learn from the local culture, you shouldn't miss Ljubljana. You will be impressed with this European capital and its vibrant life.

The City Hotel Ljubljana offers a prime downtown location and spacious rooms, some with a great view of Ljubljana Castle. The old part of the city and its main sights and shops are a 5 minute walk away.

Book online or contact us at [sales@cityhotel.si](mailto:sales@cityhotel.si)  
or telephone +386 (0)1 239 00 00.

[www.cityhotel.si](http://www.cityhotel.si)

Are your dentures more comfortable in a glass...? If so, for a free consultation contact:

**KONFIDENT Pty. Ltd.**

**STAN KRNEL**  
dental prosthetist  
specialising in dentures and mouthguards

391 Canterbury Road, Vermont VIC 3133



Bi radi imeli umetno zobovje v kozarcu...? Če ne, z zaupanjem pokličite za prvo brezplačno posvetovanje.

**STANKO KRNEL**  
zobni tehnik

specialist  
za umetno zobovje in zaščitne proteze

PHONE: 9873 0888

  
**TOBIN BROTHERS**  
FUNERALS  
*Celebrating Lives*

816 Doncaster Road, Doncaster | (03) 9840 1155  
Branch Manager - Melissa Laird

For 24 Hour Service & Enquiries please telephone our Funeral Advice Line:  
**(03) 9373 7000** or visit [www.tobinbrothers.com.au](http://www.tobinbrothers.com.au)

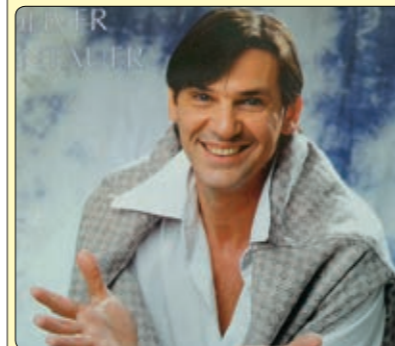
## KONCERTI

### HELENE BLAGNE V AVSTRALIJI 2015

Ženska energija, ki ji ni videti konca, vrhunska profesionalnost in izbrušen okus so združeni v prvi dami slovenskega glasbenega odra Heleni Blagne, ki nas bo ponovno obiskala v slovenskih klubih širom Avstralije.

Od prvih profesionalnih korakov pa vse do danes je za njo impresivna glasbena pot, tlakovana z uspešnicami in samimi presežki, z rekordi po prodanih nosilcih zvoka in razprodanimi dvoranami, pesmimi kot O moj dom, Moj mornarček, Bodi srečen bambino, Vrniva se na najino obalo, Osamljena in mnogimi drugimi.

Heleni se bo tokrat na odru pridružil eden najvidnejših slovenskih glasbenikov Oliver Antauer, ki ga poznamo kot odličnega pevca, avtorja, aranžerja in člana legendarne zasedbe "Pepel in kri".



Na frajtonarici pa nas bo tudi tokrat razveseljeval Helenin sin Kristijan z zimzelenimi skladbami kot so Kam le čas beži, V dolini tihi, Na Roblek, Čebelice, Na Golici in drugimi.

**Vzemite si čas za prelepo slovensko pesem in nepozabne večere dobre volje!**

#### KONCERTI BODO V NASLEDNJIH SLOVENSkih KLUBIH:

18. 7. 2015, sobota: Perth WA

26. 7. 2015, nedelja: Adelaide SA

31. 7. 2015, petek: Geelong VIC

1. 8. 2015, sobota: Planica Melbourne VIC

2. 8. 2015, nedelja: SDM Eltham Melbourne VIC

7. 8. 2015, petek: Canberra ACT

9. 8. 2015, nedelja: Slovensko društvo Sydney NSW

16. 8. 2015, nedelja: Planinka Brisbane QLD

*Prisrčno vabljeni!*

## Misli Thoughts - Božje in človeške - Misli Thoughts

**Religious and Cultural Bi-Monthly Magazine in Slovenian language.** Informativna dvomesečna revija za versko in kulturno življenje Slovencev v Avstraliji | Ustanovljena (Established) leta 1952 | **Published by Slovenian Franciscan Fathers in Australia.** Izdajajo slovenski frančiškani v Avstraliji | **Glavni urednik in upravnik (Editor and Manager):** p. Ciril A. Božič OFM OAM, Baraga House, 19 A'Beckett Street, KEW VIC 3101 | **Urednica (Production Editor) in računalniški prelom:** Marija Anžič, Kew | **Naročnina in naslovi:** Angelca Veedetz | **Stalni sodelavci:** Florjan Auser, Mirko Cuderman, Tone Gorjup, Marija Grosman, Marija Iskra, Martha Magajna, Štefan Šernek, Cilka Žagar. | **Skupina prostovoljcev v Kew,** ki pripravi Misli za na pošto. | **Naslov: MISLI, PO Box 197, KEW VIC 3101** | **Tel.: 03 9853 7787 | Fax: 03 9853 6176 | E-mail: [misli@bigpond.com](mailto:misli@bigpond.com)** | **Naročnina za leto 2015** je 50 avstralskih dolarjev, zunaj Avstralije - letalsko, 100 dolarjev | **Naročnina se plačuje vnaprej** | **Bančni račun pri Commonwealth Bank v Kew, BSB: 06 3142.** Številka računa: 0090 1561 | **Poverjeništvu** za MISLI imajo vsi slovenski misijoni v Avstraliji | **Rokopisov ne vračamo** | **Prispevkov brez podpisa ne objavljamo** | **Za objavljene članke odgovarja pisec sam** | **Vnašanje in priprava strani (Typing and Lay-out):** MISLI, 19 A'Beckett Street, Kew VIC 3101 | **Tisk (Printing):** **Distinction Printing Pty. Ltd.,** 164 Victoria Street, BRUNSWICK VIC 3056 | **Tel.: 03 9387 8488 | Fax: 03 9380 2141.** **Misli na internetu:** | Florjan Auser | <http://www.glasslovenije.com.au> - **Tam kliknite na MISLI.** | **ISSN 1443-8364**





MESTNA OBČINA PTUJ

DOBRODOSLI DOMA

Letošnje srečanje Dobrodošli doma 2015 bo v soboto,  
**4. julija**, z začetkom **ob 15.00 uri**, na **Ptuj**.

Vljudno vabljeni!

Foto: Cost Artnova, emva 1800

## Rent a car Slovenija, Budget & Avis

Največji izbor vozil z avtomatskim menjalnikom,  
od manjših vozil VW POLO, do srednjega razreda  
OPEL ASTRA karavan, Mercedes B200, VW PASSAT  
karavan... do, VW SHARAN (7 sedežev)

**Varno!**  
**Zanesljivo!**  
**Točno!**  
**Po primerni ceni!**

*Pokličite Igorja  
za nasvet pri najemu  
+ 386 4164 4626  
info@budget.si*

**AVIS**

[www.avis.si](http://www.avis.si)

We try  
harder

**Budget**

[www.budget.si](http://www.budget.si)

S predložitvijo oglasa dobite pri prevzemu, 10% popusta.